

PRODUCCIÓ D'UNA FESTA MAJOR DE BARRI

LA PROFESSIONALITZACIÓ
D'UN PROJECTE ASSOCIATIU.

Pol Noya Híjar

Tutor: Tino Carreño

Màster en Gestió
Cultural

Universitat de Barcelona

Curs 2016-2017

Imatge de la portada: Autor desconegut. Font: Arxiu Municipal del districte d'Hora-Guinardó.

AGRAÏMENTS

Aquest treball no seria el mateix sense l'ajuda d'aquelles persones que han mostrat suport incondicional a la tasca i interès per fer del Guinardó un barri millor.

Primer de tot vull agrair al tutor d'aquest treball, Tino Carreño, per les seves aportacions i els seus consells professionals. Agraïxo la seva constància, dedicació al treball i que tantes vegades m'hagi fet tocar de peus a terra. També agraïxo el suport de Montserrat Casanellas per respondre immediatament quan se li ha demanat ajuda i el seu gran interès per el projecte.

Tampoc seria el mateix sense el suport del teixit associatiu del Guinardó al complet que s'ha mostrat tant bolcat per a que aquest projecte seguís endavant i les seves ganes de realitzar una festa major millor per a totes. Vull agrair a Jordi Silvestre, Joan Romero i a Mercè Vidal de la Coordinadora d'Entitats del Guinardó per deixar-me formar part del seu equip de treball; Pau González, Conseller Tècnic del districte d'Horta Guinardó, per la seva disponibilitat i interès per fer de la festa major del barri un projecte encara més gran; i tot l'equip d'historiadors del Grup d'Estudis El Pou per la tasca que realitzen constantment per deixar documentada tota la història del barri. També agrair la comprensió de totes aquelles entitats del Guinardó que durant les reunions de festa major han deixat que m'hi estigués per observar, aprendre i poder opinar: no sempre és benvingut que un desconegut afegeixi propostes a la teva activitat.

Tampoc puc oblidar de l'equip coordinador de la Federació de Comissions i Associacions de la Festa Major de Sants. Primer agraïxo el seu treball per atorgar el barri de Sants d'una de les millors festes de Barcelona i creure tant en el poder social i cultural de la festa. Segon, el seu temps per obrir-me les portes de la seva entitat, poder intercanviar punts de vistes i mostrar com funciona una festa major des de la seva arrel.

Finalment agraïxo el suport incondicional de la meua família, el temps dedicat a fer-me madurar les idees i ajudar-me a seguir endavant; i també a l'equip de Coincidències per tota la seva tasca i suport com a gestors culturals: sense el que he après amb ells durant aquests anys no hagués pogut fer realitat aquest projecte.

INTRODUCCIÓ - 5

<i>Descripció del projecte i justificació</i>	5
<i>Metodologia</i>	10

CONTEXTUALITZACIÓ - 13

<i>Perspectiva històrica de la festa popular</i>	13
<i>Festa i Integració social</i>	15
<i>Festa i Espai públic</i>	16
<i>Festa i Multiculturalitat</i>	18
<i>Festa i Processos participatius</i>	20
<i>Agents implicats de la festa</i>	21

EL CONTEXT: BARRI DEL GUINARDÓ - 23

<i>Visió general del barri i història</i>	23
<i>Espais públics i geomorfologia</i>	26
<i>Realitat cultural i teixit associatiu</i>	29

LA FESTA MAJOR DEL GUINARDÓ - 36

<i>Origen de la Festa Major del Guinardó</i>	36
<i>La Festa Major del barri</i>	38

LES FESTES MAJORS DE BARCELONA - 53

<i>Festes Majors de primer nivell</i>	55
<i>Festes Majors de segon nivell</i>	57
<i>Festes Majors de tercer nivell</i>	61

DIMENSIÓ ESTRATÈGICA DEL PROJECTE - 70

PROGRAMACIÓ - 77

<i>Festes Infantils</i>	78
<i>Festes Joves</i>	79
<i>Festes S'àvies</i>	79
<i>Festes Culturals</i>	80

<i>Festes Veïnals</i>	81
<i>Activitats prèvies</i>	82

PLA DE MÀRQUETING - 84

<i>Producte</i>	84
<i>Preu</i>	85
<i>Distribució</i>	86
<i>Comunicació</i>	87

ASPECTES LEGALS - 92

<i>Personalitat jurídica</i>	92
<i>Legislació d'activitats al carrer</i>	96

EQUIP HUMÀ - 101

<i>Estructura de l'equip</i>	101
<i>Processos de programació</i>	106
<i>Processos de control i avaluació</i>	107

SISTEMES D'AVALUACIÓ - 109

<i>Procés d'avaluació</i>	109
<i>Pla d'avaluació</i>	111

PLA ECONÒMIC I DE TRESORERIA - 118

<i>Pressupost</i>	118
<i>Pla de tresoreria</i>	126

DISSENY DE LA PRODUCCIÓ - 131

CONCLUSIONS - 133

BIBLIOGRAFIA - 136

Descripció del projecte i justificació

La festa major és una forma d'expressió molt important de la cultura popular i celebració d'identitat d'una societat. Aquesta tradició festiva està profundament arrelada a la nostra construcció com a societat i els actes d'expressió de cultura popular esdevenen un element intrínsec a la pròpia societat que moltes vegades s'arriben a passar per alt degut a la seva característica simplicitat de concepció i bàsic en l'individu i la seva relació amb la societat. L'enfoc que es presenta amb aquest projecte és atorgar la categoria de projecte cultural a aquesta expressió de caràcter sociocultural, posant en rellevància la seva importància com a projecte catalitzador de les relacions humanes dins d'una comunitat en específic i desenvolupant el seu caràcter poderós de transformació ciutadana a través de l'expressió cultural i la seva capacitat democràtica i democratitzant de la cultura. Aquest projecte és el resultat d'aquella mirada crítica que un gestor cultural pot realitzar a qualsevol element del seu entorn, inclús en el seu dia a dia. Aquest seria un treball que es pretén allunyar de polítiques públiques, els grans equipaments culturals i la gestió de projectes innovadors per centrar la mirada en els elements propers i quotidians necessitats d'una bona gestió tècnica i el suport d'un projecte cultural ben estructurat.

Amb la mateixa naturalesa dels processos participatius, la vida veïnal dels barris de Barcelona també passa a prendre la gestió democràtica de la festa major. Organitzades comunitàriament, les societats apropen la celebració festiva a la resta d'habitants, creant una festa de les veïnes i per a les veïnes. Aquest empoderament per part de la comunitat no és motiu però per a no aplicar-hi una gestió professionalitzada. La festa major requerirà un tracte com a un projecte cultural completament professional degut a la seva capacitat de canvi i impacte sobre la societat.

S'ha pres com a objecte d'estudi un dels nombrosos barris de la ciutat de Barcelona que desenvolupa una festa major d'una manera poc precisa, mancada de projecte estratègic i sense un impacte sobre el seu entorn. El Guinardó s'ha establert com a un escenari idoni per aplicar-hi la reconceptualització d'aquest projecte. El barri presenta una situació on la cultura de barri s'ha perdut i la seva estructura associativa està fragmentada i a nivell institucional no hi ha projecte de barri que faci front a aquesta situació.

El projecte de festa major presentat amb aquest treball ha anat més enllà de crear un projecte cultural en sí sinó que s'ha plantejat per tal d'aconseguir un Guinardó amb un projecte de barri propi, una forta xarxa associativa i una gran participació veïnal en la vida de barri. Tres aspectes bàsics configuraran l'estructura del projecte a nivell estratègic:

- * Potenciar la identitat cultural i folklòrica de la població amb el seu barri de residència.
- * Fomentar la creació de sinèrgies i interrelacions entre els habitants i d'altres col·lectius del barri.
- * Estimular la utilització de les característiques geomorfològiques del barri durant el desenvolupament sociocultural d'aquest.

L'impacte que es pretén generar doncs a través de la producció d'una festa major per i per al poble va més enllà de la pròpia celebració i expressió cultural de la comunitat i pretén posar en valor els elements identitaris del barri del Guinardó i impulsar la integració i les relacions dels seus habitants. Havent demostrat una vegada més que a través de l'acció cultural de caràcter participatiu i de base comunitària es pot desenvolupar un projecte amb un impacte social molt elevat.

L'elecció del barri

El primer pas necessari però a fer per a la producció de la festa major d'un barri de Barcelona, ha sigut escollir la ubicació on aquest projecte tindrà lloc. El procés d'elecció s'ha basat en un anàlisi de la situació festiva dels barris de Barcelona prèviament a la posada en marxa del treball, doncs cada barri és diferent degut a les seves característiques poblacionals i geogràfiques, així com les seves realitats sociocultural i associativa. Deixant a part les festes majors amb un projecte ben definit i que han servit com a referència d'estratègies i activitats a nivell de festes, municipals, durant la confecció d'aquest anàlisi previ s'ha pogut identificar tres estats en que es poden trobar les festes majors de barri de la ciutat.

Existeix un seguit de barris que es poden identificar com els que no tenen festa major. Per aquest treball es podrien aprofitar per tal de construir des de zero aquest projecte cultural establint punt de treball en la construcció d'imaginari popular i fomentar-ne el treball com a projecte social a través de la participació activa de tots els membres d'aquest barri. Aquests barris són majoritàriament barris de nova construcció en que el procés d'urbanització fa poc que s'ha completat i la seva comunitat encara és molt

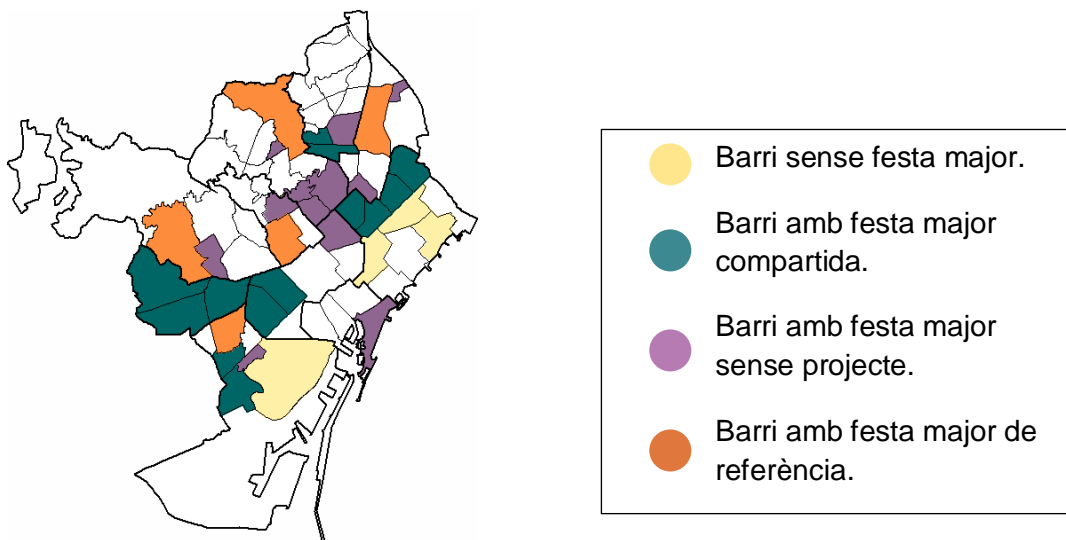
verge i fracturada. Ho són els barris de Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou, el del Parc i la Llacuna del Poblenou, el de Provençals del Poblenou o Montjuïc.

Una altra tipologia de barris que identificables són aquells que comparteixen festes majors entre ells. Aquests casos principalment es veuran degut a que la seva societat es veu unida amb la d'altres barris més enllà de les pròpies fronteres polítiques. La festa de Les Corts contempla una festa major del districte directament: conjuntament els tres barris que la formen decideixen celebrar la seva identitat. També ho són les festes del Turó de la Peira i Vilapicina, les festes del Clot i Camp de l'Arpa, les festes de la Verneda, Sant Martí i La Pau; o la festa de l'Esquerra de l'Eixample. Aquests casos de festa major són més difícils de tractar doncs, tot i que la seva població no tingui festa de barri en el sentit estricte de la paraula, ja disposa d'una festa amb la qual serveix com a element identitari de la societat i a partir de la qual s'estructura ja un projecte en funcionament. Desgranar-ne festes de barris singulars suposaria un doble esforç amb el risc d'acabar amb un resultat pitjor de l'existent. Desagregar una festa conjunta significa partir aquella comunitat que es sent identificada en comú i trencar les relacions socials ja establertes amb la possibilitat que quan es tornin a crear aquests projectes ja com a separats el funcionament conjunt de les entitats no sigui el mateix que en el projecte anterior.

L'última classificació feta ha sigut la de aquelles festes majors de barri que podrien ser millorades doncs des d'una mirada externa hi manca un projecte ben estructurat que permeti explotar tot el seu potencial com a projecte cultural. Aquestes festes majors esdevenen infrutilitzant totes els recursos que tenen disponibles per tal d'efectuar un impacte positiu vers la societat doncs les entitats que l'organitzen no acaben de plantejar-los com a projectes clars. Són per exemple festes com les del Baix Guinardó, les festes de la Clota, les festes de la Font de la Guatlla, les festes de les Tres Torres, de Porta, Baró de Viver o Navas... En aquesta tipologia de festes de barri també s'hi poden identificar les festes del Guinardó. Per aquest treball, agafar un barri que ja tingui unes festes pròpies, estalvia tot el procés de creació d'una xarxa veïnal d'associacions i impulsar el projecte de zero doncs ja es disposa d'una comissió que s'encarregui de realitzar i planificar la festa i a més es disposa d'un registre previ de dades i bones pràctiques que permet facilitar l'anàlisi així com una xarxa de relacions que es poden utilitzar per la seva pròpia millora.

Aquest treball s'impulsa amb la motivació de confeccionar una millora del propi projecte de festa major Guinardó i aconseguir a través seu la realització d'un model de funcionament que pugui servir de base per al pla estratègic de barri. L'elecció del

Guinardó ha sigut conduïda per dues raons. La primera és la vinculació personal amb la realitat associativa del barri i la necessitat de ser el motor de canvi d'un projecte que no es desenvolupa tal i com hauria de funcionar. També s'hi suma la facilitat d'accés que es pot tenir a les dades i la informació referent a l'actual festa major i les seves entitat involucrades, facilitant durant aquest treball un millor anàlisi de les mancances i punts a millorar d'aquest projecte de barri.

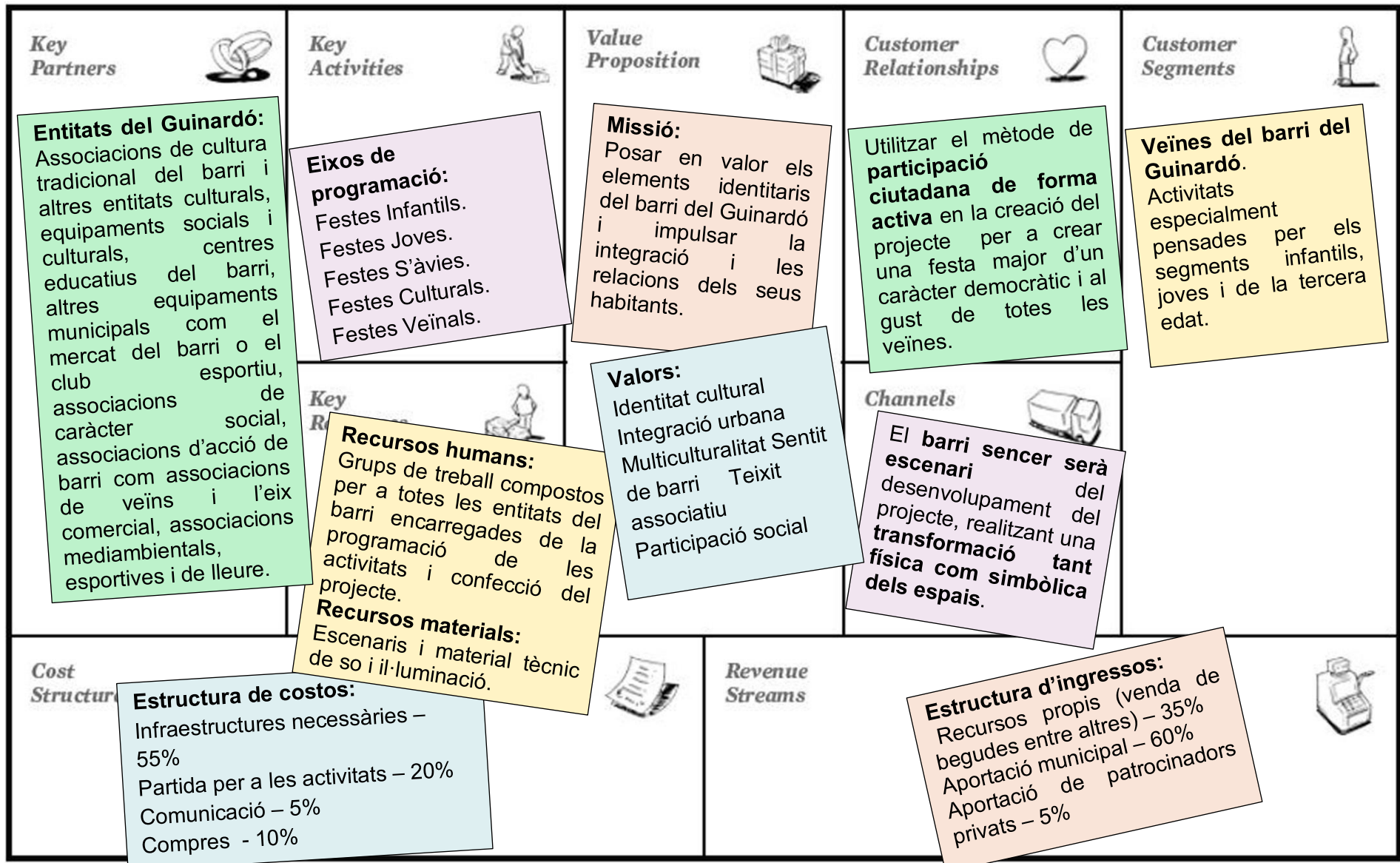

Mapa dels barris de Barcelona amb les seves festes majors classificades.

Model Canvas

Per poder acabar de efectuar una primera aproximació al projecte s'utilitzarà a mètode de sintetitzant el model Canvas. Aquesta eina de treball serà la imatge introductòria dels elements i processos claus que al llarg del treball s'aniran explicant detingudament i que configuren la idea de festa major l'entorn de la qual gira aquest treball.

Com a elements externs, els clients s'hauran d'entendre millor com a consumidors finals d'aquest doncs, tot i que la proposta de festa sigui un acte gratuït, s'ha de definir un objectiu clar on fixar la idea. Aquests consumidors són les pròpies veïnes del barri que es poden separar en públic infantil, jove i de tercera edat com a segments on aplicar-hi gran esforç durant el procés de programació. Alhora que les veïnes són les consumidores, a través d'aquest projecte s'utilitzaran processos de participació ciutadana per a construir constantment totes les idees que definiran aquest projecte. Així doncs les habitants del Guinardó es convertiran en *prosumers*: igualment productors que consumidors del seu propi treball. Així doncs, el model de projecte cultural girarà entorn de la participació ciutadana, el sentit de barri, el teixit associatiu i la identitat cultura; en una festa feta per i per a les veïnes.

Metodologia

Aquest projecte s'ha construït sobre varies parts diferenciades i consecutives en que necessitaven de la seva resolució per a poder continuar amb la construcció del projecte general. Amb la contextualització s'ha sembrat la base conceptual sobre què és una festa major i quins aspectes aporta com a projecte cultural a la societat. L'anàlisi del macro-entorn i del projecte ha permès posar en relleu aquelles mancances i punts forts sobre les quals treballar així com analitzar l'estat d'altres projectes similars per tal de posar en comú els problemes i trobar alternatives de funcionament i línies d'èxit. La confecció del projecte és la peça clau del treball i es precipita de tota la feina feta prèviament.

La contextualització dels aspectes acadèmics giren al voltant principalment de dues categories de textos. La sociologia de la cultura permet realitzar una primera aproximació al concepte de festa popular i la necessària construcció de la societat a través de les manifestacions culturals comunitàries. Tot i que la perspectiva realitzada sobre la festa major i l'estudi del folklore es realitza a nivell antropològic, ràpidament s'ha donat pas als elements com la identitat cultural projectada a través de les manifestacions populars que posen en manifest els aspectes de caràcter més socials de la cultura. El segon tema d'anàlisi en aquesta contextualització ha sigut la sociologia urbana i la configuració de la societat entorn de l'espai físic i simbòlic. S'ha trobat interessant tractar des d'aquesta perspectiva l'element popular de la festa major com a apropiació dels espais, doncs durant aquest procés festiu la societat configurarà un nou ordre i un nou funcionament sobre el qual treballarà per assolir el projecte comunitari.

L'estudi de l'entorn s'ha estructurat entre el tractament de dades demogràfiques, geomorfològiques i referents al teixit associatiu del barri del Guinardó. Per a l'obtenció d'aquestes dades s'han utilitzat fonts secundàries del propi districte per aportar la categoria de dades més numèriques com poden ser les dades referents a la població i els llistats d'entitats socioculturals del barri. Per altra banda, degut a la facilitat d'obtenció de dades directament de les entitats del barri donada la proximitat amb el teixit associatiu del Guinardó, per a l'estudi i tracte dels elements més qualitatius les entrevistes a entitats de diferents sectors del barri involucrades en la vida veïnal com el grup d'estudis històrics del barri o entitats de caràcter cultural han sigut la principal font d'informació utilitzada per a la seva redacció. La realitat de l'entorn s'ha completat amb un estudi previ del projecte i la seva situació inicial, abans de realitzar els canvis. Per aquest procés s'ha realitzat un intensiu treball conjunt amb l'entitat organitzadora

de festa que, durant tot el temps d'estudi ha participat activament en la facilitació de dades necessàries per a poder confeccionar un estudi de la situació el més acurat possible. La festa major s'ha estudiat a nivell competitiu en relació a l'entorn prèviament tractat aplicant l'anàlisi a través de les cinc forces de Porter i també a nivell de processos i elements interns confeccionant una matriu DAFO i una matriu CAME per a facilitar la tasca de configuració estratègica del projecte.

L'anàlisi benchmarking s'ha realitzat a diverses festes majors des de tres estat diferents. Els dos primers fan referència a festes majors de categoria superior a la festa major del Guinardó degut a la possessió d'un projecte ja en acció. La tercera classe de festes majors s'han utilitzat festes de proximitat del barri per facilitar la comparació a nivell social i cultural de les veïnes així com a nivell geomorfològic. Les diferents festes majors s'han analitzat a partir dels seus programes de festa de la temporada passada. S'han establert sis paràmetres que s'analitzaran i serà possible interpretar-los a partir de l'estudi del programa de festa:

- * Relació actes/dies de festa major.
- * Tipologia de l'entitat organitzadora de la festa.
- * El nombre i tipus d'agents implicats en la programació de la festa.
- * Eixos de programació i segmentació de públics.
- * Els agents socioculturals que produeixen els continguts de la festa major.
- * N° d'espais que s'utilitzen principalment de festa/ N° d'espais destinats a la festa.

Aquests sis paràmetres s'utilitzaran per comparar els diferents casos de festa major amb la pròpia festa major del barri.

Quan s'ha començat a estructurar el nou projecte de festa major com a tal el que primer s'ha fet ha sigut materialitzar els conceptes teòrics de sociologia cultural en forma de pla estratègic. A partir de les necessitats del projecte s'han construït els seus objectius estratègics fonamentant-los amb els conceptes identificats a l'inici del treball. Seguidament les idees més estratègiques es precipiten i originen l'estructura de la programació de l'esdeveniment. Al treballar amb un projecte d'iniciativa comunitària, en aquest apartat no s'ha pogut fer res més que identificar com han de quedar enfocats els processos de treball en funció de la segmentació del públic. En tercer lloc s'han identificat materials i processos per a poder desenvolupar el pla de comunicació,

els recursos jurídics necessaris per el funcionament del projecte i els recursos humans que sostindran el funcionament global de la festa. Finalment totes les propostes fetes durant els anteriors passos s'han plasmat en format pressupost i cronograma per deixar ben estipulats recursos econòmics i temporals del projecte.

CONTEXTUALITZACIÓ

Perspectiva històrica de la festa popular

El terme *festa* és utilitzat ja des del s.XIII i XIV com a concepte definitori d'aquelles activitats lúdiques connectades moltes vegades amb una sensació de diversió i laxitud. Sense distingir entre orígens, motius, impulsors i nombre de persones que la celebren però, la gran forquilla de descripcions que compren aquest substantiu ha fet necessària la definició d'una altra categoria per a diferenciar la festa popular de la resta de diades de caire festiu. Aquest cognom que se li integra permet orientar la mirada cap a un concepte ja més nítid doncs es poden deixar fora del cercle dibuixat aquell conjunt de festes que no s'adscriuen a la celebració com a societat. Una festa popular és una festa en la qual les membres que viuen en una comunitat són protagonistes d'allò que s'hi fa: són ells qui fan la festa a la seva mida i no se'ls hi imposa cap element que prèviament ells no hagin acceptat (Colomer 1978), i anirà evolucionant i adequant-se contínuament a les noves necessitats que vagin sortint en aquest grup que la pren com a definitiva. A diferència de les festes tradicionals on la idiosincràsia és l'element característic, aquestes seran festes del poble i per al poble (Prat i Contreras 1982). La diferència entre festes populars i festes tradicionals no resideix en els elements físics i simbòlics que comprenen sinó en els símbols, les actituds i els sentiments que hi experimenten els protagonistes, doncs en la festa popular la igualtat, la llibertat d'actuació, la reivindicació, la llibertat d'expressió i la identitat popular seran els elements que la caracteritzaran.

En l'actualitat tant festes populars com tradicionals venen definides en la nostra societat per una estructura festiva conformada per tres diferents perspectives històriques que han acabat deixant una petjada en el que s'origina el que s'anomena calendari popular (Claude Gaignebet). El **calendari festiu romà**, el **calendari festiu jueu** i el **calendari litúrgic cristià** són els que han donat forma a les tradicions que avui en dia celebrem i la forma en que les celebrem (Prat i Contreras 1982). Allunyada de la concepció lineal que es té avui en dia del temps, aquests calendaris lligaven la vida de la societat al camp que obligava a contemplar el temps com a un cicle anual. I tot considerar la societat actual com a laica, degut a la proximitat de temps i a la llarga llista de cicles litúrgics, Sants i Mares de Déu que es celebren i consagren, es podria considerar el calendari cristià com l'estructurador de la majoria de les festes que es celebren a l'actualitat a Catalunya.

Aquestes festes populars no es poden entendre sense l'existència de la cultura popular doncs aquesta, amb el transcurs històric, ha sigut capaç d'atorgar-les actualment la capacitat cohesionadora i d'integració social que es pretén trobar. Aquest patrimoni etnològic i artístic avui en dia s'ha convertit en un element indiscutible sobre la identitat social i els elements que el conformen es poden identificar fàcilment i gaudeixen d'una certa protecció jurídica gràcies al consens social en quant al seu valor i singularitat.

Es pot identificar l'origen de la cultura popular com a objecte d'estudi a mitjans del s.XIX quan s'efectua un esforç per recollir aquells comportaments populars que, fruit del desenvolupament humanístic i el pes important del romanticisme entre la classe social i artística, fins aleshores havien passat desapercebuts per la gran majoria. És en aquesta època on es comença a utilitzar el concepte de *folklore*, terme utilitzat per primera vegada per William J. Thoms (1846) referint-se a aquells costums i supersticions del temps passat que encara perviuen entre les classes populars i incultes de les nacions que aleshores estaven civilitzades. Així, podríem traduir el *folklore* com un saber popular que a ulls dels cercles socials culturitzats i acord amb el seu temps, ha quedat desfasat i inservible per ells però que encara es conserva entre aquell gent no tant avançada. A Catalunya hi ha un desplegament artístic i literari que vetlla per la idea de país i el folklore s'arriba a desenvolupar per ser utilitat des d'una perspectiva de símbol identitari alhora d'ajudar a comunicar i fer reconèixer els valors propis de la cultura catalana.

No és fins la restitució democràtica, després del període franquista, que les ciències socials tornen a prendre un gran impuls i sorgeix una època de gran dinamisme cultural i social i científic. El moviment folklorista català deixa la dinàmica de fins aleshores d'observar la cultura popular com una peça d'un museu i es comença a fonamentar contraposant-se a les bases de connotacions estàtiques i romàntiques. Així doncs la distinció entre cultura popular i alta cultura ja no és adequada doncs aquesta primera deixa de ser considerada dins d'una bombolla intacte del desenvolupament social actual per a trobar-se inserida dins dels propis cercles socials. El folklore ja no serà emblema d'una determinada classe social menys desenvolupada sinó que es trobarà inserida en el desenvolupament ordinari de la societat a través de la seva revalorització a través de la recreació de manifestacions culturals ja desaparegudes de la vida urbana. La cultura popular deixa enrere la qualitat d'essencialista i es pren com a dinàmica i canviant, integrada en la vida moderna i vivint en un procés obert de relació que fa possible la interacció social tant entre els membres del grup com d'aquests vers la resta de comunitat. N'és exemple el

creixement de les colles de castellers, diables, tabalers i altres manifestacions de cultura popular cada cop més comuns en el funcionament ordinari d'una comunitat.

Festa i Integració social

La integració social d'un individu respon al procés de dialèctica interna en el moment que s'intenta respondre a les preguntes *qui és?* i *què és?* La resposta generada indica aquest grups social amb que s'identifica i dependrà completament de la persona que la realitzi i del context en que es trobi. Amb el plantejament de la primera pregunta les possibles respostes estableixen a la interlocutora dins el marc de la llar o la família. Per altra banda, la segona pregunta quan sigui resposta podrà donar sentit al concepte de comunitat, on el grau d'amplitud d'aquesta anirà condicionada a la pròpia identitat de l'interlocutora, podent respondre des de la mirada del barri fins a la de l'Estat (Prat i Contreras 1982). A la vegada, aquesta segona pregunta obrirà el ventall de resposta a altres marcs diferents, podent-se plantejar la resposta des de la perspectiva de l'ofici, o des d'una perspectiva d'ideologia. La celebració de la festa popular coincidirà sempre amb algun d'aquests nivells assenyalats d'integració anteriorment: la família, el barri, el municipi, la nació, l'ofici, el partit... Convertint-se d'aquesta manera en els marcs de les festes. Aquests diferents nivells d'integració actuaran com a columnes de suport i serà responsabilitat de les institucions socials equilibrar i regular la inclusió de determinats individus en un d'aquests nivells ja donats (Lisón 1973).

La vida en una comunitat implica fonamentalment la creació d'un *nosaltres* homogeni, un sentiment solidari. No es podrà parlar de comunitat si les veïnes no comparteixen un sentiment específic de pertinença al grup. La festa contribueix a enfortir els lligams socials i renova un compromís entre les integrants d'una comunitat. Per tant, la festa és un acte comunitari que no es pot aïllar del seu context social en el que es desenvolupa sinó que directament dependrà de l'articulació d'aquest teixit social existent en la comunitat. Aquest sentiment de pertinença no es veurà directament sinó que aflorarà periòdicament a través de ritus quotidians tal com ho són les festes. En aquests casos, el ritual separa i aïlla unes comunitats de les altres atorgant afirmació en front a unitats externes similars.

Si no hi ha una mínima quotidianitat o les interrelacions entre membres d'una societat estan empobrides, no hi podrà haver festa i la base d'aquesta societat sobre la qual es construeix serà precària i es convertirà ràpidament en fràgil i vulnerable. Com si es pogués tractar d'una relació simbiòtica, una societat sense teixit social li serà molt complicat establir un comportament ritual que actuï com a organisme estructurador d'aquesta, de la mateixa manera que sense un ritual socialment estipulat una societat

no pot créixer amb fonaments que generin sentiment d'unitat. En aquestes societats fràgils i sense fortes relacions socials, les expressions festives trobaran difícil forma d'estructurar-se i en molts casos aquestes se'n ressentiran i substituiran un ritus social per altres expressions com són el lleure individual, el viatge o simples actes culturals.

Malgrat que cada cop més les festes populars abandonen aquesta vinculació amb l'entorn i la seva comunitat, i les seves expressions convergeixen cap a una relativa uniformitat, aquestes no han deixat de ser en cap moment instrument identitari i de participació social. La festa passa de ser la representació de com la societat projectava la seva identitat com a grup, a esdevenir el contingut i configurador d'aquesta pertinença. El sentiment de col·lectivitat no serà allò que alimenta la festa sinó el precipitat que aquesta genera (Delgado 1999).

Festa i Espai públic

Un barri pot ser pensat com una comunitat social, però també com a una associació de llocs establerta mitjançant una xarxa de canals per on circulen tota mena de fluxos (persones, vehicles, energia, informació...) i que el seu traçat urbanístic permet constituir unes dinàmiques urbanes que ajudarien a configurar la societat ciutadana. Aquesta *fluïdesa* de transit, els embussos o els *rius* de gent ajuden a interpretar la ciutat per a una planificador urbanístic, des d'un model hidrogràfic, com a una dinàmica de fluids (Delgado 1999). Més enllà, però, d'una planificació urbana estàtica imposada sobre una població, aquesta abandona el rol del receptor passiu i s'acaba configurant una nova urbanitat produïda per part de la pròpia ciutadania en base a com estructuren la seva vida urbana. Serà aquesta qui en un determinat moment per consens social pot desentendre's de les directrius urbanístiques oficials i constel·lar noves formes de territorialització. Aquesta imposició del social contra el polític es fa més evident amb motiu de certes utilitzacions excepcionals dels espais públics, en les quals aquesta dinàmica de fluids instituïda per l'*status quo* queda alterada.

L'*estat festiu* és la realitat complementària a la del dia a dia on s'involucra aquest ús excepcional a la xarxa viària i que pretén provocar un accident geogràfic efímer en aquest paisatge social. Aquesta manipulació del temps, de l'espai i el social genera una espècie d'imatge de col·lectivitat que es reflexa per la presa de control sobre la via pública per la societat com a posada en escena de la seva projecció identitaria. La festa doncs pretén apropiat-se de l'espai urbà i transmutar-lo fins a convertir-lo en un escenari ritual. En el moment que la ciutadania pren el control sobre l'espai es trenca el que fins ara s'esquematzava com a "normal" i l'espai es sumeix en un profund

canvi. Els espais es revitalitzen per decisió de la societat que planifica uns esquemes sobre la trama urbana, que imposa la seva lògica durant un petit interval temporal.

La disposició dels actors i símbols en les activitats festives realitzades en els espais públics no és mai arbitrària, sinó que intenta reproduir un model d'estructuració protocol·litzada en que determina unes relacions entre els objectes integrants d'aquest empoderament urbà. Aquestes modalitats d'usos de l'espai públic a partir dels quals es proclama la identitat social, Delgado (1999) en diferencia dues classes:

- *Cúmuls*, en els quals la comunitat integrant del grup queda concentrada en un únic punt de l'espai urbà.
- *Transcursos*, en els quals la comunitat es desplaça per la xarxa urbana seguint un recorregut que ha estat prèviament establert.

Aquestes dues classes d'utilització de l'espai públic alhora determina que es poden subdividir en dues sub-modalitats:

- *Còsmics*, en el quals la comunitat es comporta de manera ordenada, escenificant uns termes ideals de distribució en l'estructura social.
- *Caòtics*, en els quals el col·lectiu que s'agrupa escenifica les condicions de desordre les quals imagina en el final de l'estructura social. Normalment aquestes conductes es correspondran amb activitats en que la societat representa la seva pròpia insurrecció.

Els cúmuls còsmics s'originen quan un grup auto-identificat es fa present en un punt considerat com a centre de l'activitat i hi roman sense desplaçar-se. Aquest model s'utilitza en activitats on el punt de reunió és fix. Es pot entendre com una concentració, entenent que hi ha un punt de confluència al qual, des de diferents orígens, les persones s'acumulen al mateix lloc. Dins del repertori de cultura popular, serien exemples d'aquesta modalitat una trobada sardanista, un mercat tradicional o una exhibició castellera.

Els cúmuls caòtics tenen un esquema idèntic a l'anterior, però la comunitat concentrada s'abandona a una escenificació del caos que s'imagina dominant tot l'espai urbà. En aquesta varietat de festa hi reïna el desordre i l'agitació. Un exemple poden ser les festes veïnals o d'una comunitat ètnica a una plaça o a un espai públic com les festes de cap d'any, la revetlla de Sant Joan, la celebració de les seguidores del Barça a Canaletes... D'aquesta manera es pretén que no quedi un sol punt de tot l'espai que no sigui proclamat com a propi.

Els transcursos còsmics es consideren com a símbols de vitalitat col·lectiva: el col·lectiu queda reunit per moure's per un itinerari preestablert donant la importància així a l'espai a través del propi recorregut ja establert. El traçat sobre la trama urbana que es segueix d'una manera pautada permet realitzar la presa de control sobre l'espai d'una forma planificada per a poder fer fàcil aquesta revitalització d'espais concrets si fos necessària. Exemples són les processons, cavalcades, curses o manifestacions.

Els transcursos caòtics representen celebracions en les quals la deambulació es produeix de forma desordenada: les participants canten, ballen, fan xivarri i sovint van beguts. Exemples serien els correfocs, les rues de carnestoltes, els cercaviles... Una altra representació d'aquesta variant d'ús de l'espai urbà podria ser aquelles deambulacions en les quals les protagonistes es mouen en totes direccions, impregnant dels seu desordre el conjunt de sistema urbà. Ho podrien ser les gimcanes. En aquest cas el domini de l'espai urbà s'estén fins al màxim nivell on la ciutadania s'empodera simbòlicament de l'espai mentre realitza la celebració sense la necessitat d'establir-ne els límits simbòlics.

A través d'aquestes modalitats d'usos de l'espai urbà durant aquesta inversió de l'ordre establert, la ciutadania participa en un procés de revitalització urbana, que d'altres maneres seria molt difícil d'aconseguir. És per això que la festa es converteix en una eina de revitalització molt important dels espais públics a través d'altra cosa que la cultura i les dinàmiques socials.

Festa i Multiculturalitat

A una societat global contemporània està caracteritzada per certs elements intrínsecs als temps actuals i que també calen ser analitzats com a objectes de canvi a través de l'acció social i l'activitat cultural. Un d'aquests elements és el factor de la immigració de grups poblacionals de diferents cultures d'origen i que fa com a requisits de convivència l'aplicació de polítiques de multiculturalitat. La festa pot ser un element clau en el tracte d'aquests grups poblacionals com a eina d'integració i mestissatge cultural a part de poder ser utilitzada com a element de revitalització de l'espai i identificador social. Les seves funcions de dinamització social a través de la participació ciutadana la constitueixen com a un element molt interessant al tractar societats multiculturals. Doncs ja per pròpia naturalesa, l'objectiu principal de la festa és positiu i serveix com a cohesionador social. Aquestes consideracions inicials però no sempre serveixen com a element dissuasiu de problemes, doncs moltes vegades, els mateixos conflictes que arribem a trobar en la societat poden aflorar en el mateix marc festiu.

Quan es parla de societat multicultural, es fa referència a la convivència entre grups de diversos orígens ètnics, tot i que també es podria entendre aquesta societat complexa com a una suma de diferents categories socials articulades en formes de grups que tenen els seus propis micro-universos culturals, derivant a una societat que mai es podria arribar a considerar com a monocultural. El que es pretendrà assolir a través de l'acció cultural doncs serà la integració de tots els seus membres en la comunitat evitant tractar-la des de la perspectiva d'assimilació cultural unidireccional sinó convertint l'individu en un membre amb capacitat funcional plena en el col·lectiu.

Tal com ja s'ha apuntat, una festa major de barri de Barcelona és l'estat més pur de participació ciutadana. Aquesta festa es crea a partir d'organismes ciutadans i va destinada a les seves pròpies veïnes. Aquests organismes poden veure variada la seva composició i qualificació però al final seran organitzacions ciutadanes on les veïnes podran adherir-se lliurement i ser els responsables directes de l'organització dels actes i enllaç amb els organismes polítics. També cal destacar l'existència de la participació denominada passiva que és aquella que no s'involucra directament en la preparació de la festa però que n'és la qui la gaudeix. Per tal d'evitar que els grups poblacionals aliens al funcionament ordinari de la societat quedin arraconats a aquesta categoria de consumidor, l'element clau residirà en convertir la seva participació passiva en una d'activa. La festa serà doncs una de les millors manifestacions socioculturals que es presten a la integració de les diferents membres que conformen una societat. Tal com s'ha apuntat, la festa serveix com a element identificador d'un grup en concret, i en molts casos és la pròpia festa la que apropa aquest desitjat sentiment d'identitat. Doncs viure una festa com a participant directe implica entre altres coses fer-se còmplice d'unes vivències compartides i experimentades a nivell de comunitat.

Quan ens referim a la integració multicultural a través de la festa major, en molts casos quedaran fora del cercle tot aquell ventall de festivitats que serveixen com a festes de col·lectius concrets doncs en l'àmbit d'anàlisi d'aquest treball no generen una tasca d'integració comunitària ja que fora dels seus països d'origen aquestes festes han acabat resemantitzades d'una festa purament cultural a un acte de reafirmació ètnica. S'haurà d'anar en compte doncs quan es tracti la multiculturalitat en una festa per evitar caure en l'error de crear una atmosfera d'exotisme al voltant de les cultures foranies tractades quan en realitat es vol apropar a la realitat multicultural que es viu al barri. Doncs aquesta realitat juga amb el mestissatge de les diferents poblacions perquè aquesta gira al voltant de la convivència i no d'un museu etnogràfic on les diferents cultures romanen intactes a la barreja entre elles. Així, pel simple fet de ser

una societat viva, quan s'hagi de tractar les festes multiculturals s'haurà de recolzar en la barreja de cultures tal i com la viuen realment els seus ciutadans, fomentant la permeabilitat i ser plenament conscients de la tasca d'integració, obligatòria per totes les membres del barri. D'aquesta manera s'integraran a la festa uns elements multiculturals plenament funcionals que es caracteritzaran per que, tot i procedir de cultures diferents a l'autòctona, poden assolir en les seves festes una funcionalitat molt concreta i en joc amb el tarannà general del barri.

Festa i Processos participatius

Una festa major de barri de Barcelona té la característica de ser creada en base a una participació ciutadana gestionada per la pròpia ciutadania. A diferència de les festes municipals que estan construïdes des d'un punt de vista més *top-down*, aquestes són vives i el seu estat és un pur reflex de la ciutadania. Aquesta tradició d'autogestió és un canvi social i en part contracultural que té inici als vuitanta i que pretén recuperar un esperit de cooperació entre les membres de la societat dissidents de les trajectòries de política cultural de caire més neoliberal que es produïren durant la transició.

La privatització de la cultura fa canviar el punt de vista que des d'aleshores es té sobre el paper del govern en el potenciament de les arts i la seva preservació i les empreses privades cada vegada hi tenen més a veure així com apareixen en el patronat de cada vegada més museus. La transformació urbana a través de la cultura i *l'efecte Guggenheim* (Esteban 2007) creen el que es coneix com a "marca ciutat" que serveix com a millora d'imatge per a les ciutats i que provoca un procés de gentrificació en els seus barris. Relacionat a aquest procés de desplaçament d'una classe de veïnes per una altra de major capacitat adquisitiva està el terme encunyat per Florida sobre l'atracció d'una Classe Creativa que fa que a través del seu funcionament l'economia millorés. L'última corrent d'aquest procés és la subjectivació de l'individu creatiu en que es desenvoluparà en un mercat precari on hi prevaldran altres valors abans que el benestar econòmic.

El declivi d'aquest model es remunta l'any 86 amb l'establiment del Model Barcelona i l'anomenament d'aquesta com a ciutat olímpica. El desenvolupament urbà anterior a la data en qüestió estava concebut des d'una visió més *bottom-up*, on des de una potent acció veïnal basada en la combativitat antifranquista se li sumava la descentralització de les funcions del govern en districtes i els processos urbanístics liderats per intel·lectuals i arquitectes. Malgrat tot, a partir del 86 apareix en el govern municipal la necessitat d'empoderar-se de la transformació urbana de la ciutat guiat per les noves idees d'arquitectura, i amb la vista posada en la celebració de l'esdeveniment esportiu.

En aquest període es desplega una Cultura de Transició com una ideologia cultural legitimada per la política d'imposició *top-down* i altament regulada per les subvencions atorgades als projectes culturals. La forma de governabilitat comuna de la ciutat serà la participació ciutadana no vinculant, que permetrà a les veïnes participar en els processos de decisió alhora que se'ls hi nega el poder sobre el tema en qüestió.

El punt de no retorn d'aquest declivi es troba en la crisi de la democràcia representativa, que al 15 de maig del 2011 fa aparèixer un moviment social de forts repercussions polítiques que advoca per a una major democràcia en la presa de decisions que afecten a tota la societat, així com les mareas a favor de l'educació i la sanitat pública que afecten en la creació d'un nou sentit comú. D'alguna manera el 15M assenyala el principi del final de la Cultura de Transició, la caducitat del règim, i marca l'inici d'una conjuntura oberta per a la construcció d'un sistema democràtic nou (Gual 2016: 95).

La cultura lligada als espais de transformació del sistema ha anat fortament vinculada al moviment de cooperativisme entre els seus integrants. Han sorgit uns nous imaginaris lligats històricament amb els moviments *punks* i a tota la seva repercussió social i contracultural que ha permès el creixement d'un mapa d'actors desenvolupadors de l'economia solidaria. Centres Socials i cooperatives s'uneixen com a crítica a l'estatus quo i formen els components i estructures necessàries per a generar una capacitat organitzativa fortament valorada després de l'esclat social del 15M.

Cada vegada més, els moviments veïnals han pres major responsabilitat en la dinamització socio-cultural de la seva comunitat, fent possible que avui en dia siguin els responsables en la gestió d'un centre cultural o, en el cas dels barris de Barcelona, en la dinamització i organització de les seves festes majors. Aquest aspecte de la vida veïnal serà de les primeres coses que es prenen com a gestió democràticament real apropant, d'aquesta manera, la celebració a les pròpies integrants de la comunitat: els barris passen a celebrar festes representatives de la comunitat constituïdes de forma organitzada per la pròpia comunitat.

Agents implicats de la festa

Les festes també es poden analitzar en funció de les característiques que les defineixen i els agents que hi estan implicats. En tot procés festiu les persones interactuen entre elles i cadascuna adopta un rol important per el correcte desenvolupament de l'esdeveniment. Depenent del format que prengui la celebració,

aquestes funcions poden ser desenvolupades per diferents agents, o per persones que desenvolupin més d'una tasca.

- Els **promotors** són els encarregats de promoure la festa i, per tant, els que fixen les característiques i normes de les mateixes.
- Les orquestres, grups musicals, DJ's, grups de teatre i dansa, pallassos, cases culturals, castellers, diables, empreses de pirotècnia conformen els **serveis d'espectacles**.
- Qui permeten desenvolupar la celebració amb normalitat són els **serveis logístics**. S'encarreguen del muntatge i desmuntatge d'instal·lacions, manteniment i adequació de l'espai i el transport de mercaderies associades a l'esdeveniment.
- La presència de l'**assistència sanitària** és imprescindible en tot tipus d'esdeveniment de grans dimensions. Així com el **servei de seguretat i control del trànsit** són dos serveis necessaris en tant que minimitzen el risc d'accidents.
- Els **distribuïdors de beguda i menjar** tenen contacte per servir begudes i menjar als visitants. Els seus interessos són principalment econòmics tot i que últimament es comencen a interessar per la imatge de la marca que representen.
- Els encarregats de la neteja vària de l'espai i de la recollida d'escombraries són el **servei de neteja**.
- Els **mitjans de comunicació** s'encarreguen de retransmetre i fer la crònica de l'esdeveniment acte a acte i deixar constància de la festa.
- Els **locals adjacents** són els principals establiments que poden entrar en competència amb els distribuïdors oficials de l'esdeveniment.
- Els **patrocinadors** representen una important font de finançament de les festes i a canvi fan publicitat dels seus productes i/o serveis amb la intenció de crear imatge i aconseguir l'acceptació entre els assistents.
- Les **administracions públiques** poden actuar com a organitzadores, patrocinadores o simples interlocutores a l'hora d'organitzar la festa.
- Els **participants i assistents** tenen com a interès gaudir de la festa i consumir els recursos oferts. Reben informació dels agents que participen en la celebració i interactuen els uns amb els altres.
- Les **veïnes no assistents** són les que acostumen a sentir el recel de les celebracions ja que, sovint pateixen els efectes negatius d'aquesta.

EL CONTEXT: BARRI DEL GUINARDÓ

Per conèixer bé una activitat de cultura popular com ho és una festa major, tan lligada al territori i a la seva societat, cal parar primer atenció, en el cas de Barcelona, al barri que l'emmarca, doncs és el seu territori i les seves veïnes qui li donen forma i la fan possible a través d'elements com són la seva orografia o el grau d'associacionisme i moviment veïnal.

Visió general del barri i història

El barri del Guinardó forma part del districte d'Horta-Guinardó (zona nord-est de la ciutat). Geogràficament està situat a la part més sud del districte, delimitant ja amb Sant Andreu, Sant Martí, Nou Barris i inclòs l'Eixample. Com la resta del districte, el barri ha estat edificat en una zona principalment muntanyosa que ha condicionat en gran mesura la vida de les seves veïnes, la distribució dels serveis i la pròpia dinàmica dels habitants a l'hora de moure's per la zona. En els seus 1,3 km² de superfície el barri comprèn des del Pla Cerdà fins al cor del Turó de la Rovira en plena muntanya.

El Guinardó compta amb una població aproximada de 35.800 habitants, i això fa que la seva densitat de població (27.400 hab/km²) sigui considerablement superior a la del districte doncs aquest últim compta amb altres barris amb una gran extensió muntanyosa estenent-se per la serra de Collserola que fan que aquesta relació es vegi reduïda en certa manera. Així es podria considerar que, tot i tenir grans zones verdes, aquest és un barri amb força vida en ell. L'estructura d'edats presenta un cert pes de la població en edat de treballar (de 25 a 64 anys) i també se'n destaca la gran presència de gent gran (més de 65 anys) en comparació a la resta de ciutat i respecte a la

població infantil i juvenil. Això explica que l'índex d'envelliment sigui certament més elevat que el de la pròpia ciutat.

El percentatge de població estrangera, tot i que en mitjana al del districte sigui superior, aquest és força més reduït que la mitjana de la ciutat. Les veïnes del Guinardó són en gran part pròpies de Barcelona i en menor mesura de la resta d'Espanya i Catalunya. Així la seva població estrangera (vora el 13%) no serà especialment el nucli constituent del mosaic poblacional del Guinardó, però tot i això li atorguen personalitat i se'ls intenta integrar en la vida diària com a part de totes les veïnes. Les principals nacionalitats estrangeres són les de Colòmbia, Itàlia i Perú. Així que el major pes d'aquestes nacionalitats estrangeres el tenen les comunitats sud-americanes que s'integren sense problemes en la vida quotidiana del barri.

El Guinardó és un barri amb una població situada en el tram de renda mitjà-baix en relació a la resta de la ciutat i que en els últims anys ha anat a la baixa. Si es compara aquest barri amb la resta del districte, la massa heterogènia de barris fa difícil veure un comportament similar pel que fa als barris. Doncs, tot i estar situat al voltant de la mitjana del districte, es poden trobar casos extrems de barris amb diferències abismals que estan a tocar, com poden ser el Carmel, Font d'en Fargues i el Guinardó mateix que presenten una radiografia demogràfica molt diferent entre si.

Després de les últimes eleccions municipals al 2015, el govern del districte va prendre un gir considerable doncs la gestió de Barcelona en Comú és la que pren la regidoria d'Horta-Guinardó. Aquest canvi de trajectòria respecte de l'anterior govern de CiU es veu clarament en el Programa d'Actuació del Districte (PAD) on a través d'un procés participatiu es sintetitzen les polítiques dels governs de districte que es prendran al llarg dels següents quatre anys. A nivell global es veu un creixent interès cap a la justícia social del districte, el bon viure de les veïnes, un impuls de l'economia col·laborativa i de proximitat o la sostenibilitat. I a nivell cultural es veuen potenciades les nocions de participació ciutadana en el foment de les activitats culturals així com en fomentar l'associacionisme i la xarxa cooperativa i en l'elaboració d'un pla de memòria històrica.

Població (hab)	35.792
Densitat de població (hab/km²)	27.364
Població per edat (en %)	
0-14 anys	12,2
15-24 anys	8,2

25-64 anys	56,9
>65 anys	22,6
Índex d'envelliment	54,9
Índex de gent >65 anys que viu sola	26,3
Població per nacionalitat (en %)	
Espanyols	87,2
Estrangers	12,8
Índex de renda familiar (sobre 100)	82,0

Informació demogràfica del Guinardó (2015). Font: Ajuntament de Barcelona

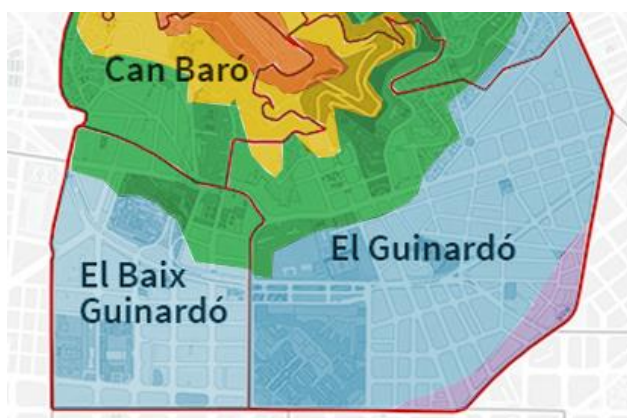
Originàriament, el que es coneix com a Guinardó (actualment dos barris: Guinardó i Baix Guinardó) formava part de l'antic municipi de Sant Martí de Provençals, al límit d'Horta i Gràcia. El seu aspecte més característic, la seva situació geogràfica, han fet que aquest territori hagi estat ocupat pels humans des de fa molt temps. Així que el Guinardó ha estat durant segles un espai principalment agrícola habitat per unes quantes masies que a dia d'avui encara es mantenen en peu. Paral·lelament, degut a les seves bones condicions ambientals i que s'ha mantingut força allunyat del que es podria considerar Barcelona (o Sant Martí de Provençals) en si, aquestes terres també acollien població burgesa de l'època que venia a descansar als seus masos. Un exemple és el gran conjunt modernista de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau projectat per Lluís Domènech i Montaner al 1902 i declarat patrimoni de l'UNESCO en 1997, que va ser utilitzat com a un gran centre hospitalari doncs a l'estar allunyat de la contaminació i la vida de la ciutat ofería unes grans condicions de salubritat als que hi havia d'estar-s'hi.

El procés d'urbanització, a diferència de la resta de la ciutat, es duu a terme a finals del s.XIX i queda el barri en mans d'en Salvador Riera, que fa canviar completament el paisatge del barri en pocs anys construint al voltant del Mas Guinardó i el Mas Viladomat. En si, com a barri Guinardó no té més de cent anys i ha viscut un procés vertiginós d'urbanització quan va passar de ser un espai replet de petites cases i torretes enjardinades, als anys cinquanta, a viure un canvi gairebé ininterromput d'especulació urbana que va dotar el barri de blocs de pisos i grans edificacions que van canviar la seva fisonomia per complet però sense abandonar la seva tradició residencial.

Espais públics i geomorfologia

Un aspecte de gran interès i gran pes en la vida del barri que pretén aportar una visió característica a aquest anàlisi, és la seva orografia i la disposició dels espais públics.

La situació del barri és un fet que l'ha caracteritzat des dels inicis de la seva urbanització. Com a territori es trobava allunyat del bullici de la ciutat i servia com a zona edificable per a torretes i masies que al llarg del temps li han atorgat certa personalitat. La seva extensió compren un cert desnivell que xoca amb la plana que suposa l'eixample i les zones més costeres de la ciutat.

Es poden contemplar els forts desnivells del barri. Elaboració pròpia.

El barri s'eleva des de quotes inferiors als quaranta metres sobre el nivell del mar fins a zones urbanitzades per sobre dels cent cinquanta metres. Aquesta pendent que caracteritza el territori serà un element clau a l'hora de configurar gairebé qualsevol aspecte de la vida social del Guinardó. Tal i com es pot desxifrar del mapa hi haurà tres zones configurades automàticament i que es convertiran en microentramats urbans que moltes vegades faran molt difícil el pas d'un a l'altre. L'estructura geomorfològica del barri té tal efecte sobre la mobilitat de les seves ciutadanes, que moltes vegades els desplaçaments de la vida quotidiana es realitzaran a zones que queden fora del barri però a la mateixa altitud.

El barri clàssic i que conté la major vida urbana s'estén per sota de la Ronda del Guinardó. L'estructura urbana d'aquella zona són carrers estrets i petits que recorden moltes vegades a una estructura de poble. D'aquesta manera s'atorgarà a la zona una potent vida social però li traurà espais públics suficientment grans per a celebrar actes que arribin a congregar gran quantitat de gent. Es poden trobar certs edificis patrimonials de certa importància social en el barri com Torre Gracini, de finals del s. XVII que va servir com a punt de trobada de grups democràtics durant el franquisme, o el convent de Sant Joaquim dels Mínims, edifici religiós del barri per excel·lència des

dels inicis del Guinardó i l'únic que existia fins passats els anys seixanta. Els espais públics més destacables són la Plaça Maragall i la Plaça de Carles Cardó Sanjuan, així com el Carrer de l'Oblit i el de Teodoro Llorente que encunyen el Mercat del Guinardó.

Compresa entre la Ronda del Guinardó i l'Avinguda Verge de Montserrat es troba la segona zona diferenciada del barri que té un gran valor arquitectònic doncs són les faldes del Turó de la Rovira, per on es va començar la urbanització del barri. Entre les seves torres i masos es troben grans peces de valor històric així com àmplies zones que permeten desenvolupar tota la vida social i cultural que en la zona anterior era impossible dur a terme. Es troben carrers com Camil Oliveres o Renaixença, plens de torretes modernistes, o Can Ravetllat d'Adolf Florensa, una zona de 33.000 m² del reconegut doctor Ramón Pla Armengol, investigador contra la tuberculosi, i on la seva filla, Nuria Pla-Ravetllat, ha deixat una àmplia col·lecció de més de 800 peces de mobiliari. Altres torretes són Can Planàs, propietat d'una família adinerada de la zona, que després de ser presa per les JONS i ja en mans de l'Ajuntament, es va convertir l'any 1982 en el primer Centre Cívic de la ciutat de Barcelona tal i com els coneixem avui en dia; la torre modernista clínica del dr. Córdoba actualment convertit en el Liceu Castro de la Penya o el Mas Guinardó que va ser l'element que donà nom al barri i des d'on el procés d'urbanització d'aquest es va anar escampant per tot els seus voltants. En aquest edifici es va concentrar en gran mesura l'activitat cultural i associativa dels entorns. Aquest edifici és d'un gran valor històric doncs, ja des de la segona meitat del s.XVII i el setge que va patir Barcelona al 1714, pren importància a nivell militar permetent controlar en forma de talaia el que succeïa a baix de la ciutat. Una vegada que Salvador Riera s'hi instal·la i comença el procés d'urbanització del barri a finals del s.XIX aquest edifici es converteix en nucli de la vida veïnal, arribant-se a llogar al 1906 a l'Associació de Propietaris i Veïns que des d'aleshores es dedica a dinamitzar la vida cultural i social del barri amb l'ajut de totes les noves associacions que han anat creant-se. També s'hi destaca el refugi antiaeri utilitzat durant la Guerra Civil com a resguard de les veïnes de la zona i que amb les noves remodelacions de l'edifici ha quedat descobert i hi és possible l'entrada. Aquesta zona del Guinardó també compta amb diferents zones públiques força espaioses, zones de bullici durant tots els dies de la setmana: la Plaça Salvador Riera, la Plaça del Guinardó, la Plaça Catalana, el Martinenc i l'esplanada del Centre Cívic del barri són zones públiques que compleixen aquesta tasca social.

La tercera i última àrea en que es pot separar el barri del Guinardó segons les dinàmiques de les ciutadanes és la que queda per sobre de l'Avinguda Verge de

Montserrat. Rarament les seves habitants seran conscients del que pot arribar a succeir a la part inferior del barri. En aquesta zona hi destaca la seva integració ja amb el Turó de la Rovira fins i tot arribant a urbanitzar part del Parc del Guinardó. Tot i ser la zona més independent del barri i la que menys es pot arribar a integrar en la vida de barri és la zona que disposa de més espais, doncs el Parc del Guinardó ofereix moltes possibilitats en la vida cultural i social. És aquí on les pendents queden més marcades, arribant a ser necessaris ascensors que permetin pujar un carrer (sobretot a les persones de més edat), com és el cas del carrer Telègraf i la seva remodelació el 2011.

La predominança dels espais naturals han conferit a la zona unes característiques especials des dels seus inicis. L'espai s'ha omplert d'edificis i entitats que buscaven a les falces del turó les seves característiques tan positives en quant a condicions mediambientals; com la casa del Repòs Sant Camil, una torre modernista que el 1848 és cedida a l'ordre dels Camils per a la seva tasca de tractament dels malalts de la tuberculosi. Amb l'aire pur de muntanya, aquesta era la millor zona on podien estar els malalts. Actualment s'ha convertit en una escola-taller per a persones amb diversitats funcionals psíquiques. Can Mascaró, originari de la família Planàs i que el 1916 es converteix en un institut pedagògic a mans del doctor Córdoba. Diferents escoles també han aprofitat les característiques naturals per desenvolupar els seus projectes oberts a la naturalesa com l'Escola del Mar que s'instal·la al Guinardó el 1948 atorgant un entorn favorable als seus alumnes o l'Escola del Parc del Guinardó el 1923, que es concep com una escola a l'aire lliure i oberta al bosc del parc natural, on està situada.

L'element més destacable d'aquesta zona és el parc dissenyat pel paisatgista francès Jean Claude Forestier i executat per Nicolau Rubió i Tudurí. El projecte del Parc del Guinardó (1918) és dels primers parcs naturals que es van construir a la ciutat, fa 16 hectàrees i es diferencia en tres zones ja des d'un inici projectades de maneres diferents: el parc urbà, el parc històric i el parc forestal. Tot i que el parc com a tal no es projecta fins a principis del s.XX, aquesta zona ja havia sigut punt d'esbarjo i reunió dels que habitaven el barri temps enrere. Un exemple clar són les fonts que brollen per tota la zona i que daten del s.XVII, com la Font del Cuento del 1739 que servia com a punt d'abastiment d'aigua potable i estructurava reunions, festejos i altres activitats socials al seu voltant.

Així s'ha vist que a nivell patrimonial el barri té una gran tradició arquitectònica de masies i petites torres, i que masos com Can Ravetllat, el Mas Guinardó, Can Planàs o Torre Garcini són historia viva del barri i en que s'intenta exercir un esforç preservació

patrimonial. Però tant destacable és també el seu patrimoni natural i la seva relació amb l'aigua. Al peu del turó de la Rovira, el barri s'haurà construït socialment integrant aquesta característica geografia en les seves celebracions i la seva vida. La font del Cuento i la font Catalana, per exemple, tenen un gran pes simbòlic i patrimonial en la construcció de la identitat del barri. Tot aquest patrimoni exposat fins ara principalment és de titularitat pública, però hi ha una joia patrimonial que s'hauria de destacar com a excepció. El gran conjunt modernista, projecte de Domènech i Montaner, que a nivell artístic i patrimonial té una enorme importància doncs com a recinte modernista és considerat un dels més grans d'Europa. Aquest conjunt patrimonial és de titularitat d'una fundació que gestiona les activitats que s'hi generen i controla el seu accés.

Així que tot i que el barri disposa d'una riquesa urbana que altres zones més centríques de la ciutat no tenen, la seva forta geomorfologia ha impedit en molts casos una integració de tots els seus ciutadans com a un únic col·lectiu degut a la dificultat en la circulació d'aquesta hidrologia social entre les fronteres del barri i que moltes vegades ha servit com a eina dispersadora de la vida cap en fora. Aquesta característica urbana i geogràfica ha configurat gran part de la vida social que és una peça clau del perquè la festa major del barri, símbol identitari d'una comunitat, no sigui tant eficaç com ho poden ser altres.

Realitat cultural i teixit associatiu

El Guinardó ha estat un barri que al llarg de la seva història s'ha anat nodrint principalment de la seva intensa vida associativa. Tant a nivell cultural, sanitari com social, hi ha hagut una llarga trajectòria d'entitats que han conformat el que actualment és el motor de la vida cultural del barri. Un estudi de les entitats que conviuen al barri també servirà com a punt d'inici de l'estudi, millora i implementació de la seva festa major doncs aquesta ha estat organitzada i fomentada principalment per la xarxa associativa del Guinardó. Així, conèixer quin són els actors que tenen pes decisor sobre la realització de la festa major, servirà per poder, posteriorment, realitzar una millor proposta de millora. Cal destacar que un element que juga un paper clau en la configuració de la vida social i, per tant, associativa és el factor de la geomorfologia del barri. Tal com s'ha apuntat, dins el mateix territori es dibuixen tres zones estructurades a partir dels fluxos de moviment dels ciutadans durant el seu dia a dia i de les que se'n destaca que aquests difícilment es barregin entre si doncs hi ha una barrera molt forta que és el pendent que actua com a mur fictici per a que ciutadans de la part més baixa del Guinardó no desenvolupin vida veïnal a les parts més altres, adjacents al Parc del Guinardó. D'aquesta manera en la vida associativa es presenta una característica molt

arrelada i que farà molt difícil la tasca de generar una xarxa veïnal sòlida i dispersa per tot el barri. Les associacions es poden pensar com a capelletes dins d'una catedral i que cada individu només va a resar al seu sant. Aquestes faran molt difícil que es barregin i comparteixin esforços i que membres d'unes associacions participin activament i en les activitats de les altres. Les associacions estaran molt tancades en elles mateixes i es farà molt difícil la relació entre elles. Aquest fet marcarà considerablement el desenvolupament de la festa major del barri doncs cada associació implicada només desenvoluparà la tasca que se li ha assignat però no assistirà ni farà assistir als seus coneguts als actes aliens a la seva activitat.

A nivell d'equipaments culturals s'ha de dir que el Guinardó té una mancança considerable d'espais per a poder desenvolupar activitats culturals de forma òptima. Els dos equipaments principals són el Centre Cívic del Guinardó i el Casal d'Entitats del Mas Guinardó que es constituïran com a centres neuràlgics de la vida associativa i cultural, doncs donaran cabuda a la majoria d'actes públics del barri encara que vagin mancats en facilitats. El Centre Cívic del Guinardó és un equipament municipal que a través de les seves activitats contribueix en el desenvolupament cultural, reforçant la cohesió social així com dóna suport al teixit associatiu i el Mas Guinardó ha passat a ser un Casal d'Entitats obert a tot el barri. Aquests dos edificis històrics malgrat les remodelacions que han sofert, han quedat amb insuficient espai per a poder desenvolupar grans activitats culturals. Així el barri no disposa com a tal ni d'un auditori en condicions ni d'un espai escènic suficient per a poder dinamitzar activitats escèniques de cert volum, tampoc cap sala d'exposicions suficientment gran.

Dins del mateix sac d'equipaments públics municipals existeixen uns elements anomenats Cases de la Festa, espais de cultura popular i tradicional repartits pels diferents barris, que acullen les entitats de cultura d'arrel tradicional però que alhora estan obertes a la resta de la ciutadania. Dins d'aquest espai, les entitats del sector tenen un punt de trobada per preparar les properes actuacions, fer avaluacions, tenir un arxiu de documents i elements d'imatgeria festiva, ser punt de trobada i diàleg entre les diferents entitats així com ser element de producció i dinamització cultural de barri. Al Guinardó hi manca un equipament que tingui aquestes funcions com a tal encara que en gran mesura és el Casal d'Entitats el qui s'encarrega de ser el magatzem dels gegants del barri i districte així com donar punt de trobada a les diferents entitats de cultura popular.

Una altra entitat que dota el barri de major vida cultural és el consorci de la Casa Àsia que a partir del 2013 va obrir les portes de la nova seu a Barcelona dins del recinte

modernista de l'Hospital de Sant Pau. Aquesta entitat, a més de generar i promoure el coneixement i l'acostament de cultures dels països asiàtics i del Pacífic, disposa d'una gran biblioteca-mediateca-hemeroteca i d'un equipament més actualitzat que la resta d'equipaments del barri, com per exemple un auditori o una sala d'exposicions molt millor acondicionats.

Així doncs, i enllaçant amb l'inici d'aquesta secció, es veu que el gran pes de la vida cultural el desenvoluparan les associacions del barri. Seguint amb la tradició històrica del districte el Guinardó és un barri on les associacions sempre han tingut un paper molt important. Actualment es troben més de cent associacions només al barri que van des d'associacions socials i culturals fins a les relacionades amb la ciència i la salut. Aquestes associacions es trobaran repartides per a tot el territori concentrant-se especialment en el Casal d'Entitats del barri (que ja només dins de les seves parets dóna espai a més de cinquanta associacions) i, les de més caire científic, dins el complex de Sant Pau.

En referent a les associacions paraigües, enteses com agrupacions d'associacions de primer nivell, tot i el seu objectiu de crear un teixit associatiu per el Guinardó manquen mecanismes per tal que aquestes associacions més individuals puguin arribar a posar en comú la seva tasca o hi hagi una voluntat d'ajuntar objectius sota el que podria ser una mateixa missió, la de construir un potent teixit associatiu. El resultat serà un barri amb un associacionisme molt potent però molt fragmentat. D'aquesta manera, la vida social i cultural del barri funcionarà a partir de petites activitats que no tenen un impacte ni un abast molt gran i que farà perdre molt bones oportunitats de construir una comunitat única i de barri.

Aquest gran pes associatiu i la seva peculiar estructura acaben deixant en mans de la Coordinadora d'Entitats del Guinardó, una de les poques agrupacions d'associacions i entitats a nivell més elevat que té el barri, la tasca d'organitzar la seva festa major. L'empoderament ciutadà de la festa major prendrà el màxim esplendor en aquest sentit en crear-se una festa exclusivament per i per a les ciutadanes, però quedarà fortament marcada per les característiques de la vida associativa anteriorment assenyalades. En l'aspecte de la cultura tradicional s'hi conjuga l'existència de les quatre associacions que posen el màxim pes en portar endavant la festa: el grup de diables Torxa, Xerrac, l'associació d'arts plàstiques encarregada de dinamitzar els gegants i altre imaginari popular, els trabucaires Perot Rocaguinarda i els tabalers Vaquetes.

Altres associacions no culturals

Quan es parla de cultura s'haurà de fixar la mirada també en la realitat social, doncs són dos conceptes estretament lligats i que es condicionen mútuament i que a la vegada aquesta relació afecta al cas d'estudi. El fet que l'acte de cultura popular per excel·lència, la festa major, creï la necessitat de millora, obliga que en aquest procés de construcció del nou projecte s'hagi de fixar la mirada directament en el teixit social. Establir el com aquesta base associativa contempla aquest esdeveniment i la manera en que es pot efectuar aquest re-enfoc necessari del projecte, és tant o més important que establir una rica programació amb oferta sociocultural ideal per a tots els segments poblacionals del barri. Amb la festa major es buscarà crear un impacte social en el barri a través del treball cooperatiu i en xarxa doncs no es pot canviar el funcionament cultural del barri sense fer rodar els engranatges socials d'aquest. Així doncs, unes festes majors no només són possibles gràcies a l'acció de les associacions culturals sinó que altres entitats, com poden ser de caire més educatiu o de diferents grups socials d'edat, gènere o procedència, també hi efectuen una gran tasca. És per això que en l'anàlisi de l'entorn també hi haurà de cabre el mapa de les altres tipologies d'entitats i associacions que, per una cosa o l'altre, també seran un pes important en la configuració de la vida sociocultural del Guinardó.

La gran tradició associativa que viu el barri es tradueix en el nombre d'entitats que treballen per l'acció ciutadana i per revitalitzar la vida social del Guinardó. En el territori hi conviuen dues associacions de veïnes que intenten crear vincles entre tots els ciutadans d'una mateixa zona sense tenir en compte, edat, gènere o procedència. També existeix una associació de famílies amb infants menors dels cinc anys que organitzen activitats per aquest públic infantil, tallers i cursos per a les mares i pares i també un fons de productes que poden ser reutilitzar per aquelles famílies amb menors recursos. Per a un públic més jove existeixen dos agrupaments d'escoltes i un centre d'esplai que treballa l'educació en el lleure tots des de mètodes diferents. Pel que fa als casals, existeix un casal infantil, un casal jove i dos casals de gent gran que organitzen setmanalment activitats, cursos i tallers per als seus públics objectius. Uns dels grups de població estrangera amb major presència dins del territori són les famílies procedents de Colòmbia entre d'altres. És per això que al Guinardó també compta amb una associació de veïns colombians que serveix per agrupar aquest segment de la població i organitzar activitats socioculturals pel barri.

Amb el fort impacte que ha realitzat el nou Hospital de Sant Pau i la seva certa projecció com a centre de recerca important de cara la ciutat també diferents associacions de caire més mèdic i de salut s'hi troben per els seus voltants. Entre elles

es troben dues associacions que donen suport a persones amb diversitat funcional i una fundació que centra la seva tasca a lluitar en contra l'oncologia infantil. A més també s'hi poden trobar tres associacions de cooperació internacional i que centren la seva tasca en agrupar els esforços de les veïnes no perquè repercuteixi en el propi barri sinó fora de la pròpia comunitat. Finalment també es troben dues entitats dedicades a l'oci en forma d'associacions d'interessades en jocs de rol i de taula.

A nivell educatiu el barri compta amb un cert nombre de centres educatius. Entre tots aquests, la gran majoria són de titularitat pública encara que també hi ha centres privats i algun centre concertat pel que fa el referent a l'educació d'infants amb necessitats especials d'aprenentatge. Aquestes són dues escoles bressols municipals, quatre centres d'educació primària i un institut públic. A més, dins del recinte sanitari de Sant Pau, resideixen diferents centres d'estudis universitaris adscrits la seva majoria a l'UAB i que tracten temes de sanitat com infermeria, logopèdia o envelliment. Paral·lelament existeixen dos centres educatius privats que comprenen des de l'educació infantil fins al batxillerat i quatre llars d'infants també de titularitat privada així com dos centres amb programes de PQPI. Pel que fa a l'educació complementària, existeixen tres escoles de música privades, una escola d'arts plàstiques que forma part de l'associació artística Xerrac, el Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya, un centre educatiu de caire multicultural associat a la Casa Àsia i un Centre de Recursos de l'Espai vinculat al Planetari Municipal de Barcelona. A més existeixen dos centres concertats d'educació especial en el mateix barri per donar cobertura a aquelles persones amb certes necessitats més específiques durant l'aprenentatge.

Altres associacions que completen el mapa del Guinardó són de caire mediambiental i de protecció de certes espècies d'animals, així com una associació de botiguers del mercat i una de l'eix de comerç del Passeig Maragall. També cal destacar la presència històrica dels clubs i les associacions esportives. Es tracta de sis clubs esportius i associacions que comencen des del club de bàsquet i futbol del Martinenc i compren disciplines tan diverses com hoquei, natació gimnàstica, dansa, excursionisme, ciclisme i escacs.

Totes aquestes entitats, sumades a les anomenades anteriorment de caire més cultural i artístic, són les que configuren la realitat associativa del Guinardó que es presenta com un barri ple de petites agrupacions socials però que els hi manca un element cohesionador que estableixi vies de diàleg i cooperació entre membres de les

diferents associacions i que faciliti la feina de la Coordinadora d'Entitats del Guinardó en organitzar la festa major del barri.

Associacions de Cultura tradicional	Altres entitats culturals
<ul style="list-style-type: none"> - Grup de diables Torxa - Associació d'arts plàstiques Xerrac i Geganters del Guinardó - Grup de Trabucaires Perot Rocaguinarda - Grup de tabalers Vaquetes 	<ul style="list-style-type: none"> - Aplec sardanista - Cooperativa Cultural Rocaguinarda - Espai de residències artístiques NunArt - Mas Gospel - Grup de teatre CREART
Equipaments socioculturals	Centres educatius
<ul style="list-style-type: none"> - Centre Cívic del Guinardó - Casal d'Entitats Mas Guinardó - Casal infantil del Guinardó - Casal de Joves Girapells - Casal de Gent Gran Parc del Guinardó 	<ul style="list-style-type: none"> - Escola Bressol Municipal Montserrat - Escola del Mar - IES Francisco de Goya - Centre d'Educació Especial Mare de Déu de Montserrat - Liceu Castro de la Peña - Centre d'Estudis Musicals UT - Escola de dansa Mar Gómez - Escola d'arts plàstiques Xerrac - Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya
Altres equipaments i entitats municipals	
<ul style="list-style-type: none"> - Serveis Socials del Guinardó - Club Esportiu Municipal Martinenc - Mercat del Guinardó - Banc de Sang i teixits - Punt Verd del Guinardó 	
Associacions d'acció social	
<ul style="list-style-type: none"> - Associació MamaG - Agrupament Scout Mas Guinardó-31 - Esplai Torxa - Associació Nou Horitzó - Associació Namasté - Associació dels Amics del Taller Escola Sant Camil - Fundació Sardà Pujadas - Associació Cultural Ferdosí - Enlace Barcelona - Associació Grèsol 	
Associacions d'acció de barri	Associacions mediambientals, esportives i de lleure

- Associació de Propietaris i Veïns del Mas Guinardó.	- Horts Urbans
- Associació de Veïns Joan Maragall	- Grup de Tai-Txi
- Eix Maragall	- Associació Jin-Pa
- Associació de Comerciants dels Entorns del Mercat	- Associació l'Era del Caos
- Coordinadora d'entitats del Guinardó	- Associació El Templo y la Torre
- Grup d'estudis El Pou	- Club d'escacs Peona i Peó
	- Futbol Club Martinenc
	- Club de Basquet Guinardó

Recull d'associacions, equipaments i entitats del barri del Guinardó. Elaboració pròpia.

LA FESTA MAJOR DEL GUINARDÓ

Després d'haver analitzat l'entorn on es desenvolupa el nostre projecte és el moment de realitzar un anàlisi dels processos utilitzats, programació i recursos amb que compta l'entitat organitzadora i el projecte, així com les forces estratègiques de Porter que determinen la competència d'un mercat i el subseqüent èxit del projecte. Com a eina útil en aquest anàlisi es projectarà tot el que s'ha recollit a través de la matriu DAFO que donarà una visió més clara i resumida del que s'ha anat tractant sintetitzada aspecte per aspecte, i servirà també per proposar la matriu CAME que sintetitzarà la proposta d'aquelles accions necessàries per tal de corregir les debilitats, afrontar les amenaces, mantenir les fortaleeses i explotar les oportunitats.

Origen de la Festa Major del Guinardó

Els inicis de la festa major en el barri del Guinardó es remunten a l'agost de 1901 quan l'Associació de Propietaris i Veïns del Mas Guinardó van concentrar en un sol dia tot un seguit d'actes tradicionals per aquella època durant les festes majors, convertint el seu programa en una miniatura de les clàssiques festes majors de Barcelona: misses, sardanes, competicions esportives, balls... Es va decidir aquella època per celebrar l'assumpció de la Verge, i tot el barri va participar en aquells actes o bé preparant-los o bé assistint-hi. Era tradició que per celebrar la festa major totes les torres i masies del barri engalanessin amb llums les seves façanes. Els anys següents la festa major va ubicar-se al voltant de Sant Joaquim, patró d'un dels convents del barri. El finançament d'aquesta festa major quedava en mans dels propis socis d'aquesta entitat que pagaven mensualment un rebut a compte de l'esdeveniment a canvi de rebre privilegis durant les festivitats, podent accedir a actes exclusius, tenir llocs privilegiats en l'envelat... Amb el pas del temps, va aparèixer una altra associació, el Casal Federal que per les mateixes dates va començar a organitzar la seva pròpia programació de festa major. Des d'aquell moment la festa major va deixar de ser propietat d'una sola entitat, sinó que diverses organitzacions veïnals competien en realitzar la seva festa.

Després de la dictadura de Primo de Rivera, al 1931, la festa major es trasllada al mes de setembre per poder solucionar diferents aspectes. En aquell moment també s'hi van sumar diferents carrers que organitzaven els seus propis actes i que competien amb les activitats que es feien al Mas Guinardó i al Casal Federal arribant a combinar programacions de balls, curses, teatre, jocs infantils, repartiment d'ajudes econòmiques... Com a punt neuràlgic de la festa es va mantenir el Mas Guinardó

doncs era dels pocs llocs espaiosos on s'hi podia instal·lar l'envelat, a càrrec de la pròpia associació. Fina aleshores es tractaven de festes de poca durada però molt viscudes per les veïnes que es vivien al carrer.

La Guerra Civil va tallar tot tipus de celebració al barri i no és fins el 1941 que es torna a instaurar la festa major entre les seves veïnes encara que d'ençà aleshores perd part de la intensitat amb que es vivia als seus inicis. Al principi d'aquesta nova època, l'associació de Veïns del Guinardó, sota el control de La Falange, torna a prendre el control aquesta vegada unitari de la realització de la festa major, i decideix fer-la al Juliol. Paral·lelament en aquella època de repressió hi ha una entitat al barri que cada cop va prenent més força: la parròquia de Mare de Déu de Montserrat i el Centre Catòlic adscrit a aquesta. A mitjans dels 40 comencen a organitzar unes festes per la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat que són les que es consoliden com a festa major des d'aleshores doncs la feina de l'anterior associació de veïns no acaba de donar els seus fruits. Aquestes festes, cada vegada amb més sentit religiós i cada vegada amb una participació del seu veïnat menor, van perdent força fins que a finals dels anys 60 es suspenen i deixen al barri sense festa major durant uns quants anys.

Durant aquesta època és també quan el barri pateix la segona onada d'urbanització en menys de cent anys, i el que abans eren torretes, masies i camps, es converteixen en blocs de pisos alts que acullen a noves famílies. A les acaballes del 1973 (i en motiu d'aquesta onada d'urbanització massiva) s'acaba consolidant la nova Associació de Veïns Joan Maragall, una agrupació de veïnes de caràcter reivindicatiu que anteriorment ja actuava clandestinament i que apropa l'activisme al barri. Durant el maig del 1974 aquesta entitat organitza una festa que denomina Festes de Maig i que combina el caire reivindicatiu del 1er de Maig amb la tradició que es vivia al barri durant les festes de Flors de Maig i Corpus. Conjuntament amb el grup Torxa, vinculat a la parròquia, acaben organitzant una nova festa major que combina aquesta Festa de Maig amb el dia de la Verge de Montserrat.

La nova festa major passa a tenir aquesta vegada ja per totes un caràcter unitari. Allunyada de l'estil de festa major de carrers com encara es vivia a Gràcia o Sants, al Guinardó es comencen a agrupar les diferents entitats per a realitzar la festa. Progressivament aquestes associacions cada vegada van perdent més força degut a una desmobilització de l'activisme des dels barris cap als partits polítics municipals, i és aleshores quan la Coordinadora d'Entitats del Guinardó pren les regnes d'aquesta festa. El fet de que les veïnes del barri siguin completament nous, el poder de mobilització minvant de les associacions de veïnes i la creixent competitivitat entre

associacions del barri, fa que aquesta festa major no hagi acabat de tornar a tenir l'èxit que anteriorment tenia. Amb el pas del temps, la Coordinadora passa a tenir menys importància en els actes i són les pròpies associacions, coordinades per l'anterior les que organitzen la festa.

La Festa Major del barri

Actualment la festa es duu a terme durant la segona quinzena del mes de maig. Aquesta data s'ha contemplat com a punt estratègic entre dues festes majors de major èxit i abast com són la festa major de Sagrada Família i la del Congrés. Així, l'equip encarregat s'allunya de la idea del simbòlic i es trien les raons més funcionals a l'hora de situar la data de les festes. El fet de que el Guinardó sigui un territori que ha perdut la seva cultura de barri i que té una estructura social força fragmentada i fràgil, fa en tot moment que les raons funcionals s'anteposin al valor simbòlic i històric de la festa. D'aquesta manera la festa passa de ser un acte de celebració de la identitat col·lectiva a convertir-se en una plataforma per a que les associacions que hi participen es puguin promocionar i desenvolupar certs actes que, a no ser per la festa, es trobarien fora de context o serien molt difícils de dur a terme. El projecte està gestionat per la Coordinadora d'Entitats del Guinardó, una entitat sense ànim de lucre que és el més semblant a una federació que agrupa diferents entitats provinents de diversos àmbits del barri i que té la capacitat donar una cobertura més àmplia i democràtica a l'esdeveniment en qüestió.

Després de passar per diferents mans, l'òrgan responsable de la planificació i implementació del projecte és una comissió dins de la pròpia Coordinadora que s'encarrega íntegrament de la realització de la festa. Aquesta comissió al llarg del seu funcionament té una activitat paral·lela i força independent a la pròpia Coordinadora en si. Per exemple, estructuren els seus propis mecanismes de seguiment a part de les reunions que proposa la mateixa entitat. La comissió està formada per sis membres que poden arribar a ser aliens a la Coordinadora d'entitats i que s'hi adscriuen de forma voluntària aproximadament nou mesos abans de la pròpia festa. Aquesta comissió està dirigida per el càrrec de coordinador que, juntament amb el de tresorer, són els dos càrrecs que obligatòriament han d'estar vinculats amb la coordinadora. La presa de decisions però, es realitza de forma consensuada i democràticament entre tot l'equip i sota la coordinació d'una persona que és l'enllaç directe amb la coordinadora d'entitats.

L'inici del projecte es marca amb la formació de la comissió que anualment es veu renovada encara que no sempre al complet. A mitjans de juliol, un cop la festa anterior

ja ha acabat i ha donat temps a poder avaluar, es convoquen les places mitjançant un comunicat a través de la Coordinadora d'entitats del Guinardó. No és fins a mitjans de setembre que es forma l'equip i a l'octubre quan és aprovat i formalitzat per part de la junta gestora. Els membres d'aquesta comissió no han de ser necessàriament part de l'associació ni pertanyents a cap entitat en concret, sinó que aquesta està oberta a tothom del barri que s'hi vulgui apuntar. Amb set mesos vista comença el treball de la comissió.

Durant el temps de la pre-producció, es contempen les diferents propostes per parts de les entitats del barri així com aquells actes que es duguin a terme per la pròpia Coordinadora. Són quatre mesos que es dediquen a la programació de les setmanes de festa, a l'elaboració del pressupost i a l'estratègia de comunicació. El seguiment d'aquestes tasques es realitza mitjançant reunions de seguiment mensuals que serveixen com a mètode de control en que es valoren les diferents propostes dels membres de l'equip i que es reuneix de forma independent al funcionament ordinari de la Coordinadora.

La comunicació de la festa major es realitza via un cartell que és triat per concurs públic entre totes les veïnes i escoles que hi volen participar. D'aquell cartell després se'n faran les banderoles així com les publicitats per a les revistes de barri.

Quan es tanca la programació i es pot posar en marxa la difusió del projecte, es realitzen tots els tràmits legals. Al realitzar activitats en via pública i algunes fins i tot amb ús de pirotècnia, l'administració utilitza un control molt estricte amb els permisos. És per això que és el propi equip qui s'encarrega d'omplir-los conjuntament amb l'entitat encarregada de l'acte. Així s'assegura que la informació no es perdi i s'omplin bé els permisos.

Un cop s'ha acabat la festa major té lloc el procés d'avaluació. Són tant la comissió com la pròpia Coordinadora d'Entitats del Guinardó qui realitzen aquesta avaluació a través d'una reunió un cop acabat l'acte (a inicis de juny) en que s'avaluen tant els plantejaments del projecte, el desenvolupament d'aquest i com el balanç final. Per a realitzar aquest procediment no s'utilitza cap mètode en concret sinó que s'avaluen els actes i la seva preparació. Un mecanisme de control i avaluació més sofisticat potser es faria necessari en el moment en que aquest projecte tingués definit un pla estratègic o efectués un impacte més transcendent al barri.

Cal analitzar a nivell estratègic algunes de les que són anomenades "forces" per Porter que moltes vegades són les responsables de que una empresa o sector sigui com és.

Aquestes són el paper de les proveïdores, les clientes i altres elements substitutius del projecte. En una festa major de barri de Barcelona, una clienta és considerada tant la veïna pròpia d'aquell barri com altres que vinguin de barris adjacents o inclús més allunyats. En el cas del Guinardó aquest cercle de clientes es defineix amb veïnes pròpies del barri així com les més properes a aquest. Com ja s'ha destacat, les veïnes d'aquest barri no senten una gran identificació al territori i la vida de barri queda diluïda per el que es podria entendre com vida de ciutat. Aquesta fragmentació entre habitants del Guinardó tant a nivell territorial-geogràfic com a nivell social fa difícil la tasca integradora que se li encomana a la festa major. Són considerades proveïdores l'administració pública, qui ajuda de manera econòmica i infraestructural i que alhora se'n beneficia de l'impacte positiu al barri que té la festa major, i per altra banda els comerços i empreses del barri que també ajuden en fer possible els actes. Degut al baix impacte de la festa major sobre la societat, aquestes entitats tenen un gran poder de negociació. Des del districte no es rep un suport massa gran doncs part del pressupost per festes i actes culturals se'l emporten altres barris amb una tradició més arrelada on la festa genera un major impacte social. Per altra banda els comerços i grans empreses del barri també són una considerable font d'ingressos, però com saben que l'abast que pot tenir la festa no és gaire elevat, els seus esforços i recursos tampoc són excessius. Les seves aportacions es limiten en bona part en la impressió del programa on la seva empresa està anunciada, i en rares ocasions, el suport va més enllà i es financen activitats. D'aquesta manera, com la festa major del Guinardó no té un impacte elevat en els seus destinataris degut a la fragmentació social existent, els proveïdors tampoc fan grans esforços per a que aquesta festa es desenvolupi, fins i tot sent irrellevant si la festa major del Guinardó un any no es fes. Aquí se li suma en part l'alta existència de festes substitutives que hi ha a Barcelona. Aquesta tercera força de Porter encara debilita més el poder de negociació d'aquest projecte del barri.

La programació de la festa major segueix un plantejament realitzat totalment per la pròpia entitat organitzadora. La coordinadora d'entitats realitza una classificació dels actes de la festa segons l'entitat promotora i segons el territori d'emplaçament d'aquests actes i estructura el programa de la manera que millor cregui convenient. Els actes de festa major es diferencien entre actes organitzats per la Coordinadora d'Entitats del Guinardó, actes al carrer organitzats per altres entitats i actes d'entitats que són organitzats als propis locals. La majoria d'aquests actes que omplen el programa són els que es realitzen al carrer i, ja siguin els organitzats per la pròpia coordinadora com per altres entitats del barri, estan coordinats per la comissió de festa major. Malgrat tot, el que hauria de ser una festa organitzada conjuntament esdevé

una plataforma per a que les diferents associacions del barri organitzin les seves activitats de manera separada i les posin dins del programa encara que no estiguin relacionades entre elles i acabi sent una barreja inconnexa d'activitats col·locades sobre una graella d'espais i horaris.

El tipus d'activitats que organitza la coordinadora són els concerts o àpats populars. La resta d'activitats, des de les expressions més folklòriques a mans de associacions com Xerrac que porten els gegants del Guinardó, els trabucaires, els diables o el grup de tabals; fins a les activitats per a les famílies i altres actes són executats per les associacions del barri alienes a la comissió. Aquestes activitats però, estaran plantejades de tal manera que la majoria dels assistents pertanyin als cercles propers a les entitats, i que per la gent que no visqui propera a l'espai de festa o no tingui relació amb l'entitat organitzadora passin completament desapercebudes. Així el programa de les festes queda plantejat com a un parell d'actes massius, com són els concerts de la nit on assisteixen gent del barri i inclús dels barris veïns que busquen la festa, i després petites activitats que passen desapercebudes durant tota la setmana. Tot i que hi ha certa riquesa d'activitats en el programa de la festa doncs gran majoria de les associacions hi participen aprofitant l'esdeveniment, es perd l'eficàcia d'aquest projecte en quan una entitat realitza el seu acte i seguidament marxa cap a casa seva.

De la programació se'n defineixen quatre cercles en que s'emmarquen les activitats: famílies, joves, gent gran i els actes de cultura popular. Les diferents activitats proposades des dels diferents camps de programació, degut a la considerable llargada de les festes, no coincideixen ni en temps ni en espai fet que dificulta la relació entre veïnes del barri de diferents categories demogràfiques. Aquest fet s'accentua degut a la manca de comunicació interna entre les entitats organitzadores d'activitats que tampoc facilita aquest contacte entre diferents públics.

Públic familiar	Públic jove	Públic gent gran	Cultura Popular
- Activitats matinals	- Corre-bars	- Balls	- Trabucaires
- Gimcanes	- Concerts	- Menjars populars	- Castellers
- Menjars populars		- Mercats artesanals	- Matines
- Activitats esportives		-Havaneres i Rom	- Gegants
- Tallers		cremat.	- Correfoc
		- Música clàssica	
		- Competicions de	
		petanca	

Línies de programació i activitats de la festa major del Guinardó. Elaboració pròpia.

La festa major del Guinardó compta amb un pressupost aproximat de 30.000€ d'entre que se'n destaquen tres fonts de finançament de diferent pes dins l'estructuració d'ingressos. La festa bàsicament es sustenta gràcies a l'autofinançament del projecte doncs ja està estructurat de tal forma, que tots els ingressos que es generin per la venda de menjar i beguda (principal fonts d'ingressos d'una festa) quedin destinats a cobrir les despeses generades pels propis actes festius. Aquesta quantitat extreta de la venda de productes representa gairebé un 75% del pressupost total, sent el principal motiu per el qual la festa major del Guinardó es sustenta. El baix impacte d'aquesta festa sobre la vida de barri fa que l'administració pública tingui un poder de negociació molt elevat i això es veu en la subvenció que rep la Coordinadora per part del Districte d'Horta-Guinardó. Aquesta quantitat moderada de 6.000€, o el que equivaldria al 20%, és el reflex de la manca de projecte que aconsegueixi establir-se com a integrador social i revitalitzador del barri. Aquesta subvenció surt d'un fons especial reservat per a les festes de barris i el consistori el reparteix en funció de la grandària del projecte, però bàsicament el punt important en aquest procediment és l'impacte de barri que té cada festa major sobre el seu territori. En un districte compartit amb Horta, la festa major del qual sí que genera aquest impacte desitjat, fa que part d'aquests recursos s'hi destinin cap aquell barri, deixant la resta de barris amb una subvenció reduïda que, si per altra banda, s'aconseguís millorar el projecte de ben segur que aquesta quantitat subvencionada pujaria. Per últim hi ha les aportacions d'entitats privades del barri que són molt reduïdes si es comparen amb la resta de fonts de finançament doncs només es destinen en la confecció del material publicitari com les banderoles, cartells i programes. D'aquesta manera, l'èxit del projecte dependrà completament de l'assistència als seus actes i el consum a la barra fent-lo completament volàtil. Com no hi ha una font fixa d'ingressos com poden ser les subvencions tant públiques com privades, la festa major dependrà completament a la previsió d'afluència i l'èxit de convocatòria dels seus actes.

Si es pren l'esquema plantejat durant el marc teòric sobre els stakeholders implicats en la celebració d'una festa major i s'equipara amb els agents implicats durant la festa major del barri d'estudi, servirà per a poder entendre les xarxes relacionals entre individus i institucions per tal de realitzar un estudi en deteniment d'aquestes relacions:

Mapa d'agents implicats en la festa major del Guinardó. Elaboració pròpia.

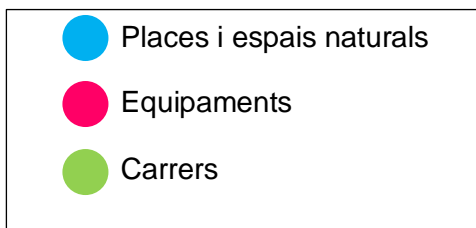
Els espais del Guinardó suposen un cert problema degut a la difícil geomorfologia del barri i per això moltes vegades els actes festius es concentren en aquells espais que permeten una major aflluència de públic. Tenir a nivell de planificació un llistat tan ben estructurat d'espais de festa, permet que els diferents actes puguin emmotllar-se en funció a les infraestructures i característiques que cada espai disposa. Per altra banda però, aquest ambient festiu que impregna els espais on es desenvolupen les activitats es va perdent a mesura que un s'allunya d'aquests. És per això que la sensació de que és festa major només es té quan s'està a una plaça o carrer amb activitats i no quan es passeja per un altre lloc del barri. Així que l'ambient festiu no es dispersarà per el barri sinó que quedarà concentrats en diferents punts concrets del territori.

Si s'analitzen bé els espais i la programació que acullen en funció de les seves característiques, es troben tres tipologies d'espais diferents. Per una part els carrers destinats a la realització d'activitats com concerts, mercats a l'aire lliure o trobades associatives se'ls caracteritza per acollir una gran vida social i per estar ubicats a la

zona més plana del barri doncs necessiten pendents poc pronunciades per desenvolupar bé les activitats. Les places són un espai característic de la festa major, i el fet de que urbanísticament la gran majoria siguin espais plans ofereixen un terreny ideal per a desenvolupar activitats que no es poden fer enlloc altre. Així que concerts multitudinaris, dinars populars, expressions de cultura popular i activitats familiars es desenvoluparan en aquests emplaçaments. Cal destacar l'espai del Parc del Guinardó doncs és un bon lloc per a fer les activitats més sorolloses i multitudinàries. Per acabar estan els equipaments públics i privats que abracen diferents actes: el Centre Cívic del Guinardó comprèn les activitats de caire cultural, el Casal d'Entitats Mas Guinardó les de caire més social i el convent Sant Joaquim dels Mínims les de caire religiós.

Carrers	Places	Equipaments
c/ Teodor Llorente	Pl. Salvador Riera	Centre Cívic del Guinardó
c/ Llivia	Pl. Del Nen de la Rutlla	Casal Mas Guinardó
	Parc del Guinardó	Convent Sant Joaquim dels Mínims
	Pl. Del Guinardó	
	Mercat del Guinardó	

Quadre-resum dels espais de la Festa Major del Guinardó. Elaboració pròpia.

Mapa del barri amb els espais utilitzats a la festa major. Elaboració pròpia.

Resultats i Reptes de futur

- **Anàlisi DAFO**

DEBILITATS

Dimensió estratègica:

- Falta una bona planificació estratègica en diferents parts del projecte.
- Pocs mecanismes de recopilació de dades pel que fa l'assistència als actes.

Duració de les festes:

- Festes massa llargues per la quantitat d'actes que es programen.

Públic i proveïdors:

- Els diferents grups d'edat del barri no es barregen durant el transcurs.
- Poca participació dels grups veïnals corresponents a altres cultures.

Programació:

- Actes de festa major aïllats i sense relació.

Comunicació:

- El concurs de la realització del cartell està molt poc aprofitat.

Finançament:

- Actes de finançament només concentrats durant la festa major.

Espais:

- L'ambient festiu només es respira en els espais destinats a la programació.

Equip humà:

- Manca un relleu generacional a l'equip.

AMENACES**Dimensió estratègica:**

- La manca un projecte de barri a nivell general.
- Poca tradició festiva de barri.

Duració de les festes:

- Altres festes majors veïnes amb major èxit coincidint amb dates.

Públic i proveïdors:

- El mapa associatiu del barri està fragmentat.
- La poca o mala imatge per part dels finançadors públics i/o privats.

Programació:

- En gran mesura es depèn de la implicació de les entitats del barri.

Finançament:

- Aquest depèn d'un fons comú dedicat a totes les festes majors del districte.

Espais:

- Falta de grans espais per desenvolupar les activitats més multitudinàries.
- Geomorfologia complicada i amb fortes pendents.

Equip humà:

- Les entitats que organitzen activitats no estan lligades a una idea de festa major en comú.

FORTALESES

Dimensió estratègica:

- Reunions de seguiment del projecte força constants.

Programació:

- Compta amb un programa molt divers i complet.
- Implicació per part de totes les tipologies d'entitats del barri.

Comunicació:

- Pla de comunicació estructurat d'una forma més que correcta.

Finançament:

- Projecte que s'autofinança per si sol.

Equip humà:

- Equip vinculat amb l'associacionisme de barri.

OPORTUNITATS

Dimensió estratègica:

- El gran nombre d'entitats existents al barri.
- Existència d'associacionisme immigrant.
- Gran riquesa cultural, històrica i patrimonial.

Programació:

- Mapa associatiu molt complet.

Comunicació:

- Moltes entitats del barri involucrades en la realització de la festa.

Finançament:

- Actes de barri al llarg de tot l'any.

Espais:

- Una Geografia rica en espais de diferents classes.

El principal problema d'aquest projecte és que la festa està construïda sobre un barri en que li falta una planificació estratègica com a tal. El Guinardó es configura com un cúmul de ciutadans que fan vida a la ciutat i que no tenen cap relació entre ells fora del habitual. La festa major no pot efectuar d'aquesta manera el seu paper d'element integrador si en el barri no s'arriba a configurar una xarxa de relacions socials. Per altra banda, com Barcelona és una ciutat amb una gran tradició de festes de barri, apareix l'amenaça de que tota la concurrència de gent que pogués tenir la festa major del Guinardó quedés engolida per altres festes majors de barris veïns, amb un èxit major i que coincidissin en dates. En aquest aspecte es farà indispensable trobar una data on no s'hi sobreposin altres festes majors de zones veïnes al Guinardó doncs d'altra banda es perdria tot el poder de convocatòria que ja de per si sol és limitat.

També existeixen altres característiques de l'entorn (tant a nivell social com geogràfic) que seran un impediment i infligiran una amenaça al projecte. Seria el cas de l'inexistent xarxa associativa que acaba generant una fragmentació social en petits grupets que no tenen una xarxa de comunicació multidireccional per tal de fomentar i enfortir els llaços que acabi afectant positivament a la seva causa. També hi manca una tradició festiva de barri que es vegi treballada inclús a les escoles que fa que les veïnes més petites creixin alienes a l'associacionisme i la seva vida es vegi encarada fora del barri. També s'hi sumen les visions que tenen els proveïdors, que moltes vegades poden convergir a obviar la festa major del Guinardó. Al conuiu en un espai tant petit (Barcelona) amb festes tant característiques com Gràcia, Sants, Poblenou o inclús Horta en el mateix districte, la convivència entre projectes es veu complicada inclús a nivell institucional pel que fa a les subvencions. A nivell de programació, la festa major depèn en la seva gran majoria a les associacions i diferents entitats que, involucrades de forma voluntària, decideixen estar presents en la festivitat però de forma independent. Per això es fa perillós el sosteniment de la festa doncs depèn d'unes entitats que en un moment determinat podrien decidir no involucrar-se més i deixar a l'estacada gran part del programa d'activitats. També caldria destacar la configuració geogràfica del propi barri que sempre ha acabat limitant la vida tant cultural com social d'aquest i la festa major no acaba sent una excepció doncs falten aquells espais més grans per poder acollir a les activitats del programa més multitudinàries així com grans pendents que acaben limitant certes activitats doncs requereixen d'un terreny pla. Per acabar cal posar atenció a l'estructura de l'equip encarregat de dur a terme l'organització de l'esdeveniment, doncs, tot i que són les entitats alienes a la Coordinadora les encarregades principals de dinamitzar la programació de la festa aquestes, a l'hora de la veritat, no s'involucren en la confecció ni a la idealització del projecte.

Pel que fa als punts negatius interns a la festa, lligada a la inexistència de projecte de barri es troba la manca d'una planificació estratègica de la pròpia festa: no es planteja el projecte com a cap agent de canvi ni se li atorguen objectius per tal de poder ser utilitzada com a eina de dinamització sociocultural. Relacionat en aquest aspecte el projecte també es veu limitat en el moment en que es planteja l'avaluació doncs no hi ha mecanismes de recopilació de dades establerts i es fa molt difícil obtenir tant dades quantitatives com dades qualitatives. En si mateixa la festa major del Guinardó és un projecte que per les seves febles característiques s'acaba allargant massa en el temps i tenint un programa massa folgat, sent realment quatre dies de festa que cauen en cap de setmana i un setmana sencera en que el barri abandona el seu estat festiu. Pel

que fa al programa en si, és en realitat un cúmul d'activitats proposades per les entitats del barri i estructurades al llarg del temps i dels espais disponibles que no estan plantejades ni des d'un nivell comunitari ni per treballar la creació de la xarxa associativa de barri. També cal apuntar l'escassa participació dels grups de veïnes procedents de fora d'Espanya que, o bé degut a la seva pròpia cultura que no els té acostumats a l'associacionisme i participació ciutadana o bé a que no es senten integrats dins d'aquesta celebració popular, no participant ni a títol d'entitats ni a títol individual. A nivell de comunicació, tots els esforços per arribar a tenir un bon pla es veuen enfonsats degut a que no tenen l'abast que idealment haurien de tenir. És un exemple el cas del concurs de cartells doncs aquesta activitat pensada per fomentar la participació ciutadana li manca abast i només rep tres propostes a l'any. Pel que fa al pressupost, el nivell de flux d'efectiu és molt reduït degut a que els actes de finançament es veuen concentrats en el que dura la només festa i d'aquesta manera s'incrementa el risc que no s'aconsegueixi recaptar suficients ingressos per fer front a les despeses generades, aquestes si, repartides al llarg de l'any.

No només hi ha punts negatius a destacar del projecte. Per començar, l'equip coordinador està estretament vinculat amb l'associacionisme del barri així que les seves tasques giren ja al voltant de la idea de crear un projecte de barri a través de la festa major. A més, de la forma com està estructurada la comissió les reunions de seguiment plantejades són una eina de control molt útil per detectar problemes i poder-los redirigir. Per altra banda la programació, tot i estar construïda amb pedaços d'activitats d'altres entitats, és molt completa diversa fent de la festa un esdeveniment que sigui capaç de generar interès a la majoria de segments socioculturals de població del barri. Tot i mancar una comunicació o una estructura de xarxa i multidireccional entre els participants en el projecte, existeix un interès en la participació festiva per part d'un nucli d'entitats que es podria aprofitar per tal que sigui el punt d'inici del procés de millora i implicació comunitària. Pel que fa al pla de comunicació, tot i mancar d'efectivitat i abast de les accions si que des de la comissió es treballa per a deixar-lo ben estructurat, només fent falta treballar sobre la seva generació d'impacte. Tot i les mancances de finançament públic, aquest projecte és força sòlid econòmicament i és capaç de sustentar-se per si sol. Amb una estructura pressupostària així, serà molt fàcil que tot el que es vagi construint des d'aquesta base, sigui igual d'efectiu a nivell de finançament.

L'estudi de la situació general del barri i del marc que abraça la festa major també pot presentar oportunitats que puguin aportar l'empenta necessària al projecte si es tractessin de la forma adequada. Aquest és el cas de la xarxa latent d'associacions

que estan presents en el Guinardó, un ampli ventall de tipologies d'associacions i entitats tant a nivell cultural com social i inclús associacionisme immigrant latent que té un pes relativament important dins de la configuració social del barri però que li manca una estructura que les configuri en un entramat i les coordini en un projecte conjunt. D'aquesta manera, si es pogués començar a teixir aquesta xarxa, podria efectuar un pes força important en el barri i, per resultat, acabaria repercutint de forma positiva a la festa. Aquí se li suma la gran quantitat d'elements patrimonials tant històrics com naturals que té el barri, així com les llargues tradicions de la festa major. Aquests elements normalment no se'ls hi atorga suficient importància però esdevenen un element important a tenir en compte tant a nivell d'espais com a nivell simbòlic. També es pot aprofitar la xarxa associativa en el referent a la comunicació de la festa major si s'estipula que les entitats col·laboradores també han de ser les encarregades de dur a terme la comunicació de la festa major. Tot i haver parlat de l'espai físic com a un impediment a l'hora de realitzar grans esdeveniments festius, també es pot veure com a un viver geogràfic de carrers plans i carrers amb pendent, places urbanes, parcs naturals i grans equipaments municipals. Aquesta riquesa en espais urbans permet poder explotar el contingut festiu buscant accions expressament adequades per al lloc on es realitzen. A més, el Guinardó tampoc és un barri que està mort durant la resta de l'any sinó que mensualment sempre s'estan organitzen actes i activitats de diferents entitats oberts a la ciutadania. Aquests actes al llarg de l'any poden servir també per a ser font de finançament, aconseguint així un flux de tresoreria més estès en cas de necessitat de fer front a despeses i no disposar de suficient liquiditat.

- **Anàlisi CAME**

Debitats	Corregir
<p>Dimensió estratègica:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Falta una bona planificació estratègica en diferents parts del projecte. - Pocs mecanismes de recopilació de dades pel que fa l'assistència als actes. 	<ul style="list-style-type: none"> - Plantejar uns objectius amb uns indicadors i un mètode d'avaluació per al projecte cultural en concret. - Reduir la festa temporalment i concentrar els actes per tal de millorar el flux social per l'espai.
<p>Duració de les festes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Festes massa llargues per la quantitat d'actes que hi ha. 	<ul style="list-style-type: none"> - Fer coincidir espais per diferents activitats o enllaçar diferents propostes.
<p>Públic i proveïdors:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Els diferents grups d'edat del barri no es barregen durant el transcurs. 	<ul style="list-style-type: none"> - Integrar en la creació de la programació a les entitats multiculturals del barri. - Crear activitats conjuntes on les veïnes

- Poca participació dels grups veïnals d'altres cultures trobin el seu espai a corresponents a altres cultures. nivell social.

Programació:

- Actes de festa major aïllats i sense relació. tipologia de Delgado de Transcursos valent-se i aprofitant-se de la geografia diversa.

Comunicació:

- El concurs de la realització del cartell està molt poc aprofitat.

Finançament:

- Actes de finançament només concentrats durant la festa major.

Espais:

- L'ambient festiu només es respira en els espais destinats a la programació.

Amenaces	Afrontar
----------	----------

<p>Dimensió estratègica:</p>	<p>- Incrementar la participació i interacció de les associacions que participen.</p>
-------------------------------------	---

<p>- La manca un projecte de barri a nivell general.</p> <p>- Poca tradició festiva de barri.</p>	<p>- Involucrar a les escoles abans i durant la festa major.</p>
---	--

<p>Duració de les festes:</p>	<p>- Estudia bé les dates de les festes majors per tal de trobar un moment únic.</p>
--------------------------------------	--

<p>- Altres festes majors veïnes amb major èxit coincidint amb dates.</p>	<p>- Realitzar taules rodones per tal de posar en comú els actes de la festa entre les entitats participants.</p>
---	---

<p>Públic i proveïdors:</p>	<p>- Configurar la programació per tal d'ajustar-se a la realitat geogràfica.</p>
------------------------------------	---

<p>- El mapa associatiu del barri està fragmentat.</p>	
--	--

<p>Programació:</p>	
----------------------------	--

<p>- En gran mesura es depèn de la implicació de les entitats del barri.</p>	
--	--

<p>Espais:</p>	
-----------------------	--

<p>- Falta de grans espais per desenvolupar les activitats més multitudinàries.</p> <p>- Geomorfologia complicada i amb fortes pendents.</p>	
--	--

Fortaleses	Mantenir
------------	----------

<p>Dimensió estratègica:</p>	<p>- Mantenir la periodicitat de les reunions de seguiment i aplicar els nous mètodes</p>
-------------------------------------	---

<p>- Reunions de seguiment del projecte</p>	
---	--

força constants.	d'avaluació.
Programació:	- Fer partícipes a les associacions durant
- Compta amb un programa molt divers i complet.	la programació per tal de crear una interacció des del primer moment.
- Implicació per part de totes les tipologies d'entitats del barri.	
Oportunitats	Explotar
Dimensió estratègica:	- Fer partícipes a les associacions durant
- El gran nombre d'entitats existents al barri.	la programació per tal de crear una interacció des del primer moment.
- Existència d'associacionisme immigrant.	- Ampliar la festa major a nous espais
- Gran riquesa cultural, històrica i patrimonial.	d'interès del barri així com utilitzar-ne els seus símbols patrimonials.
Programació:	- Integar en la creació de la programació
- Mapa associatiu molt complet.	totes les associacions del barri d'acord amb la seva realitat social.
Comunicació:	- Utilitzar totes les entitats participants en
- Moltes entitats del barri involucrades en la realització de la festa.	la tasca de comunicació de la festa general.
Finançament:	- Utilitzar actes veïnals al llarg de l'any
- Actes de barri al llarg de tot l'any.	per tal de fer caixa per a despeses que
Espais:	sorgeixin.
- Una Geografia rica en espais de diferents classes.	- Configurar la programació per tal d'ajustar-se a la realitat geogràfica.

Aquestes propostes de millora s'han de contemplar a un nivell transversal que s'apliqui de forma general al projecte. Una actuació no solament corregirà una debilitat o explotará una oportunitat en singular sinó que moltes d'aquestes hauran d'intentar aprofitar elements externs per tal de millorar els elements interns.

A partir d'una nova planificació de la festa major es poden aconseguir molts d'aquests objectius marcats, com crear un projecte de barri a través de l'increment del diàleg entre les associacions que participin en les festes. Forçant un procés de comunicació per arribar a un programa comú i identitari es comença a cosir aquesta xarxa associativa fonamentada per l'esperit de veïnatge i cooperació després de la participació en la festa. A partir d'aquest principi bàsic en que les entitats del barri participaran en la creació conjunta de la programació en comptes de fer-ho a través de

reunions separades i aïllades entre elles, també es pot trobar una incisió per a iniciar la participació ciutadana de les nouvingudes que desitgin fer-se un lloc entre les activitats programades. Doncs si s'apropa la festa a la comunitat del barri, aquells grups socials que en un principi els hi costa més involucrar-se en la vida veïnal, podran trobar el moment per començar a cooperar en un procés de participació ciutadana. En el mateix sentit es poden involucrar les escoles tant abans com durant la festa major, realitzant una feina pedagògica molt important en molts dels aspectes així com fomentant la participació als actes festius a través de diferents activitats preparades dins del horari lectiu o pensades per a les famílies.

La planificació geogràfica i de l'espai és un segon aspecte on aplicar accions de millora. En el cas dels espais de festa hermètics que no deixen traspassar l'ambient festiu més enllà dels seus límits urbans per fomentar el transcurs humà entre espais es poden proposar més activitats pensades especialment per això. I fomentar la participació de les activitats que ja busquen aquest moviment entre espais dels ciutadans per així també incrementar el flux de veïnes i la convergència dins un mateix espai de diferents públics. Per incrementar aquesta concentració veïnal en espais una primera solució seria disminuir el nombre de dies festius, incrementant la concentració d'actes per dia.

També cal fer un cop d'ull a tot el patrimoni arquitectònic que té el barri doncs d'alguna forma o una altra es pot utilitzar com a element d'ambientació per a la festa major.

Aquestes són les primeres solucions que tracten d'arrel els problemes i virtuts identificades a partir de l'anàlisi del projecte. Les directrius marcades a partir d'aquestes eines de treball intenten millorar la qualitat del projecte i necessiten ser seguides per a l'organització. Tot i això, hi ha punts d'aquest anàlisi que difícilment troben una solució tan senzilla que pugui ser narrada en un primer pla d'actuacions. Aspectes com la transcendència de la festa major per la seva comunitat és una cosa que a curt termini és molt difícil de tractar doncs la suma dels diferents èxits en les edicions és la que farà que la gent es senti cada cop més integrada i animada en participar en la vida de barri.

LES FESTES MAJORS DE BARCELONA

El barri del Guinardó no és l'únic que celebra la seva identitat a través d'una festivitat popular. Barcelona, creada a partir de pobles, barriades i comunitats ha mantingut viva aquesta intenció de celebrar la identitat i ha aconseguit que, en general, cada barri tingui el seu moment de celebració propi. L'increïble mosaic de festes majors que es forma mostra com cada barri emprèn un projecte de diferents matisos i colors que permet contemplar des de diferents perspectives un mateix tipus d'esdeveniment. Les pròpies peculiaritats de cada barri a nivell social i geogràfic atorgaran a la seva festa major el caràcter d'únic. I malgrat voler realitzar una radiografia del sector, no hi haurà cap model festiu que assegura l'èxit de la festa major.

Els diferents models festius que es troben a Barcelona són realment diferents entre ells fet que permet observar com és la comunitat qui empen el projecte des de la base més social. Així doncs, dins d'una mateixa ciutat podem trobar unes festes de Gràcia i unes festes de Can Baró que es constitueixen com dues diades totalment legítimes però que es mostren completament diferents entre si. Aquestes diferències sintetitzaran tres nivells de festes majors en funció de l'impacte generat tant a la pròpia comunitat a través de la implicació social de les veïnes com també l'impacte que va més enllà de la comunitat; o a l'interès que es generi per part de l'administració pública, els diferents districtes, en implicar-se també en la coordinació i generació de continguts per aquestes festes. Amb aquesta diferenciació, les festes de dins d'un mateix nivell serviran per a establir models comparatius i les festes de nivells superiors, models d'èxit.

En un **primer nivell** es troben aquelles festes majors que s'emporten la gran majoria d'atenció per part de les administracions públiques i que són àmpliament reconegudes dins de l'ambient festiu propi de la ciutat, del territori català i inclús internacional. Exemples són les festes de Gràcia i Sants, elements claus dins de la pròpia identitat festiva de Barcelona. Aquestes festes són grans projectes on hi participen una gran quantitat d'entitats del tercer sector, entitats privades i inclús la pròpia administració pública que té gran interès en posar de la seva part. Sumant els esforços d'aquets tres elements es genera una festa major amb un gran abast a nivell mediàtic i amb una molt forta implicació de la ciutadania. Els programes replets d'activitats per a tots els segments poblacionals així com l'alta implicació veïnal seran punts claus en la producció de l'esdeveniment. Aquests models festius són vistos com a models a seguir

del què ha de ser una festa major a nivell conceptual i d'on es poden treure idees que poden ajudar a les entitats d'altres barris.

Les festes majors de **segon nivell** són aquelles festes de menor abast a nivell de públics i agents implicats doncs són festivitats que es viuen en una certa intimitat de barri però amb una molt forta implicació social. No arriben al nivell de les anteriors doncs no són festes de gran reclam mediàtic però a nivell institucional s'emporten gran majoria de les partides pressupostàries de cada districte així com són d'interès del districte en organitzar actes. En aquest nivell trobem les festes d'Horta, Sant Andreu o Sarrià, reconegudes com a festes importants entre els habitants de la ciutat degut a la gran tasca de mobilització del barri corresponent.

Com a festa major de **tercer nivell** es consideren la resta de festivitats que, tant pel seu enfoc més íntim com per la seva encara falta de caràcter festiu, són festes que no tenen tanta rellevància a nivell de barri i que, a falta també d'un menor interès i suport econòmic per part de les administracions, han de ser les pròpies comissions de festes les encarregades de tirar endavant els projectes. El nombre d'entitats que participen en aquesta festa també és una dada important doncs quantes més participin, hi haurà una major representació de la realitat social del barri i també es podrà comptar amb un programa molt més complet pel que fa al número d'actes. La relació nombre d'actes i dies de festa presenta doncs un altre element característic d'aquesta classe de festes majors, la concentració es troba al voltant dels quatre actes per dia. Aquest fet desencadena que l'ambient de festa major es perdi considerablement ja que el barri no estarà sotmès a la constant activitat festiva. El factor que aquests barris no tinguin un projecte clar però, si que no serà el determinant d'aquestes festes, fet que farà que en aquest grup convisquin tant festivitats amb una forta vinculació veïnal com festes mancades de projecte en si. En aquesta classe de festes majors s'hi trobarà la festa major del Guinardó i com ella, altres festes que o bé no tenen un impacte tant elevat o bé encara no han acabat de trobar la solidesa com a festa que la resta ja ha assolit.

El que permet aquesta classificació és establir un marc comparatiu transversal a tots els projectes on, una vegada identificada la classe de la festa en qüestió, es permeti comparar les seves pràctiques amb projectes similars així com agafar models festius de referència vinculades a festes d'un major rang. Aquesta comparació a dos nivells es basa per una part en el factor tècnic i de producció que per qüestions de recursos farà recomanable la comparació de festes dins d'una mateixa classe, i en el factor conceptual que permetrà agafar com a models de referència festes de nivell superior.

Festes Majors de primer nivell

Festa Major de Sants

Durant vuit dies les veïnes de Sants veuen passar per els seus carrers més de cinc-cents actes que no els hi donen respir i que suposen inclús el canvi d'imatge dels seus carrers. La festa corre a càrrec de les vint diferents associacions de veïnes dels carrers del barri que, coordinats per la Federació d'Associacions i Comissions de Carrers de la Festa Major de Sants, són els encarregats directes de fer possibles tots els esdeveniments de caire festiu. Aquesta federació servirà com a òrgan coordinador, paraigües de totes les comissions de festes dels carrers participants, responsables directes de la programació. D'aquesta manera, la federació tracta d'unificar i posar en comú dubtes i problemes que puguin sorgir així com servir com a connector de totes les associacions de veïnes a través de reunions periòdiques i molta pedagogia de barri per tal que la festa major no es converteixi en capelletes sense relació entre si. A més és l'entitat responsable directa de la festa de cara a l'Administració Pública així com dinamitzador de l'ambient festiu del barri. En el cas dels agents implicats en la dinamització de la festa no són la gran majoria d'entitats les responsables de crear la festa, com passava en el Guinardó, sinó són les pròpies veïnes que a títol individual entren a formar part de l'associació de veïns de cada carrer i s'encarreguen de dur a terme tota la feina. Tot i això hi ha excepcions com el cas de les entitats de cultura popular o clubs esportius que també s'encarreguen de realitzar activitats durant la festa. La implicació en la participació en la programació i la creació dels continguts per part del Districte de Sants-Montjuïc és realment elevada doncs, a banda de ser un dels finançadors principals de la festa (juntament amb l'ICUB i el departament de Benestar social i família de la generalitat de Catalunya), també s'encarrega de muntar actes per així estar representat en la festa. Un altra cas és el MNAC que també és una entitat no-veïnal amb voluntat de participar durant els festejos. En aquest seguit d'entitats però hi manquen les escoles que al tractar-se del mes d'agost la seva implicació a nivell directa es fa realment complicada.

Tot i tenir un cert renom de cara a fora la ciutat, aquesta festa major segueix respectant el seu caràcter inicial com a pur element identitari de tot el barri. Això es veu realment reflectit en els actes programats doncs un dels principals eixos són actes exclusivament per les veïnes que serveixen com a element unificador de cada carrer. Durant tots els dies de festes sempre hi haurà algun concurs, àpat popular o celebració que estarà feta exclusivament per a les veïnes del carrer, oblidant a les persones alienes a l'associació. A banda d'aquest eix tant característic, la seva

programació gira al voltant de cinc altres aspectes com cultura popular, activitats infantils, activitats per gent gran, concerts i activitats esportives. Qui s'encarrega principalment de generar el contingut que les associacions programen són, en gairebé la seva totalitat, grups i altres entitats contractades per les mateixes associacions veïnals. Tot i això també hi ha gran quantitat d'actes dinamitzats per associacions socioculturals del barri que de forma gratuïta acaben de completar l'ampli ventall d'activitats. D'aquesta manera la festa es veu força repartida per els diferents carrers participants que, a banda d'engalanar-se per tal de guanyar un concurs de decoració de carrers, també viuen la festa de forma comunitària i oberta al carrer.

Festa Major de Gràcia

Un altre clar exemple és la festa major de Gràcia, esdeveniment inclús amb un major renom que les festes de Sants, que presenta unes característiques similars a l'anterior però mantenint seves particularitats. Començant amb el dia de la Mare de Déu d'agost, la festivitat s'allarga durant set dies en els que acull una gran quantitat de gent que es suma a la celebració doncs, entre els set-cents actes aproximats que tenen lloc durant les dates, moltes de les activitats estan pensades per obrir la festa a tota la ciutat arribant a acollir l'any passat aproximadament dos milions de persones. La principal diferència entre les dues festes de primer nivell és que aquesta darrera té un caràcter més general i en part ha perdut l'aspecte més tradicional que tenia temps enrere la festa com a celebració popular. Tot i això, la festa major de Gràcia compta amb un gran recolzament per part de les administracions públiques per tal de que no es perdi el caràcter tradicional i no es converteixi en una festa de masses. L'organització responsable és la Fundació de la Festa Major de Gràcia que està composta per tot el seguit d'associacions veïnals dels carrers i les places del barri. Conjuntament amb les festes de Sants, els agents implicats en la programació de les activitats són les associacions de veïns de carrers. Aquest model de festa de carrers es pot considerar com un model tradicional doncs és com antigament eren les festes als barris de Barcelona: associacions singulars que durant un període celebraven la seva identitat. Amb el pas del temps aquella individualitat s'ha perdut i s'ha extrapolat a un nivell més de barri gràcies a l'acció moderadora, en aquest cas, de la fundació. D'entre els 500.000€ de pressupost amb que conta la festa major, els carrers com a realitzadors del seu propi programa reben la part proporcional de les ajudes públiques que es concedeixen al projecte general. Els implicats en la programació, però, van més enllà de les dinou associacions de carrers, doncs també tindran presència l'Ajuntament de Barcelona i altres associacions de cultura popular del barri així com inclús entitats privades com són D.O. Catalunya que buscaran el seu moment de lluïment. D'aquesta

manera es pot contemplar l'enorme abisme que separa la relació que té la festa major de Gràcia o Sants amb la festa major del Guinardó. D'on d'un espai sobre-poblat amb patrocinadors i gent que vol estar present durant les festes passem a un programa amb un suport gairebé nul per part de l'Ajuntament. Tant arriba a ser gran la diferència que a la festa major de Gràcia, inclús els transports públics arriben a modificar els seus horaris de funcionament.

Tal i com tenen les festes de Sants, el programa té una majoria d'activitats programades per les veïnes i per a les veïnes. D'aquesta manera un eix molt important són els actes veïnals que utilitzen les diferents associacions per viure el caliu de les festes entre els habitants de la mateixa zona. A més en la festa major de Gràcia té un paper molt important l'activitat nocturna i els concerts que són el principal reclam de les festes (juntament amb els carrers engalanats). Altres aspectes en el seu programa són actes infantils, els actes de cultura popular sota el regiment d'un propi protocol festiu, i altres actes culturals que tenen lloc per tots els carrers. D'aquesta manera, els tres grups de persones encarregades de dinamitzar les festes són per una part les pròpies veïnes, les diferents associacions culturals del barri i, en la seva gran majoria, els grups de música o similars que es contracten durant tota la setmana. S'ha d'anotar que en ninguna de les dues festes majors tenen una rellevància especial els actes multiculturals. Això es deu en gran part a que les entitats socioculturals del barri tenen una participació molt baixa en el que és la programació de les festes i són a títol individual les veïnes de cultures diferents les que se'ls permet participar en la festa. Aquest punt pot ser una arma de doble fil doncs, pel seu propi peu és molt difícil que veïnes de cultures diferents s'uneixin des d'un inici a la preparació de la festa major i pot arribar a crear un sentiment d'exclusió doncs no es poden arribar a sentir identificats amb la festa que es celebra.

Pel que fa als espais, aquesta festa major és altament coneguda pel seu concurs de guarniment de carrers, que els hi atorga un toc de distinció i una alteració de l'ordre natural de l'espai urbà. Es confereix al barri una transformació física de l'espai que encomana la festivitat del barri a tothom qui passa per allà.

Festes Majors de segon nivell

Festa Major d'Horta

Les festes d'Horta són un exemple del que és una festa major d'un caràcter més íntim, altament enfocat de cara a les veïnes del barri i de celebració de la identitat pròpia però que alhora resta obert a acollir força concurrència en els seus actes. Tot i el

menor grau d'espectacularitat en el programa, aquest barri compta amb el total suport del districte degut a la seva bona labor com a element cohesionador de la societat. Aquests són els aspectes que identifiquen les festes majors de segon nivell.

Aquestes festes s'allarguen durant nou dies i resten sota la ma de la comissió de festes de la Coordinadora d'Entitats d'Horta. D'aquesta mateixa manera que la festa major del Guinardó, i separant-se del model que fins ara també hem estat tractant de festes de carrers, la festa major parteix de la ma de les entitats del barri que, supervisades per un sol òrgan, l'estructuren el millor possible. En aquesta tasca hi actuen les associacions juvenils com caus i esplais, les associacions culturals més notòries del barri com els Lluïsos d'Horta, Foment Hortenc i associacions de cultura popular entre d'altres. També hi participen enormement les escoles i centres educatius així com una gran quantitat d'entitats de restauració, comerços del barri i clubs esportius.

Dins del programa es poden destacar dues grans branques de programació: Actes socials i actes culturals. Entre els actes socials trobem una gran quantitat d'actes dirigits a les joves que prenen gran part de la rellevància dins de la preparació de la festa major. També s'hi destaquen les activitats infantils i per a la gent gran. Altres tipus d'activitats d'aquesta branca són les competicions i mostres esportives dinamitzades tant per col·legis, associacions i clubs esportius del barri així com també les activitats dirigides al barri des de la perspectiva de models econòmics alternatius per tal de incrementar i enfortir la xarxa social de barri. Per altra banda, de les activitats culturals en destaquen dos tipus: les de cultura popular, presents a la gran majoria de festes, així com altres actes culturals dinamitzats pel gran nombre d'entitats culturals existents al barri com grups de teatre i cant. D'aquesta manera, el major agent creador de contingut i activitat són les pròpies entitats que, de manera voluntària, dinamitzen el barri sencer per tal que tothom pugui viure la setmana de festa major. Com a agents culturals també s'hi troben els grups de música contractats per dur a terme els concerts de les diferents nits, els actes més concorreguts de tot l'esdeveniment. Els espais que s'utilitzen per la festa són bastant diversos, i al contar amb unes característiques geogràfiques de gairebé de poble, els carrers i les places solen prestar-se a poder muntar en dimensions reduïdes forces activitats. Per aquesta manca d'espai els actes multitudinaris es centren bàsicament a cinc places i carrers de major mesura i a un parc amb espai suficient per acollir els concerts mentre es deixa el barri fora de sorolls i molèsties d'aquest estil.

Festa Major de Sant Andreu

Repartits entre dotze dies, els seus actes concentren una gran activitat per part de la ciutadania deixant veure l'efecte positiu en la cohesió i identificació de les veïnes amb el seu barri. La Comissió de Festes de Sant Andreu del Palomar està formada per un elevat nombre d'agents, associacions del barri en la seva gran majoria, que s'organitzen de forma assembleària i durant els dies de festa són les encarregades de dinamitzar el propi barri. Entre les participants trobem una elevada presència de caus, esplais i casals juvenils que atorgaran a les festes un caràcter molt dinàmic i jove pel que fa a la programació, així com també associacions de cultura popular i clubs esportius. En aquesta comissió també hi té presència el Districte de Sant Andreu, participant en la dinamització de les festes com la resta d'agents. Aquestes associacions seran les principals dinamitzadores de les festes, organitzant tallers, mostres, competicions i diades obertes a les veïnes del barri. També té gran rellevància l'elevat nombre de concerts que tenen lloc durant les festes, superior a la resta de festes majors del mateix nivell.

La seva programació destaca per la quantitat elevada d'actes destinats a públic infantil i familiar i al públic jove (com els concerts de les diferents nits de festa). També s'hi destaquen les activitats plantejades com a mostra de les diferents entitats del barri, activitats obertes a les veïnes com tallers, concursos i competicions esportives. I, com a totes les festes majors, els actes de cultura popular i tradicional catalana també tenen una gran presència en el programa.

Aquesta festa major es caracteritza per la gran quantitat d'espais que utilitza aprofitant les seves característiques geogràfiques d'espais grans i plans. D'aquesta manera, les associacions, repartides per a tot el mapa del barri organitzaran els seus actes en espais propers a on normalment fan la seva activitat sumant més de seixanta espais utilitzats durant els dies de festa. També s'utilitzen els propis equipaments del barri com biblioteques i casals. Se'n destaca la utilització del Club Natació Sant Andreu que agrupa la gran majoria de competicions esportives així com la Fàbrica de Creació Fabra i Coats i el Sant Andreu Teatre per a actes també similars a la seva activitat ordinària. Les activitats multitudinàries com els concerts també es veuran concentrades en quatre places que permetran assolir una major concurrència així com permetre el descans de les veïnes.

Festa Major de Sarrià

Durant deu dies Sarrià es veu immers en un ambient que transforma el barri sencer a través de la participació ciutadana i la innovació. Són moltes entitats del barri les que

s'impliquen en organitzar-la: entre associacions socioculturals, escoles públiques i privades organitzadores de la seva pròpia cercavila, les seus dels diferents partits polítics així com inclús el propi Districte de Sarrià St. Gervasi sumen un total de seixanta-set entitats que queden agrupades en la Comissió de Festes del Roser de Sarrià. També són les veïnes a títol personal els qui prenen part engalanant els balcons i les façanes o organitzant els sopars de germanor que es fan a molts carrers del centre històric.

Degut a l'alta participació d'entitats infantils i juvenils i la implicació de les escoles un alt percentatge del contingut va dirigit cap a aquest segment poblacional. Moltes de les activitats s'encaren des de la participació dels infants i la vinculació des d'una edat jove cap a la pròpia festa major: si la festa depèn de la ciutadania del propi barri per continuar, és molt important la implicació i la identificació dels habitants més joves amb aquesta activitat doncs amb el pas del temps és possible que el vincle amb la comunitat. Un altre dels eixos en que s'estructura la festa i que va estretament lligat al model festiu del barri de la participació i la innovació, és el que s'anomena la Batalla x Sarrià. Una competició festiva que divideix el barri en dos bàndols que prenen nom dels patrons de la vila, Roser i Vicenç, i que durant la festa es repton fraternalment per mitjà de jocs i torneigs esportius amb l'objectiu d'acumular punts i ser els guanyadors d'aquell any. Totes aquestes activitats corren a càrrec de la comissió de la festa que, conjuntament amb les entitats que en forment part, és l'encarregada de realitzar gairebé els cent quaranta actes que tenen lloc durant la festivitat. També s'encarreguen d'organitzar activitats les associacions de veïns dels carrers del casc antic del barri així com altres comunitats que munten els seus actes propis com àpats i altres activitats en motiu de les festes recordant vagament al model festiu clàssic de festa de carrers encara present a les festes de Gràcia i Sants. Com a totes les festes major de barri de Barcelona també es contempla una part del programa per muntar concerts que a part del gaudi comunitari permeti a veïnes d'altres barris apropar-se a celebrar la festa juntament amb els autòctons. És per això que els grups musicals contractats per aquesta tipologia d'activitat també seran responsables de generar contingut festiu.

Pel que fa als espais útils del barri i com s'integren dins la festa, dins del programa destaquen més de trenta espais diferents que al llarg dels deu dies acullen algun acte. D'aquests espais podem destacar els carrers del Sarrià antic que acullen els actes veïnals de la seva pròpia comunitat així com locals i equipaments del barri que es posen a disposició de la comissió de festes. S'ha de destacar l'estratègia de la comissió d'escampar l'ambient festiu més enllà dels punts on es programen actes, a

través del concurs de decoració dels balcons i aparadors del barri, ciutadans de fora dels espais també decoren els carrers en motiu de les festes. Pel que fa als espais més utilitzats se'n destaquen dues places que acostumen a acollir la gran majoria dels actes tan a nivell de barri, els concerts més multitudinaris així com també la utilització del teatre del barri per aquells actes que requereixen unes característiques diferents a les que permeten els carrers.

Festes Majors de tercer nivell

Festa Major de la Barceloneta

La primera festa major d'aquesta categoria és la d'un dels barris més especials de la ciutat. A mig camí de convertir-se en un barri completament de turistes, les veïnes de tota la vida troben en la seva festa major la via de reivindicació i l'element clau per a celebrar la seva identitat de barri pescador en front a les mareas de residents temporals i alienes a la vida de barri. Durant disset dies tenen lloc una vuitantena d'actes que serveixen de fil conductor de diferents tipologies d'activitats: des dels actes culturals més populars que es remunten fins a un segle de tradició fins a moviments veïnals que busquen empoderar-se una altra vegada del barri i tornar-lo a convertir en una zona residencial i orgànica com temps enrere. L'entitat responsable de la seva realització és l'Associació de Veïns de la Barceloneta que a través de la seva comissió de festes agrupa un total de trenta entitats. Com es pot comprovar, tant el número d'activitats per dia de festa com el nombre d'entitats implicades són lleugerament menors que la resta de festes majors que fins ara han estat descrites i que seran les dues característiques de les de tercer grau. D'entre totes les entitats que participen en la realització de la festa s'han de destacar especialment les associacions de cultura popular doncs, tot i la pèrdua de veïnatge autòcton del barri, la Barceloneta té una gran tradició de cultura popular degut a la seva antiguitat com a barri de Barcelona i la gran vida que ha tingut al llarg de la seva història. Per aquest motiu aquestes associacions gairebé centenàries juguen un paper molt important doncs són el que es podria considerar l'últim reducte de tradició del barri.

D'aquesta manera els eixos de programació que es poden destacar són actes fets per i per a les veïnes amb l'objectiu de construir una bona massa social per fer front als grans problemes d'habitatge de la zona posant èmfasi al públic infantil i al públic de tercera edat els grups poblacionals més afectats. Així que es programaran concerts, festes, activitats i competicions esportives per que, especialment aquests dos grups demogràfics del barri, puguin gaudir plenament dels dies de festa. També se'n destaca la gran importància de la cultura popular i tradicional del barri amb tradicions de cent

anys com el Canó de la Barceloneta. L'element amb què es dona el toc d'inici a les festes que dispara caramels i joguines suposa la implicació de totes les veïnes i fins i tot les escoles. Totes aquestes activitats estaran organitzades per les associacions del barri que seran autosuficients per a la mobilització veïnal fins i tot sense comptar amb la presència en la programació d'actes del Districte de Ciutat Vella.

Pel que fa als espais, d'entre els vint carrers, placetes, i equipaments que s'utilitzen per acollir actes de festa major cal destacar la característica que una del les places del barri, just en el cor de la Barceloneta, s'utilitzarà íntegrament per a la celebració dels actes de cultura popular. D'aquesta manera, dins d'un barri on conviuen veïnes de tota la vida i turistes, aquell espai servirà com a punt de trobada i sobretot punt de celebració identitaria i reivindicació del barri. Al disposar també d'un gran espai lliure de tràfic, el mateix Passeig Marítim i l'avinguda Joan de Borbó serviran per acollir gran nombre d'actes i activitats sense la necessitat de tallar tràfic ni preocupar-se per l'espai. Degut a la fisonomia arquitectònica del barri s'haurà de comptar també amb un altre espai suficientment gran per a realitzar els concerts sense molèsties de les veïnes ni problemes d'espai. Pel que fa als equipaments, el Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona juga un paper interessant dins la programació doncs s'utilitza com a punt de trobada de públic infantil oferint una interessant programació molt lligada al seu àmbit d'estudi.

Festa Major de la Sagrada Família

Una altra festa major de barri que es fa interessant estudiar és el model molt més social que es dona a la de la Sagrada Família. La festa servirà com un espai de reivindicació, similar al de les festes de la Barceloneta, doncs el truíisme massiu de la zona fa que de normal es perdi la vida de barri que altres zones de la ciutat no és problema mantenir. D'aquesta manera, l'espai festiu servirà per fer-se veure com a comunitat i plantejar un model de barri diferent al que s'està acostumat a viure. Durant deu dies trenta-cinc de les entitats del barri, sota la direcció de la Coordinadora d'Entitats de la Sagrada Família, organitzen al voltant de vuitanta-cinc actes de temàtiques molt diverses. D'entre les entitats que participen en les activitats o que acullen actes de la mateixa festa s'ha de destacar la figura del Hospital de Sant Pau doncs, tot i oficialment pertànyer al barri del Guinardó, aquest equipament s'acaba involucrant a la festa major d'aquest barri, acollint xerrades, taules rodones, concerts i tallers. Aquest fet cal destacar-lo doncs fa que la comissió de festes del Guinardó no compti amb aquest equipament ja que virtualment s'associa a un altre barri, encara que territorialment sigui del Guinardó. Altres entitats d'interès que participen en

l'organització d'actes són el propi Punt verd del barri que articularà, acompanyat d'altres entitats, un eix molt important de la festa major, el de l'ecologia. I per acabar cal posar de relleu l'alta participació d'esglésies i convents en organitzar actes. Pel que s'ha vist en altres barris la participació eclesiàstica és força reduïda, comptant generalment amb dos o tres actes de les festes, però a les festes de la Sagrada Família aquestes organitzen litúrgies, concerts, i altres activitats obertes al barri. El paper que juguen les escoles dins la festa major no és d'implicació directa, però els seus equipaments sí que són cedits a les altres entitats que poden utilitzar-los per realitzar competicions esportives o diades infantils.

Les activitats que tenen lloc durant la festa major es caracteritzen pel seu caràcter social més que per la celebració de cultura popular. Tot i que els actes folklòrics també es tenen en compte durant la festa major, altres activitats que s'organitzen giren al voltant de temes com la multiculturalitat del barri, l'ecologia, el paper de la dona i activitats culturals, i prenen un caràcter rellevant dins del model festiu del barri. Així que a part de les diades castelleres, cercaviles i balls de sardanes també s'organitzen actes com jornades multiculturals, tallers de conversa i activitats per a la immersió lingüística de els veïnes nouvingudes, activitats de ciutadania en contra l'agressió masclista i altres accions ciutadanes per treballar el feminisme entre les veïnes, tallers i xerrades per impulsar un consum més responsable, fomentar el reciclatge i trobar noves formes de consum entre les ciutadanes. Les activitats culturals també tenen un pes significatiu dins de les festes i són equipaments del barri els que acullen, en la seva majoria, obres de teatre i altres activitats que enriqueixen el programa festiu. La majoria d'aquestes activitats estan impulsades i organitzades per les pròpies entitats implicades en la festa tot i que també es contracten grups de música i grups d'artistes per a les mostres de teatre i altres actes similars.

Pel que fa als espais de festa utilitzats durant les diades cal destacar, d'entre els disset que s'utilitzen, dos equipaments que concentren gran part de les activitats i que són els punts neuràlgics de els activitats culturals i les activitats socials. Degut a les seves característiques, el casal del barri es converteix en l'espai ideal per allotjar activitats culturals com exposicions, tallers, xerrades i passis d'obres de teatre que permet que, al llarg dels deu dies de festa, sempre hi hagi una activitat cultural a disposició del veïnatge. Per altra banda el casal de barri s'utilitzarà per aquelles activitats referents a la percepció més social i veïnal de les festes com la multiculturalitat, les dones del barri i l'ecologia. Pel que fa als espais oberts, encara que Sagrada Família sigui un barri amb suficients espais amplis per desenvolupar sense problema les activitats

programades, els actes més massius es concentraran en una sola plaça per tal de minimitzar l'impacte entre la resta de ciutadanes.

Festa Major del Baix Guinardó

Es fa interessant també contemplar com els dos barris més propers al Guinardó han arribat a estructurar les seves festes majors. Per aquest motiu l'anàlisi de les festes del Baix Guinardó i Can Baró s'han de realitzar amb certa atenció doncs es poden arribar a trobar punts problemàtics comuns degut a les similituds geogràfiques i demogràfiques.

La festa major del Baix Guinardó es presenta com un seguit de trenta actes durant tres dies de festa que les veïnes no arriben a viure gaire intensament. Aquestes festes es presenten des d'una perspectiva de fragilitat del teixit social del barri on hi ha molt poca implicació per part de les entitats per tal de impulsar aquests actes i que acaba generant un mapa social encara més fracturat. D'aquesta manera, al no arribar a haver una coordinació entre entitats i un treball conjunt, no es pot treballar cap pedagogia de barri i això el fa entrar en un cercle viciós. Els actes festius són coordinats per l'Associació de Veïns i Veïnes del Baix Guinardó gairebé en la seva totalitat doncs, a part d'aquesta entitat, només l'associació de comerciants, a través del patrocini de les activitat, i el casal de gent gran també participen en la programació d'actes.

Els actes programats deixaran veure com l'estructura demogràfica del barri pren possessió de les festes i les activitats principals es centraran en el públic de gent gran i públic infantil. Dels actes de cultura popular, tot i que el barri no compti amb entitats d'aquest estil, l'associació de veïns també vetllarà per tal que es programin. Els agents que generen les activitats són tant entitats del barri que utilitzen la festa com a plataforma de difusió de les activitats (similar al cas del Guinardó), associacions de cultura popular provinents dels barris més propers com Guinardó i Can Baró, així com grups musicals i d'animació que, contractats per l'AV Baix Guinardó, acaben completant el programa de festa major.

Pel que fa als espais utilitzats durant les festes, només són tres espais que s'utilitzen d'acord a les característiques del barri. Aquests són el Parc de les Aigües que atorga la possibilitat de gaudir de diferents espais per a realitzar diferents petites activitats, així com els seus afores on es permeten actes de major multitud i els Jardins del Príncep de Girona, a un segon nivell geogràfic, que també afavoreix la celebració d'actes grans. Pel que fa als equipaments, la seu del districte obre les portes i permet a l'associació de veïns utilitzar la seva petita sala d'actes.

Festa Major de Can Baró

El model festiu de Can Baró, tot i no tenir una gran perspectiva històrica al darrere si es compara amb altres barris de la ciutat, s'estructura a partir de la necessitat que es troba de cohesionar la vida associativa del barri. Partint des d'unes característiques demogràfiques molt similars al Baix Guinardó des de la Comissió de Festa Major que es desprèn del mateix casal de barri, es planteja la necessitat de fer créixer una xarxa d'entitats per tal de fomentar la vida associativa i de barri. Per això que durant dotze dies es programen al voltant de trenta-cinc activitats que s'ajusten als objectius d'aconseguir una sòlida base veïnal. Els agents implicats en la programació d'activitats són molt diversos. Prenent representació de tots els aspectes de la vida del barri trobem que en la festa major hi participen diferents associacions de cultura popular i de caràcter més social, l'associació de comerços, la biblioteca del barri així com un institut municipal.

D'acord al model festiu que s'ha pres des de la comissió de festes, es programen activitats per treballar la cohesió de barri i la creació de vida associativa que es lligui a Can Baró. Espectacles infantils, concerts, competicions esportives i àpats populars són algunes de les activitats que es plantegen per tal d'assolir aquests objectius. Inclús els actes de cultura popular es plantejaran inicialment de tal manera que serveixin per animar a les veïnes a sumar-se a la festa i crear la base social tant desitjada. Com és d'esperar, totes aquestes activitats seran organitzades i dinamitzades per les entitats del barri així com algun grups de música contractats.

Els espais del barri destinats a la festa major es veuen certament limitats degut a un problema també geogràfic i és per això que els principals punts de festa queden concentrats en una cruïlla de carrers per als actes a l'aire lliure i al poliesportiu del barri. Per altra banda el casal del barri, la biblioteca pública i una parròquia també serviran com a punts per a acollir diferents actes de festa major.

FESTA MAJOR DEL GUINARDÓ				
Relació actes/ festa	dies de	Tipologia coordinadora	d'entitat	Agents implicats en la programació
4 actes/dia		Coordinadora d'entitats	(36)	Associacions socioculturals, l'eix comercial i entitats esportives.

Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
Infants, Joves, Gent gran i Cultura popular	Les pròpies entitats i grups musicals contractats.	2 espais centrals/ 10 espais de festa

FESTA MAJOR DE SANTS

Relació actes / dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
65 actes/dia	Federació d'Associacions i Comissions de Festa Major	(25) Associacions de veïns, carrers i places, Castellers i Diablers de Sants, Districte de Sants, UE Sants i MNAC.
Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
Actes veïnals, Infants, Gent gran, Cultura popular, Concerts i Activitats esportives i dansa.	Grups musicals contractats, associacions culturals del barri, associacions de veïns i altres entitats del barri.	19 espais centrals/ 25 espais de festa

FESTA MAJOR DE GRÀCIA

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
100 actes/dia	Fundació de Festa Major	(25) Associacions de veïns, carrers i places, Castellers de Gràcia, Biblioteca Vila de Gràcia, Districte de Gràcia i D.O. Catalunya.
Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
Actes veïnals, Infants, Cultura popular, Concerts,	Grups musicals contractats, associacions	25 espais centrals/ 36 espais de festa.

Actes culturals.	culturals del barri, associacions de veïns.
------------------	--

FESTA MAJOR D'HORTA

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
------------------------------	----------------------------------	------------------------------------

13 actes/dia	Coordinadora d'entitats	(64) Associacions socioculturals del barri, Escoles municipals, Districte d'Horta-Guinardó, Entitats esportives i comerços.
--------------	-------------------------	---

Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
----------------------	--------------------------------	---

Activitats culturals, Joves, Infants, esportives, popular.	Les pròpies entitats i grups musicals contractats. Activitats Cultura	6 espais centrals/ 20 espais de festa.
--	--	--

FESTA MAJOR DE SANT ANDREU

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
------------------------------	----------------------------------	------------------------------------

19 actes/dia	Comissió de Festes	(82) Associacions socioculturals, clubs esportius i el Districte de Sant Andreu.
--------------	--------------------	--

Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
----------------------	--------------------------------	---

Infants, Joves, Gent gran, Foment de vida associativa i Cultura popular.	Les pròpies entitats i grups musicals contractats.	4 espais centrals/ 65 espais de festa.
--	--	--

FESTA MAJOR DE SARRIÀ

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
------------------------------	----------------------------------	------------------------------------

14 actes/dia	Comissió de Festes	(67)	Associacions socioculturals del barri, Escoles públiques i privades del barri, el Districte de Sarrià–St. Gervasi, Entitats esportives i Partits polítics del barri.
Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats	
Infants, competicions per al concurs Batalla x Sarrià i Actes veïnals organitzats pels carrers.	Les pròpies entitats de la Comissió de festes, associacions de veïns i grups musicals contractats.	3 espais centrals/ 36 espais de festa.	

FESTA MAJOR DE LA BARCELONETA

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació	
5 actes/dia	Associació de veïns	(30)	Associacions de cultura popular i entitats esportives.
Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats	
Cultura popular, Infants, Gent gran.	Les pròpies entitats i grups musicals contractats.	4 espais centrals/ 20 espais de festa.	

FESTA MAJOR DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació	
8 actes/dia	Coordinadora d'entitats	(37)	Associacions socioculturals i l'eix comercial del barri.
Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats	

Activitats culturals, Cultura popular, Multiculturalitat, Ecologia i Dona.	Les pròpies entitats i grups d'artistes contractats.	3 espais centrals/ 17 espais de festa.
--	--	--

FESTA MAJOR DEL BAIX GUINARDÓ

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
-------------------------------------	---	---

10 actes/dia	Associació de veïns	(3) A.V. Baix Guinardó, l'associació de comerciants, el casal de gent gran del barri.
--------------	---------------------	---

Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
-----------------------------	---------------------------------------	--

Gent gran, Infants i Cultura popular	Entitats del barri, associacions de cultura popular de barris veïns i grups d'animació i grups musicals contractats.	Actes repartits en els 3 espais de festa.
--------------------------------------	--	---

FESTA MAJOR DE CAN BARÓ

Relació actes/ dies de festa	Tipologia d'entitat coordinadora	Agents implicats en la programació
-------------------------------------	---	---

3 actes/dia	Comissió de Festa Major	(20) Associacions de veïns, associacions socioculturals, l'associació de comerços del barri, la biblioteca del barri i un institut municipal.
-------------	-------------------------	---

Eixos de programació	Agents generadors de contingut	Nº espais centrals de festa/ Nº espais utilitzats
-----------------------------	---------------------------------------	--

Foment de vida associativa.	Les pròpies entitats i grups de música contractats.	2 espais centrals/ 10 espais de festa.
-----------------------------	---	--

DIMENSIÓ ESTRATÈGICA DEL PROJECTE

La intenció de la proposta de canvi és que, a través de la Coordinadora d'Entitats del Guinardó, es replantegi la festa major com a projecte cultural amb impacte social al barri i, d'aquesta manera, abandonar la idea d'utilitzar-la com a plataforma de mostra d'entitats i atorgar-li un model festiu propi que busqui generar una xarxa associativa molt més forta i una base social molt més implicada en la vida de barri.

El primer pas en aquesta remodelació del projecte serà assentar uns elements estratègics que serviran com a guia, facilitant la seva tasca d'impacte social al marcar des del primer moment com es vol que sigui la festa major, quins elements són desitjats durant l'estructuració del projecte i quina és la visió de barri que es vol aconseguir.

Missió:

Posar en valor els elements identitaris del barri del Guinardó i impulsar la integració i les relacions dels seus habitants.

Visió:

Aconseguir un Guinardó amb un projecte de barri propi, una forta xarxa associativa i una gran participació veïnal en la vida de barri.

Valors:

- Identitat cultural	- Integració urbana	- Multiculturalitat
- Sentit de barri	- Teixit associatiu	- Participació social

Per què identitat cultural?

La Festa Major del Guinardó ha de convertir-se en l'element que celebri la identitat del grup a través dels elements distintius culturals i socials del territori i de les seves veïnes. Tant com a element estructurador d'aquest sentiment de pertinença o com a resultat d'una forta base social, la identificació de l'individu cap al seu territori ha de ser un dels principals elements que s'ha de posar en rellevància a través de la festa popular.

Per què integració urbana?

Com a element de celebració col·lectiu aquesta festa no pot estar limitada a només una part del territori indicat. Tractant-se a més d'un barri on la configuració dels fluxos de veïnes està molt limitada per les barreres geogràfiques, malgrat les limitacions s'haurà d'escampar la celebració de la identitat de barri a tots els possibles racons per tal d'encomanar el sentiment. La festa s'haurà d'integrar i adaptar a la realitat del barri per tal de complir amb la seva finalitat integradora.

Per què multiculturalitat?

Tal i com s'ha parlat de configurar la festa com un element integrador de totes les veïnes a través de la identificació cap al seu territori, dins d'aquesta festa totes les categories socials dels habitants del barri s'han de veure representades. Començant des d'un impuls de la celebració de la festa per part dels més petits tant la preparació com el programa, resultat final del treball de les entitats del barri, han de veure involucrats a tots els segments poblacionals, totes les edats i totes les cultures. Creant un programa sòlid però a la vegada heterogeni com a una simple mostra de la rica diversitat social i cultural del barri.

Per què sentit de barri?

A través de la celebració conjunta de la identitat de barri com la participació de les entitats de barris i de les veïnes durant els dies de festa, es pretén incrementar la base social del barri que, conjuntament amb la identificació de l'individu vers el territori, ha de donar un precipitat en forma de sentiment de barri. La festa major del Guinardó és el primer pas de la creació i estructuració d'un projecte de barri propi que treballi des d'una densa estructura social i cooperativa i vinculada amb el territori.

Per què teixit associatiu?

Una de les formes per aconseguir aquest projecte de barri és a través del treball conjunt de totes les entitats socioculturals que conviuen en el mateix territori. El treball per aconseguir realitzar la festa major és una via per tal que les entitats i equipaments involucrats en aquesta dinamització del Guinardó comencin a treballar de forma conjunta, fet que després serà desitjable que continuï funcionant a un nivell superior respecte a la pròpia vida de barri.

Per què participació social?

La participació ciutadana té un gran significat en la configuració de la societat barcelonina contemporània. Cada vegada més, la gent es fa senyora de les seves pròpies decisions i s'implica en l'autogestió i la dinamització sociocultural de la

comunitat. D'una forta tradició associativa, la festa major és un clar exemple d'aquesta virtut i es fa adient accentuar i impulsar per tal que un nombre creixent de ciutadans es vegin implicats en aquests processos participatius.

Tenint com a objectiu final el que s'ha plantejat com a missió, els objectius estratègics serviran com a òrgans vertebradors de tot el que d'ara en endavant s'anirà construint. D'aquests objectius estratègics en derivaran posteriorment els objectius operatius que serviran per guiar d'una forma més clara el projecte cap a la seva satisfactòria realització.

Objectius estratègics:

- 1) Potenciar la identitat cultural i folklòrica de la població amb el seu barri de residència.
- 2) Fomentar la creació de sinèrgies i interrelacions entre els habitants i d'altres col·lectius del barri.
- 3) Estimular la utilització de les característiques geomorfològiques del barri durant el desenvolupament sociocultural d'aquest.

Els tres objectius s'han plantejat des de la posada en comú d'aquells problemes detectats en l'anàlisi del projecte i els conceptes extrets de la teoria sociològica sobre la festa popular com a dinamitzador comunitari. Potenciar la identitat cultural de la població amb el territori servirà per tal d'apropar el ciutadà amb el barri on viu. Així s'espera que si es coneix la història, els trets culturals característics així com els elements del barri més quotidians es puguin arribar a crear uns llaços vers el territori que d'altra forma seria complicat. L'altre punt a tenir en compte és el fet que un element és identitari d'una comunitat si representa a la gran majoria. No només seran necessaris els llaços del ciutadà amb el territori sinó que la festa major s'ha de convertir en l'altaveu de tota la comunitat del Guinardó. Així doncs s'haurà de potenciar a la creació de contingut a través del treball cooperatiu per tal que quedin representades totes entitats del barri i el projecte es converteixin en el nexce de tota la ciutadania. El tercer element és el factor de la transformació de l'espai. Intrínsecament, una festa major comporta que la ciutadania prengui el control d'espais que de normal no estan destinats a aquelles activitats, capgirant el barri sencer i convertint-lo en espai de festa. Tot i que no es puguin celebrar actes a cada carrer, s'ha d'aconseguir que l'ambient de festa major quedi dispers per tot el barri més enllà de la transformació simbòlica en el propi moment dels actes.

A partir d'aquestes directrius generals la comissió plantejarà uns objectius més específics que facilitaran l'estructuració d'activitats i processos així com l'avaluació general del projecte.

1.1) Integrar els símbols patrimonials del barri en la realització de la festa major.

Degut a la gran quantitat d'elements patrimonials amb que compta Guinardó, una manera de potenciar la identitat cultural és integrar aquests elements dins de la festa major, tant convertint-los en espai de festa, com integrant-los d'alguna manera en la programació per tal de que aquests símbols del barri es vegin posats en valor durant tota la celebració popular.

1.2) Introduir una tasca formativa en la preparació de la festa per part de les escoles del barri.

Una manera que pot ajudar a l'hora de fomentar el coneixement i la posterior vinculació al barri està lligada amb el paper que tenen les escoles i la seva tasca pedagògica. Com a un potencial generador de públic que són, la festa major necessita d'aquestes entitats del barri una implicació tant en la creació i consum de contingut com en la formació dels infants en aspectes rellevants de la vida social i cultural del Guinardó. Per això es buscarà la complicitat dels centres educatius per tal d'animar als alumnes a participar i a conèixer la vida de barri.

2.1) Constituir una estructura de projecte que asseguri la participació de les entitats en la preparació de la festa major.

Un fet per tal de que la majoria de veïnes es sentin representades en les festes és que hi hagi entitats de tots les estils en la preparació de la festa major. Per assegurar que totes aquestes entitats tinguin representació en la creació de continguts i participin activament en la festa, l'estructura de projecte s'ha de replantejar com a un espai de treball grupal que permeti crear diàlegs entre els participants i que finalitzi amb un contingut global heterogeni en quant a tipus d'activitats però ben sòlid i amb interaccions i activitats conjuntes.

2.2) Augmentar el número d'entitats implicades en la programació un 50%.

Un altre aspecte a tenir en compte és la implicació de les entitats vers la preparació de la festa major. Si es vol aconseguir una xarxa associativa sòlida i útil en el futur, la festa major pot ser l'eina per a que les entitats del barri, sota una coordinació conjunta i amb un objectiu comú, puguin començar a teixir-la. L'augment de la participació de

les entitats no només anirà relacionat amb una major diversitat d'activitats sinó també amb l'augment de les relacions que es puguin crear.

2.3) Obtenir una participació veïnal pròpia global del 25%.

La festa major no serà un element integrador de la societat si, tot i haver realitzat tots els esforços a nivell estratègic i organitzatiu, no aconsegueix mobilitzar a gran part de la comunitat de veïnes del barri. Aquest serà el veritable indicador d'èxit sobre la generació d'un impacte al barri.

3.1) Crear moviment de públics entre els diferents espais de festa a través de l'estructura del programa.

Pel que respecta al tercer objectiu estratègic, una manera de fer que la societat prengui el control sobre l'espai és que no es deixi cap racó sense deixar d'utilitzar. Si des del moment de la planificació dels actes es busca una interacció entre els ciutadans, no hi ha millor manera de dispersar els actes per els diferents racons a més de barrejar-los entre ells. D'aquesta manera, a més d'aprofitar els espais disponibles del barri, la interacció entre els diferents públics serà gairebé obligatòria assegurant la interacció social.

3.2) Realitzar un mapa d'espais que tingui en consideració les característiques geomorfològiques del barri.

Degut a la difícil geografia del barri serà imprescindible tenir en consideració l'espai a l'hora de realitzar la tasca de programació per evitar que la festa major es centri en una sola àrea i deixi la resta de barri com si fos un dia com qualsevol altre. La tasca de programació no només tindrà en compte els requeriments de les entitats sinó que s'intentarà trobar una simbiosi entre activitats i espais.

3.3) Donar als espais físics del barri una major implicació en la conceptualització de la festa.

Atorgar als espais urbans del barri la categoria d'espai de festa vol dir la transformació radical d'aquest. Tant a nivell de contingut com de contenidor, els espais s'integraran dins la pròpia festa anant més enllà de la transformació simbòlica que es realitza durant la pròpia celebració dels actes, i arribant a la pròpia transformació física de caràcter més perenne i no només dependent de l'actitud festiva dels participants.

En la mateixa planificació estratègica es fa necessari plantejar diferents eixos estratègics que serviran en gran part de facilitar la tasca d'assolir amb èxit l'objectiu

desitjat. D'aquesta manera, el que s'aconsegueix plantejant diferents vies d'actuació és diversificar el territori d'acció i facilitar la tasca de planificació de les activitats que conduiran el projecte cap al seu èxit.

Eixos estratègics:

- Creació de contingut – participació activa
- Exhibició de contingut – participació passiva

La festa major es veurà potenciada des de dos aspectes claus que li conferiran la importància com a projecte sociocultural i dinamitzador de la vida de barri. El valor d'aquest projecte serà que no només el pes recaurà sobre la generació de continguts socioculturals sinó en com tot el treball previ s'ha configurat. La doble perspectiva de treball s'haurà de tractar conjuntament doncs no es preveu l'assoliment dels objectius sense l'acompliment des d'ambdues línies d'actuació.

El procés de creació d'aquesta per part de les diferents entitats que conviuen dins del mateix espai és la primera línia estratègica amb que es pretén assolir el projecte de barri. Aquest eix es centrarà en el procés de les associacions i equipaments que treballin de forma conjunta per tal d'aconseguir crear un programa de festa a través d'un procés cooperatiu i democràtic posant en valor la participació ciutadana i la creació de xarxes veïnals. Les tàctiques per assolir part dels propòsits plantejats amb aquesta línia estratègica vindran especialment lligades a l'arquitectura del projecte. L'estructura de treball que es proposi serà la que posi en relleu el caràcter social del projecte permetent una continuïtat en la relació entre entitats. Aquest eix planteja la consolidació d'una xarxa associativa, promocionant facilitats per tal d'establir relacions a través del treball cooperatiu, per assolir un objectiu comú.

L'exhibició de la festa en aquest sentit postula la participació passiva, entesa com a consum de la resta de ciutadans del barri. Tant és important una participació a nivell d'entitats que facilitin un projecte adient a les necessitats reals del barri així com que després el treball es materialitzi en forma de gran implicació veïnal i consum sociocultural. Aquest eix plantejarà l'execució del programa de festa major i posarà en òrbita els fruits del treball cooperatiu previ. A través de l'exhibició d'activitats i la implicació de les veïnes a la seva celebració, s'acabarà valorant l'impacte positiu que realitza la festa major i la facilitat en el foment de creació de projecte de barri. Per això la programació es plantejarà a través d'una estructura pròpia prenent com a elements configuradors d'aquesta els diferents públics que té el barri. Es proposaran cinc eixos de programació estructurats en activitats específiques per a cada segment generacional i en activitats transversals a totes les veïnes del barri, configurant

d'aquesta manera eixos que busquin la generació de públic i la participació ciutadana en la celebració de la identitat de barri així com eixos que busquin la configuració de relacions intergeneracionals i multiculturals a través d'activitats conjuntes i de convergència de diferents públics.

Una vegada s'ha deixat construït l'esquelet del projecte, plasmats els objectius i dibuixada la fulla de navegació serà molt més fàcil a l'hora de organitzar les activitats i elements necessaris poder arribar a assolir el que s'ha plantejat. A l'haver fet aquesta planificació estratègica, un dels principals problemes que tenia la festa del Guinardó està ja en procés de solucionar-se. A partir d'aquest moment el barri passa a tenir un projecte de festa major que servirà com a precedent per a començar a estructurar les activitats, tant en l'espai com en el temps, necessàries per tal d'aconseguir el canvi en la realitat social que fins ara ha estat evitant aquesta festa popular.

PROGRAMACIÓ

La programació serà el principal substrat que es traurà del treball conjunt de les molt diferents entitats que es troben en el barri a partir de l'eix de participació activa. Des de la comissió de festes es treballarà per crear un sistema on totes les entitats col·laboradores participin en la creació del programa de forma democràtica, voluntària i a través d'un diàleg constant a través de les sessions de treball. La pedagogia de barri que s'haurà de fer serà considerablement superior a la que actualment s'està fent doncs, la tasca actual d'aquesta comissió no és cap altra que ajuntar dins d'un mateix programa les propostes individuals que les entitats fan. A través d'aquesta programació, fruit de l'esforç del treball cooperatiu, l'objectiu és arribar a totes les veïnes de la mateixa forma i poder transmetre la idea de cohesió de.

En el programa es diferenciarien dues tipologies d'activitats prenent com a referència els diferents públics que té el barri. De les activitats específiques per a diferents públics se'n destaquen tres línies de programació que correspondran al treball de tres equips composts per diferents entitats que generaran una programació pensada específicament per a ells. L'objectiu d'aquestes activitats és augmentar la implicació de les diferents classes de veïnes del barri vers la festa major i que es sentin còmodes amb el programa alhora que participin i s'impliquin. Per altra banda, les activitats transversals tindran dues comissions formades per entitats del sector que treballaran conjuntament per tal de crear una programació transversal sobre un tema concret a tot el barri. D'aquí es trauran dues línies d'activitats en referència a la programació que tracti. Depenent si és de caràcter més cultural o més social, les entitats del barri es separaran per crear un llistat d'activitats adient per a tots els públics que tindrà l'objectiu de servir com a nexa d'unió entre els diferents grups poblacionals del Guinardó. Separant les activitats en específiques i transversals permet a la comissió de festa major treballar per millorar la implicació del veïnatge cap al barri i la seva festa identitària alhora que es treballa per teixir una xarxa veïnal fruit de compartir moments tots junts.

Activitats específiques		
Festes Infantils	Festes Joves	Festes S'àvies
Activitats transversals		

Proposat de les línies de programació. Elaboració pròpia.

Dins dels actes de festa major desenvolupats a través del treball transversal tindran lloc dues propostes que intentaran treballar exclusivament el vincle entre les veïnes i l'espai. Es fa interessant destacar aquestes dues propostes doncs més enllà de voler involucrar la participació de les veïnes dins de la festa s'han pensat per involucrar el propi espai físic. Igual que Sants, Gràcia o Sarrià utilitzen carrers i places com a espais de festa d'una forma encara més física que el simbolisme que acostuma a acompanyar l'ambient de festa, el Guinardó pot utilitzar en part els seus espais i en part dels seus edificis patrimonials per també crear un espai de festa que vagi més enllà dels propis actes i que serveixi com a un propi element festiu. Aquestes dues propostes, força fora del que seria el propi programa d'activitats de festa major de caràcter més momentani, el que intentaran és potenciar la idea de que el barri sencer ha de ser utilitzat com a escenari de la festa major. Així que anant més enllà de la transformació simbòlica dels espais durant els actes populars singulars, a través de la transformació física dels espais de caràcter més perenne s'està introduint aquesta idea a tota la ciutadania que veu com durant uns certs dies, inclús, l'aspecte físic del barri canvia.

Festes Infantils

Aquestes activitats neixen amb l'ambició de crear un vincle efectiu entre les veïnes més joves i les festes del barri. Les escoles del Guinardó, com a entitat del barri que són, s'han de convertir en una peça molt important en la preparació i realització de les festes doncs participar en les festes per part de les criatures serà vehicle per a que creixin sentint-se involucrats en la seva celebració. Dins del grup de treball específic per aquest tipus d'actes hi podrien entrar a participar les escoles de primària, educació infantil, educació especial i de música i dansa, agrupaments escoltes i altres associacions que treballin amb infants tant de caràcter social com cultural, així com equipaments de barri també involucrats amb aquest grup de veïnes tant important.

Serà molt important la tasca de les escoles doncs, a tres nivell diferents, intentaran implicar les veïnes més petites del Guinardó. La primera manera serà mitjançant la tasca educativa sobre el barri, els seus elements culturals i naturals i la seva història. Els infants és important que coneguin els elements festius de la festa major, així com entendre el què es celebra durant la diada. La segona tasca serà la participació activa en la preparació d'actes per a tot el barri doncs es fa interessant que els infants del

barri visquin les festes des d'una pròpia perspectiva. Participar en activitats de festa major com la decoració dels carrers o la cercavila del barri com a entitat pròpiament i no com a simple espectador fa que la festa es visqui per part de l'infant de forma diferent doncs se li dóna una perspectiva general de com de global és aquesta celebració. Finalment les escoles també s'implicaran amb la festa a través de la programació d'actes especials per treballar la cohesió entre els diferents centres. L'altra tipologia d'escoles que també haurien de tenir implicació són les d'educació especial així com l'escola taller del barri que a través de la preparació d'activitats per a tot el barri poden treballar, per una banda, generar llaços entre tots els habitants del barri i, per altra, ensenyar que tothom pot aprendre de tothom sense importar cap tipus de distinció. Les escoles de música també poden aportar el seu gra de sorra en la celebració de la festa a través de diferents possibles actes. Altres grups encarregats de dinamitzar activitats infantils poden ser els agrupaments escoltes del barri, realitzant activitats obertes al barri per tal de visibilitzar també la seva tasca educativa, o altres associacions que treballin amb infants i que vulguin planejar activitats pensades per aquest col·lectiu.

Festes Joves

Igual que amb les escoles, la festa major necessita dels instituts i centres d'ensenyament secundari, la seva participació com a entitat i el treball per a la implicació dels seus alumnes amb el projecte. Una de les millors formes que poden treballar els centres educatius per crear aquesta implicació és a través de la participació activa dels alumnes en la festa i el foment de la creació de contingut per part seva. També pot ser adequat la participació en activitats pensades especialment per el col·lectiu juvenil de caràcter més pedagògic i formatiu però en un context de festa major.

Tot i això, aquesta participació activa en la creació de contingut no serà tampoc el pes fort d'aquesta línia de programació sinó que ho seran les nombroses activitats pensades per al públic jove consumidor d'un tipus d'activitats molt característiques basades principalment en oci i festa. Com a pròpia part del grup de treball, la comissió de festes organitzarà activitats per atraure el públic jove i vincular-lo a la festa com concerts i altres activitats festives.

Festes S'àvies

A nivell de públic de gent gran s'identifiquen tres principals entitats dinamitzadores d'activitats a nivell de barri que serveixen per cobrir les necessitats d'aquest sector

poblacional quotidianament, i seran aquestes les que formaran principalment el grup de treball de les festes per al públic més veterà.

El Casal de Gent Gran del Guinardó, les diferents associacions veïnals i la resta d'associacions que dediquen la seva activitat a la dinamització de la tercera edat del Guinardó combinaran esforços per crear un programa adient per aquest públic que barregi activitats de caràcter físic, de caràcter més cultural o de caràcter més social. Aquestes entitats poden aprofitar les facilitats de que disposen els diferents equipaments com poden ser les pistes de petanca del Mas Guinardó o altres espais del barri per tal d'aprofitar al màxim l'espai de festa.

Festes Culturals

Les línies de programació transversals es caracteritzaran per deixar a part la categoria d'edat i prendre la tipologia d'activitats presentades a les veïnes com a element determinant. Les Festes Culturals contemplaran tot tipus d'activitats d'un caràcter més cultural i es presentaran com a actes oberts a qualsevol segment de la ciutadania amb l'objectiu de barrejar aquests segments de veïnes a més de donar un contingut ric a la pròpia festa. Aquest eix de programació agruparà en el seu grup de treball aquelles associacions, grups i entitats que habitualment desenvolupen una activitat cultural dins del barri sigui del tipus que sigui doncs tant la cultura folklòrica i popular com altres tipus d'expressió cultural seran punts importants en tota aquesta línia de programació. Les entitats i equipaments que tenen pes dins d'aquesta línia de programació són, per la part més folklòrica, associacions i grups de cultura popular, i per part de la resta d'activitats culturals, escoles de música i dansa, equipaments municipals com el Centre Cívic que acullen forces activitats culturals en el seu funcionament ordinari i altres entitats de caràcter cultural.

El treball conjunt dels grups de cultura popular, a més, pretindrà establir un principi de protocol de festes amb que s'especifiqui el contingut i funcionament del factor folklòric durant la festa major. Aquest document sorgit del treball conjunt i la posada en comú de les idees de les entitats, tindria la finalitat d'especificar les actuacions de cada grup teixint-les de forma en que se li donés un significat i consistència a la festa i el seu significat.

Il·luminació de les façanes:

El Guinardó compta amb un seguit d'edificis i elements patrimonials que tenen un fort caràcter històric i cultural del barri que es poden utilitzar com a element conductor de la festa major i d'una de les transformacions de l'espai físic del barri. La il·luminació de

les façanes dels edificis i places amb gran significat històric, social i cultural per el barri tindrà una triple funcionalitat. En primer lloc, servirà com a transformació física de l'espai de festa atorgant a aquests espais la característica de destacar sobre la resta d'edificis i espais alhora que es crea una decoració visible a partir dels vespres afegint-hi valor. La segona funcionalitat serà al nivell pedagògic, destacant l'existència d'aquests per part dels centres educatius per tal d'iniciar als alumnes a la història del barri i paral·lelament integrar dins del programa activitats que juguin amb aquests elements d'una forma pedagògica. Per acabar, la il·luminació de les façanes també té un caràcter de reclam identitari del barri de cara a la resta de ciutat. Realitzar aquestes instal·lacions lumíniques pot suposar com un punt d'atracció de les festes per a la resta de persones foranes la barri que pot acabar repercutint positivament cap a aquest.

Festes Veïnals

Aquesta línia de programació, per altra banda, és la que agrupa totes aquelles activitats especialment creades per les veïnes i que es dediquen principalment a enfortir la unió del barri així com a dinamitzar la seva vida social. És comprensible que el catàleg d'activitats proposades en aquest aspecte sigui el més ampli i heterogeni de totes les línies de programació de la festa major doncs serà la línia de treball que realment plasmi les diferents tendències i voluntats de les veïnes del barri així com servir com a element per mostrar la diversitat rica en entitats que hi ha al Guinardó. D'aquesta manera el grup de treball d'aquesta categoria d'activitats serà el més complet a la vegada que agruparà probablement moltes entitats que a la vegada estiguin presents a altres comissions: equipaments municipals, entitats multiculturals, associacions de veïns, escoles, associacions de comerços o la pròpia coordinadora d'entitats seran integrants d'aquesta comissió que, degut a la gran heterogeneïtat d'activitats que engloba aquest eix de la festa major, farà molt important el diàleg entre les entitats a l'hora de proposar la programació. Per aquest motiu el treball conjunt i en xarxa es fa extremadament important i necessari per tal que la festa major sigui un esdeveniment per a tots els públics existents en el Guinardó.

Decoració de places, carrers i equipaments:

La segona acció que es realitzarà per tal de transformar l'espai de festa físicament surt de la convergència entra la idea de la decoració de carrers i places de forma temàtica d'alguna de les festes majors de Barcelona i de la implicació de les pròpies veïnes (sobretot de les més petites) amb la festa per tal de crear sentiments d'identificació amb el propi territori. Aquesta idea tracta d'implicar als infants de totes les escoles del

barri en la decoració d'alguns dels carrers, places i equipaments del barri mitjançant la reutilització de materials. Seran set espais de festa del barri que veuran una transformació temporal durant el període de festa i que servirà com a *leitmotiv* per programar cert tipus d'activitats respectivament. Aquests espais es vestiran cadascú amb un dels set colors de l'arc de Sant Martí (amb ja de per si un fort significat simbòlic social) i posteriorment s'assignarà una temàtica associada al color per tal de que gran part de les activitats que s'hi programin girin al seu voltant. Això però no vol significar reduir i tancar la programació en aquells espais sent exclusius de la seva temàtica, sinó que com a elements orgànics, el programa s'adaptarà de la millor manera per tal de complir amb aquest aspecte proposat.

Les escoles de primària i els centres d'educació especial s'organitzaran entre elles per tal que entre tots els alumnes creïn les decoracions temàtiques en funció del color assignat i puguin veure durant els dies de festa com tot el barri gaudeix de la seva creació alhora que se li dóna sentit durant la celebració. A més es fomentarà la reutilització d'elements de rebuig com llaunes, ampolles de plàstic o altres per la realització d'aquesta decoració.

Espai del barri	Color	Temàtica assignada
Pl. Catalana	Plaça Vermella	Salut
Centre Cívic del Guinardó	Equipament Taronja	Cultura
Pl. del Nen de la Rutlla	Plaça Groga	Infància i Joventut
Pl. de Carles Cardó San Juan	Plaça Verda	Ecologia
Pg. de Llúvia	Carrer Cian	Vida de Barri
Casal d'Entitats Mas Guinardó	Equipament Blau	Solidaritat
Casal Jove del Guinardó Girapells	Equipament Violeta	Feminisme

Proposat de decoració i temàtica de les activitats dels espais. Elaboració pròpia.

Activitats prèvies

Tant són importants, però, els diferents actes que es cobreixin durant la festa major pròpiament dita, com la resta d'activitats que es poden aprofitar com a reclam per al barri i generadors de fonts d'ingressos per tal de poder realitzar una festa major més

sòlida i amb un pressupost major. Per aquest motiu la comissió de la festa major, actuant a part dels grups de treball encarregats de generar pròpiament el contingut del programa de festa major, prenent un rol de més coordinació del projecte, programarà també un seguit d'actes oberts al barri i suportats per les diferents entitats que d'alguna manera o una altra es veuen involucrades en la creació de la festa major.

Presentació del cartell

El diumenge anterior a l'inici de la festa major es realitzaran uns seguits d'actes oberts a totes les veïnes amb l'objectiu de fer la presentació oficial del programa de festa major. Durant tot el dia i a tres punts diferents del barri, el Guinardó començarà a entrar dins l'ambient de festa a través de diferents actes com la mostra d'entitats, un mercat obert amb productes artesanals o un dinar comunitari. L'acte acabarà amb la presentació del programa així com l'entrega del premi a la guanyadora del concurs del cartell de festa major.

Activitats fora de festa major

Aquestes altres activitats tindran un format que, per les seves característiques, permetrà plantejar-les reiteradament en diferents moments de l'any doncs són una activitat d'interès per part de la comissió al poder organitzar activitats per el barri fora del calendari festiu. Aquestes activitats es basen en àpats populars com poden ser una calçotada a mitjans de març, que serviran per una banda com a reclam de la festa major doncs s'organitzaran diferents activitats proposades per els mateixos equips de treball així com també de font d'ingressos dels que disposarà la festa per tal de distribuir els pagaments d'efectiu al llarg de la temporada.

Similars a aquests actes també s'utilitzaran les diferents festes i concerts en motiu de diades com Tot Sants o Carnestoltes doncs faran augmentar el consum a barra, o utilitzar una rifa per tal de recaptar fons i que alhora es pugui utilitzar com una manera de promocionar els comerços del barri sent el premi d'aquesta una cistella de la compra canviable a qualsevol dels comerços del barri durant la festa major, promocionant el comerç de barri a més de recaptant ingressos. Per aquest motiu s'han de potenciar aquestes font de finançament i esglaonar-les al llarg de l'any per tal de fer-les més efectives.

PLA DE MÀRQUETING

La concepció de la festa major com a un projecte cultural professional a partir de l'estipulació d'un pla estratègic comporta un canvi de tots els sistemes que fins aleshores s'estaven utilitzant com a normals. Apareixen canvis a l'hora de plantejar els objectius, indicadors i sistemes nous d'avaluació corresponents i també pateix canvi el pla de màrqueting, fins aleshores vigent, però que a partir d'aquest treball requerirà un replantejament de forma més estructurada i concisa per tal d'ajudar al projecte a assolir les finalitats desitjades.

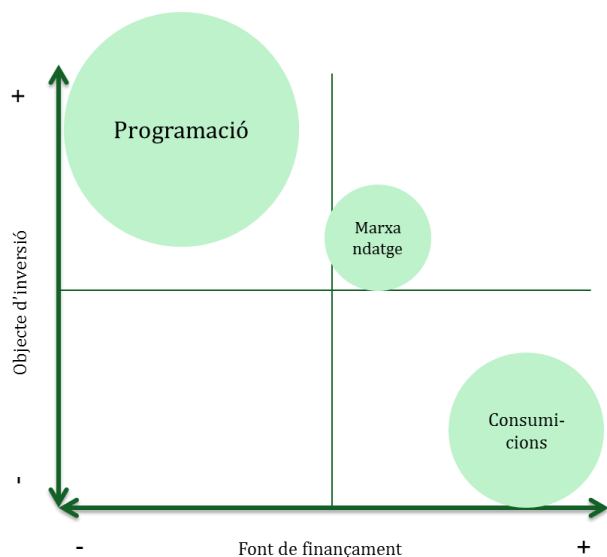
Producte

La **programació** serà la cèl·lula principal d'aquesta cartera de productes oferta doncs, intrínsecament a la concepció del projecte, es troba la idea d'un programa d'activitats. Com s'ha estipulat, aquest programa vindrà dividit en cinc categories de festes que serviran per a poder discriminar el públic objectiu així com poder modelar de forma més concisa aquestes categories a partir dels interessos tant de les entitats que ofereixen la programació com del públic i les seves ganes de participar en la celebració. El programa d'actes serà el producte principal que s'oferirà des de la comissió de festa major, tot i que hi haurà una bateria extra de productes que, sense formar part de la idea de producte preconcebut que es té sobre la festa popular, servirà per a sustentar econòmicament gran part del projecte.

Aquests altres productes oferts per el projecte en un segon pla són les **consumicions** i els **objectes de marxandatge** que serviran respectivament com a font de finançament principal i com a fonts d'ingressos de un caràcter més complementari. Com a unitats estratègiques de negoci (UEN) aquests dos seran els productes que formaran part indispensable de l'estructura de finançament.

Com a consumicions seran considerades totes les ventes que es realitzin per part de la barra de bar gestionada per la pròpia comissió de festa major. Aquesta diferenciació respecte la resta d'activitats vindrà determinada per el preu que se'ls hi aplicarà a l'hora de comercialitzar-los. Els objectes de marxandatge seran productes similars a dessuadores, samarretes o mocadors que facin referència al barri i a la festa major. Aquests objectes es vendran durant les festes així com durant la resta d'any en diferents equipaments i establiments relacionats amb la comissió i requeriran una inversió prèvia a l'hora de crear una imatge o marca del barri doncs serà l'element comú a tots els objectes.

Si es disposen les tres UEN sobre un mateix pla, considerant la facilitat d'aquestes en generar ingressos i les necessitats d'inversió que tenen a l'hora de dur a terme la nostra activitat, ens pot quedar una idea clara de com funciona la cartera de productes de la festa major.

Estructuració de les UEN del projecte. Elaboració pròpia.

Sobre la matriu es veuen els diferents productes dels que disposa el projecte per tal de generar contingut d'acord amb l'estratègia que s'ha plantejat i per tal de valer-se econòmicament. Les tres variables que s'han tingut en consideració són les necessitats d'inversió que tenen aquests productes per tal de tirar endavant el funcionament del projecte, representat en l'eix vertical; la capacitat que tenen les UEN per tal de generar beneficis i convertir-se en un suport econòmic, representat en l'eix horitzontal; i el percentatge d'aquest producte en la composició de la cartera de productes de la festa major.

Preu

La festa major estarà completament composta per activitats gratuïtes degut a les característiques d'aquesta en ser universal per a totes les veïnes i facilitar-ne l'accés a nivell econòmic. D'aquesta manera, tallers, xerrades, activitats i concerts seran gratuïtes a tot el públic i recaurà per part de la comissió de festa major i les entitats organitzadores dels actes fer-se càrrec de les despeses corresponents, deixant l'activitat principal de la festa major, que és la seva programació, convertida en el producte menys rentable del projecte però a la vegada el més important. Aquesta serà l'element imprescindible per tal de complir amb les finalitats estratègiques com a

projecte dins de la dinàmica del barri alhora que serà el producte que necessiti una major atenció i inversió per poder continuar funcionant.

Pel que fa als productes que es disposaran a la venda per part de la barra de festa major, aquests se'ls hi aplicarà un preu més ajustat per poder generar una major rotació del producte. Dins de la forquilla de preus considerats com a “populars”, les cerveses i altres consumicions seran les que, degut a la major diferència cost-ingrés, generin un benefici més gran per el projecte i es converteixin en la UEN que sustenti major part de l'estructura d'ingressos.

La venda de marxandatge referent al barri i la festa major és el producte que tindrà un major marge doncs el seu preu serà el de més valor respecte al cost del producte. Aquests elements, tot i que es calcula que no seran els principals objectes de comercialització durant la diada, serviran per generar un benefici ràpid. A més, la característica de poder allargar la seva vida de producte més enllà del període estipulat com a festa major pròpiament dit també ajudarà en suavitzar el flux d'ingressos en efectiu del projecte.

Programació	Activitat gratuïta
Consumicions	Cervesa a 1,5€
Marxandatge	Samarretes a 8€

Distribució

Els espais de comercialització d'aquests productes seran els disset espais diferents de festa que allotjaran les diferents activitats durant els quatre dies. Tant places, carrers com equipaments del barri seran escenari dels diferents actes programats de festa major. Per aquest motiu tant la programació com els punts de venda de begudes i marxandatge es situaran en aquests espais en funció de la tipologia d'actes i la quantitat de públic esperat. Part de la distribució serà selectiva doncs s'assignaran els espais de festa en funció de la naturalesa i característiques dels actes. No tots els punts de festa tindran capacitat espacial per allotjar certs actes doncs o bé per quantitat de públic esperada o per tipologia d'espectacle (xerrada, concert, dinar popular...) l'aspecte geogràfic limitarà certament la confecció de la graella d'actes-espais.

Hi haurà una major capacitat de venda tant de marxandatge com de begudes a espais multitudinaris que allotgin actes de caràcter més festiu com concerts i activitats de cultura popular. Per altra banda en activitats més tranquil·les com xerrades o activitats culturals, el consum de begudes i marxandatge de festa acostuma a baixar. Prioritzant aquests espais de festa segons les consideracions prèvies, es col·locaran cinc barres de bar durant les festes, dues de les quals seran permanents els quatre dies i la resta es col·locaran durant el cap de setmana de la festa.

- Plaça del nen de la rutlla.
- Plaça Salvador Riera.
- Plaça del Guinardó.
- Passatge de Llivia i Mercat del Guinardó.
- Plaça Catalana i Carrer d'Amílcar.

Les dues primeres places acolliran major quantitat d'actes i per aquest motiu les barres seran permanents durant els quatre dies de festa, però els altres espais només es col·locarà aquesta barra durant la festa el cap de setmana. En aquestes barres es comercialitzarà tant consumicions de beguda com els objectes de marxandatge.

●	Plaça del nen de la rutlla.
●	Plaça Salvador Riera.
●	Plaça del Guinardó.
●	Passatge de Llivia i Mercat del Guinardó.
●	Plaça Catalana i Carrer d'Amílcar.

Mapa del barri amb les ubicacions de les barres. Elaboració pròpia.

Comunicació

Degut a la gran importància que té el programa d'actes per tal de complir amb els objectius del projecte, la comunicació juga un paper molt important en aquest assoliment de competències. Serà doncs principalment la programació que requerirà la focalització de diferents les accions de comunicació que dugui a terme l'equip coordinador doncs ni les begudes a consumir ni els objectes de marxandatge

necessitaran grans esforços en aquest sentit ja que són béns que es consumiran seguint línies més bàsiques de necessitats i no es construiran a partir de desitjos i expectatives com el cas del programa de la festa major.

El pla de comunicació s'utilitzarà com a una altra eina per tal d'aconseguir assolir els plantejaments inicials referents a una major implicació per part de les veïnes del barri en la celebració de la festa major, i per això quan es plategin les tècniques de comunicació adequades per el projecte serà important plantejar també el públic objectiu a qui va dirigida aquella campanya. Aquesta segmentació es realitzarà en funció dels costums i comportament de cada individu respecte la vida de barri.

Comunicació Offline

- **Comunicació exterior:**

Objectiu: Generar impacte sobre l'esdeveniment a les veïnes residents però no involucrades en la vida del barri.

Més enllà dels cartells que es pengin repartits per el barri, aquest tipus de comunicació busca captar l'atenció del passejant degut a la seva certa dimensió. Es crearan diversos anuncis en format tanques exteriors que combinaran la imatge del cartell en gran, per tal que amb un cop d'ull es pugui veure del que tracta l'anunci a més d'afegir el programa d'activitats per aquella gent que aconsegueix captar l'atenció. D'aquesta manera aquesta publicitat aconseguirà la funció de reclam a més de proveir informació sobre l'esdeveniment. Aquestes cartel·les es col·locaran en punts estratègics del barri que captin una major afluència de vianants, com pot ser el cas d'un espai a prop de la parada de busos i un altre a la parada de metro. D'aquesta manera, quan la gent utilitzi el transport públic es trobarà amb el cartell anunciant que la festa major s'apropa. A part es crearan banderoles que es penjaran als carrers amb un major tràfic com Avinguda Verge de Montserrat, Ronda Guinardó o Passeig Maragall per que es puguin veure des del propi vehicle. Aquestes formes de comunicació tan serviran a les veïnes que es desplacin fora del barri com a la resta que hi fa vida a dins doncs és una forma de reclam degut a la grandària de les cartel·les per una banda i de la constant repetició de les banderoles mentre vas pel carrer.

- **Programes de festa major:**

Objectiu: Informar sobre l'oferta sociocultural de la festa major a les veïnes que s'interessen per la vida de barri.

Aquest tipus de document de difusió alhora pretén aportar tota la informació necessària a aquella veïna que, tot i no estar involucrat directament dins de la xarxa

associativa del barri, vols estar al corrent de les activitats del barri. Aquests programes serviran per generar un petit tast de totes les activitats que podran gaudir durant els dies de festa així com donar informació sobre les entitats involucrades o informació pràctica sobre els esdeveniments. Degut a que utilitzen equipaments i comerços del barri, aquests programes estaran repartits en diferents espais com tendes de barri, el poliesportiu, el centre cívic o casals doncs també són aquests els que participen a la festa i per això se'ls requerirà participar en la difusió del projecte. D'aquesta manera, el projecte que s'ha anat construint gràcies a l'esforç i acords d'entre totes les entitats del barri, també es veurà recolzat pel que fa als canals de comunicació.

- **Activitats públiques destinades a la comunicació:**

Objectiu: Generar expectatives entre les veïnes del barri a través de la seva continua dinamització.

Abans dels propis actes de festa major, s'han plantejat un seguit d'activitats que serveixen perquè la comissió i les entitats involucrades aconseguixin part de recaptació per a fer front a diferents despeses prèvies a la festa o com a potents actes de comunicació i creació de rebombori. Actes com celebracions de dinars veïnals i concerts organitzats per la pròpia comissió de festa o la presentació de la programació el diumenge anterior a la festa major serviran com a plataformes per a que les persones involucrades en la creació de contingut per la festa aprofitin per a expandir aquest acte per al barri així com crear una expectativa a l'hora que es celebra un moment d'unió entre els assistents. Aquests actes van enfocats a aquest tipus de veïna doncs són les úniques persones capaces de dinamitzar la vida veïnal del seu entorn i per això, la millor manera és crear actes oberts a tot el barri on mostrin el caràcter festiu del que va ple la festa.

Comunicació Online

- **Xarxes socials:**

Objectiu: Fer arribar la campanya de comunicació a les veïnes residents però no involucrades en la vida del barri.

Com el dia a dia d'aquest tipus de veïna es concentra bàsicament fora del barri, s'haurà de comptar amb tècniques de comunicació que no involucrin l'haver d'estar situat dins del Guinardó. És per això que el màrqueting online pot ser una gran solució a aquest problema. Degut a la quantitat d'elements que les veïnes deixen de rastre per internet, es poden programar campanyes de comunicació dins de les diferents xarxes socials que s'ajudin de la geolocalització dels dispositius així com altra informació. A

través de comunicació online es pot arribar fàcilment a ulls d'aquestes persones tot i que no passin el seu temps al barri. Es destinarà una part del pressupost per crear campanyes de comunicació específiques per als diferents públics proposant diferents esdeveniments en funció del seu perfil digital. Això requerirà un estricte seguiment d'aquestes xarxes així com crear una bona identitat online i poder oferir informació clara a través de les diferents xarxes, doncs es necessitarà informació específica per a poder segmentar el públic en funció de gustos i característiques demogràfiques i així encertar amb la propaganda dels diferents actes.

A més, durant el dia a dia de la festa, aquestes plataformes s'utilitzaran per a fer un seguiment exhaustiu d'aquesta utilitzant les retransmissions online, el treball continu d'informació sobre les novetats i els incidents així com a poder ser utilitzada com a una eina per a que les veïnes es puguin expressar. Totes les publicacions quedaran enregistrades amb l'ús d'un *hashtag* comú a totes les xarxes que facilitarà la tasca de trobar la informació així com per a poder-la compartir. Facebook serà l'eina més utilitzada degut al seu ampli ús entre la població i s'utilitzarà per a informar sobre els esdeveniments de festa, penjar fotografies dels diferents actes i compartir publicacions de les entitats involucrades. Twitter, degut a les seves característiques, s'utilitzarà per a anar informant dels actes així com de les incidències de forma ràpida. Instagram serà la plataforma on es compartiran gran part de les imatges i que permetrà un major joc amb les veïnes que vulguin compartir els seus moments de festa.

Estratègies de participació de la ciutadania

- **Concurs de cartell de festa major:**

Aquest element de comunicació de la festa s'utilitzarà amb l'objectiu de dinamitzar les veïnes, involucrant-les dins la confecció de la festa i de fent-les participar en els processos de la festa del barri. La idea no és crear doncs una marca, perquè al tractar-se d'un projecte únic anual no necessita una continuïtat en el temps, sinó determinar una línia de disseny gràfic que es vagi repetint en tots els altres elements que componen el mix de comunicació. D'aquesta manera, el disseny del cartell serà utilitzat per al posterior disseny del programa i de la comunicació exterior.

El disseny del cartell sorgirà a través d'un concurs obert a la ciutadania. Aquest concurs es farà coincidir amb el període en que es realitzin les taules rodones per tal d'augmentar l'impacte de la campanya fent que les integrants d'aquests també participin en el concurs. Es crearà un tribunal entre membres de la comissió de la festa i membres de l'associació de comerços que acabi triant la proposta guanyadora. El premi serà atorgat el cap de setmana abans a la festa major quan es presenti la

programació, i consistirà en el valor equivalent d'una cistella de la compra per a poder bescanviar entre tots els comerços del barri durant els dies que dura la festa major.

ASPECTES LEGALS

També en el marc jurídic i fiscal, per tal de realitzar el projecte sense incidències, s'hauran de contemplar diferents aspectes legals que facin el nostre projecte capaç de funcionar. Aquests seran punts a tenir en consideració sobre temes com la personalitat jurídica de l'empresa, la naturalesa de l'activitat que estem realitzant o aspectes fiscals a considerar durant el transcurs de l'activitat.

Personalitat jurídica

L'entitat que gestiona la comissió encarregada de la festa major del Guinardó seguirà sent la Coordinadora d'Entitats, una federació que agrupa diferents entitats del barri amb un denominador comú, que és la dinamització de la vida sociocultural d'aquest. Aquesta entitat sense afany de lucre, organitzada democràticament i amb un interès comú d'entre tots els socis que hi formen part, ja comptarà amb uns estatuts, una junta directiva funcional, estarà registrada com a tal al Departament de Justícia i inclús tindrà en funcionament un Document de Règim Intern per marcar el funcionament de les comissions i elements d'aquesta. Així doncs, per posar en marxa aquest projecte no caldrà crear des de zero cap entitat que la suporti.

L'adequació de la forma jurídica pel que respecta el tipus de projecte és força elevada doncs des del primer moment s'ha mostrat que la festa major del barri no pren forma sense l'estricta participació de les entitats del barri. Per aquest motiu, i donat que és necessària una participació de totes les entitats del barri de forma coordinada, la forma de federació (regulada per la mateixa llei d'associacions) serà la més adequada per focalitzar els esforços de tots els participants per posar en marxa la festa que és d'un interès comú. El seu funcionament democràtic facilita que el projecte comú es dugui a terme de la manera més consensuada possible, fet que també hi ajuda l'element de comptar amb els seus socis adscrits de manera voluntària que permet tirar fer funcionar un projecte comú fomentant la competència comunitària del projecte.

Segons la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, durant el transcurs del projecte, serà necessari que la coordinadora dugui amb el seu funcionament ordinari un seguit de documents al dia per facilitar la seva gestió:

- Llibre de comptabilitat on es detallin ingressos i despeses.
- Llibre d'actes, que contingui les actes de les reunions dels òrgans associatius i vinguin validades tal com s'indica als estatuts.

- Llibre d'associats amb les dades d'alta i baixa així com les dades bàsiques
- Llibre de voluntaris que expressi la relació dels voluntaris que col·laboren amb l'associació.

Obligacions fiscals

Donat que la legislació tributaria està sotmesa a canvis que es van produint al llarg del temps, és necessari ser molt rigorosos amb les normes fiscals en vigor de cada moment.

- **Impost d'Activitats Econòmiques:**

L'IAE és un impost que grava la simple realització d'activitats econòmiques sense distinció de si aquesta té caràcter empresarial, professional o artístic i social. Per el simple lliurement de bens i prestacions de serveis a canvi de diners, l'entitat haurà de fer-se càrrec d'aquest impost. En aquest cas les associacions també hauran de pagar aquest impost doncs són persones jurídiques que realitzen una activitat econòmica en general durant part del seu funcionament. Tot i això la llei presenta un seguit d'exempcions que afecten a les associacions i fundacions que les permetrà estalviar-se el pagament d'aquet impost encara que s'haurà de seguir realitzant els tràmits administratius respecte a la informació d'aquestes activitats a través dels models de informatius de l'Agència Tributària¹. Aquestes exempcions contempen:

- Les associacions que tinguin un volum d'ingressos inferior a un milió d'euros per a totes les activitats que portin a terme.
- Aquelles associacions que prestessin activitats d'ensenyament i investigació.
- Fundacions i associacions de disminuïts físics, psíquics i sensorials que realitzin activitats relacionades amb els membres d'aquest col·lectiu.
- Les fundacions i associacions considerades d'Utilitat Pública.

D'entre tots aquests supòsits d'exempció, la Coordinadora d'Entitats del Guinardó entra en el primer dels quatre punts. Així que no necessitarà realitzar el pagament d'aquest impost per totes aquelles activitats econòmiques que es realitzin durant el transcurs de l'any. Tot i que aquestes activitats es realitzin de forma esporàdica però, si que es requerirà que l'entitat es doni d'alta prèviament a Hisenda declarant les activitats econòmiques que realitzarà com a entitat sense ànim de lucre.

- **Impost del Valor Afegit:**

¹ Model 036: Declaració Censal

Aquest tribut grava el lliurament de bens i la prestació de serveis amb contraprestació econòmica específicament. A diferència de l'IAE que gravava a l'entitat per només el fet de realitzar una activitat econòmica, aquest impost recaurà sobre l'acció de compravenda de bens i serveis. Les associacions també hauran d'aplicar aquest impost sobre les seves activitats econòmiques com en el cas de la festa major la venda de begudes en la barra, la realització d'àpats comunitaris o si s'escaigués la venda de loteria per a la recaptació de diners prèviament a la festa. Per tant s'haurà de repercutir l'IVA de tots els bens i serveis per els que cobrin així com suporten, de normal, l'IVA de tots els bens i serveis per els que paguen. Si a final d'any l'IVA repercutit és més gran que l'IVA suportat, aquesta diferència és la que s'ha de pagar a Hisenda. Si és just el contrari, aquesta diferència es pot reservar fins a quatre anys per reduir el total de l'import d'IVA suportat.

De totes maneres, la normativa estableix exempcions de l'impost a determinats lliuraments de bens i serveis que de forma específica no caldrà repercutir l'IVA al preu del producte. En aquest cas no són les associacions que hi estan exemptes sinó algunes de les activitats que exerceixen. Com poden ser:

- Serveis mèdics i sanitaris.
- Serveis de caràcter social prestat per entitats de caràcter social.
- Serveis relacionats amb l'ensenyament.
- Serveis relacionats amb l'esport prestats per entitats de caràcter social.
- Les quotes de les persones sòcies.

En el cas de la Coordinadora aquesta es considerarà com a una entitat de caràcter social doncs no té finalitat lucrativa, els càrrecs de president no estan remunerats i els membres no són els principals destinataris de les activitats realitzades. Per aquest motiu la majoria d'activitats econòmiques que es realitzin de caràcter social i esportiu estaran exemptes però altres com la venda de productes no (com el cas de la festa major). En el cas de la festa major, el tipus impositiu que s'aplicarà serà el general (21%) per a la venda de begudes alcohòliques o de merchandatge, així com el tipus reduït (10%) en la resta de béns entregats.

L'IVA repercutit s'ingressarà trimestralment dins del termini de 20 dies després de finalitzar el trimestre a Hisenda². Serà la diferència entre l'IVA repercutit i suportat. I se

² Model 303: Autoliquidació de l'IVA

n'haurà d'informar a l'administració anualment sobre el tota dels imports que s'han arribat a sumar al llarg del període³.

- **Impost sobre Societats:**

Aquest tercer tribut del que l'entitat s'haurà de fer càrrec és un impost directe que grava els excedents de les persones jurídiques durant el desenvolupament de les seves tasques. El que una entitat no tingui afany de lucre no l'eximeix de pagar aquest impost, doncs les seves activitats que sí arriben a generar un excedent, tot i que no s'acabin repartint entre les socis aquests beneficis, també hauran de quedar sotmeses a la gravació de l'impost. Així doncs, totes les associacions quedaran subjectes a la declaració d'aquest impost tot i que segons la Llei 27/2014 del 27 de novembre de l'Impost sobre societats, s'hi aplicarà un règim fiscal especial per a les entitats que estan parcialment exemptes de pagar l'IS.

Així doncs no seran tots els beneficis de l'entitat els que se'ls hi haurà d'aplicar la gravació de l'IS sinó només aquelles rendes que no hi estiguin exemptes. Les rendes que no tindran l'obligació d'aplicar-hi el tribut són:

- Les procedents a activitats que estiguin vinculades a l'assoliment de l'objecte constitucional de l'entitat.
- Les quotes dels socis.
- Les derivades d'adquisicions i transmissions amb finalitat lucrativa si es realitzen en compliment de la finalitat específica de l'associació o fundació.

La llei també preveu però uns supòsits especials per tal que les entitats sense afany de lucre no calgui que presentin la declaració de l'IS si compleixen tres condicions específiques que les catalogaran com a entitats completament exemptes:

- Que els seus ingressos derivat de la pròpia activitat no superin els 75.000€ anuals.
- Que els seus ingressos sotmesos a retenció (que no pertanyin a cap de les tres rendes exposades anteriorment) siguin inferiors als 2.000€ anuals.
- Que totes les rendes no exemptes que n'obtinguin estiguin sotmeses a retenció.

En el cas de la festa major, es realitzaran diferents activitats econòmiques dels quals els beneficis que se n'extraguessin si que estarien sotmesos a retenció. Aquest és el cas de la venda de begudes a la barra, la realització de menjars populars amb finalitats

³ Modelt 390: Declaració del resum anual de l'IVA i Model 347: Declaració d'operacions a tercers.

de treure'n benefici o la realització de loteries o similars amb el mateix objectiu de treure'n benefici. A més, els ingressos d'aquestes activitats superaran als 2.000€, deixant fora del grup d'entitats totalment exemptes de tributar l'IS a la coordinadora d'entitats del Guinardó. D'aquesta manera doncs, la coordinadora d'entitats haurà de declarar l'IS de les diferents activitats amb finalitats de treure'n benefici per a la posterior realització de la festa major. A la diferència final derivada dels ingressos de l'activitat menys les despeses directament imputables a aquesta serà la base imposable on s'aplicarà un 25%.

Aquest impost permet la possibilitat de presentar-lo de dues maneres possibles. Un anualment al mes de juliol i l'altra de manera fraccionada entre l'abril, l'octubre i el desembre. Aquesta declaració s'haurà de presentar a l'Agència Tributària⁴ en forma d'autoliquidació.

Legislació d'activitats al carrer

La naturalesa de l'activitat del nostre projecte posa en rellevància certs aspectes legals que són certament necessaris per a realitzar una festa major. La major característica d'aquestes activitats serà la d'envair part de l'espai públic per tal de realitzar i desenvolupar el projecte i per això, les regles que apareixen i que regulen aquestes activitats són certament nombroses. Principalment aquest ús de l'espai públic està regit per ordenances municipals i requereix del coneixement de totes aquelles entitats que desitgin realitzar alguna activitat ocupant part de la via pública doncs aquesta està fortament regulada. Per a poder realitzar la producció d'una festa major es necessitarà conèixer les regulacions respecte a la realització d'activitats al carrer, concerts, activitats amb manipulació de foc i la publicitat de les activitats.

- **Activitats al carrer:**

La regulació en aquest aspecte es fonamenta en el dret de tothom de poder gaudir dels espais públics d'acord amb la seva naturalesa. En aquest cas no és que aquestes activitats estiguin prohibides sinó que es vol adequar l'ús inadequat de l'espai i que es pertorbi la seguretat de terceres persones o el mobiliari urbà segons dicta l'ordenança de mesures per fomentar la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona. Per aquesta raó, totes les activitats que es realitzin en espais públics hauran de venir acompanyades del seu corresponent permís expedit per l'administració municipal. En aquest cas, les llicències correspondran a les activitats amb un aforament inferior als 1000 assistents.

⁴ Models 200 per a l'IS anual o model 202 per a l'IS fraccionat.

En la petició de la llicència s'haurà d'exposar detalladament en què consisteix l'activitat, els objectius d'aquesta i les logístiques que es tenen. També s'haurà d'adjuntar un mapa amb la ubicació concreta del lloc de l'activitat. En aquesta petició s'haurà d'anotar tots aquells elements que es desitja utilitzar inclús notificar si es necessiten elements que poden ser cedits per part de la pròpia administració. Pel que fa a activitats de "petites dimensions" (<1000 assistents) el material que s'haurà d'aportar al Districte a l'hora de fer la sol·licitud del permís són:

- Dades de l'organitzador.
- Descripció de l'acte, dates i horaris, lloc, aforament previst.
- Croquis adjunt del lloc on es realitzarà.
- Infraestructura necessària.
- Recorregut de l'activitat (per activitats *itinerants*).
- Personal de vigilància i de control de l'accés si s'escau.
- Serveis d'higiene i seguretat i el centre sanitari de referència durant l'activitat.
- Valoració de l'impacte acústic de l'activitat i mesures necessàries a adoptar si s'escau.
- Pòlissa de responsabilitat civil vigent per un valor mínim de 300.000€.

Totes les llicències necessàries per a cadascuna de les activitats que es realitzaran s'hauran de demanar amb dos mesos d'antelació i és en un termini de trenta dies hàbils que es notifica la resolució per part de l'administració.

Pel que fa als horaris de les activitats, l'ordenança municipal estipula que en el cas de la festa major del Guinardó que té lloc durant el mes de maig, els dies laborables (de diumenge a dijous) les activitats han d'acabar a les 23h, els divendres de festa major les activitats poden durar fins les 2h de la matinada i els dissabtes fins a les 2:30h.

Els serveis higiènics també venen estipulats per aquesta ordenança i serà necessari que es demanin juntament amb la sol·licitud de la llicència. En el cas precís de les activitats que tindran lloc durant la festa major les necessitats de lavabos queden repartides de la següent manera:

Activitats entre 1 i 2 hores	Activitats entre 3 i 5 hores	Activitats de >5 hores
1 wc/210 persones	1 wc/145 persones	1 wc/115 persones

És important que les entitats organitzadores d'actes celebrats als espais públics garanteixin la seguretat de les persones i bens, així com vetllar per que no s'embrutin els espais i no es deteriorin els seus elements urbans o arquitectònics que, en cas de degradació de l'entorn, estarien obligats a la corresponent neteja, reparació o reposició.

- **Activitats de foc:**

Hi ha un supòsit especial amb que s'haurà d'anar amb especial cura degut la delicadesa del material amb que aquestes entitats tracten i el perill a la seguretat de terceres persones que podria suposar en cas que no s'utilitzessin correctament o no es tinguessin en consideració les mesures de seguretat. Segons marca el Decret 252/1999 del 31 d'agost, pel qual es regulen les actuacions dels grups de foc en les celebracions populars i tradicionals, és també competència de l'Ajuntament de Barcelona, en aquest cas, l'expedició de la llicència per poder realitzar activitats de caire pirotècnic.

Aquesta llicència ha de ser demanada per a una persona física o jurídica acreditada com a Consumidors Reconeputs com a Experts (CRE) amb una antelació mínima de trenta dies on haurà d'adjuntar:

- Tipus i quantitat de matèria reglamentada que es cremarà.
- Pòlissa d'assegurança de Responsabilitat Civil per un valor mínim de 300.000€.
- Relació de cada participant (diables) i autorització paterna en cas d'infants.
- Ubicació del dispositiu sanitari.
- Pla d'emergències i de seguretat.
- Titulacions acreditant als participants com a CRE.
- Plànol a escala 1:500 on quedin assenyalades les activitats que es realitzaran.

A més, l'organitzador de les actuacions haurà de realitzar la comunicació a les veïnes i senyalitzar l'espai o el recorregut d'aquestes amb almenys quaranta-vuit hores d'antelació, així com l'ajuntament les haurà de supervisar i disposar de mitjans materials necessaris per garantir l'ordre, la seguretat, la prevenció contra incendis i l'assistència sanitària.

- **Actuacions musicals:**

En el casos dels espectacles als espais públics hi haurà una regulació complementària que s'ha de tenir en compte en la realització d'una activitat al carrer. Segons la Regulació Administrativa dels espectacles públics: Llei 11/2009 del 6 de juny, així com

el Reglament regulador d'espectacles públics: Decret 112/2010 del 31 d'agost, a través d'aquesta normativa es pretenen garantir els mateixos principis de convivència, seguretat i qualitat dels espectacles i és d'aplicació obligatòria a qualsevol activitat musical, de cinema, circ o teatre que es realitzen en espais obertes al públic. Serà doncs l'Ajuntament de Barcelona qui tingui les competències en aquest àmbit pel que fa a l'expedició de la llicència per a dur a terme la respectiva activitat cultural. I en la sol·licitud d'aquesta, l'entitat organitzadora haurà de fer constar:

- Identificació de l'espectacle.
- Data de l'actuació.
- Dades del responsable.
- Breu descripció de l'espectacle i del nombre màxim d'assistents.
- Indicació de les mesures de seguretat adoptades.
- Pòlissa d'assegurança de Responsabilitat Civil per un valor mínim de 300.000€.
- Mesures i pla d'auto-protecció (personal de seguretat, dispositius d'assistència mèdica i informe d'impacte acústic).

Totes aquestes mesures s'hauran de tenir en compte només en cas de que els espectacles siguin actuacions amplificades o amb instruments de percussió, durin més de trenta minuts i no es desenvolupin entre les 10 i les 22h. Si durant el desenvolupament de l'activitat l'entitat organitzadora decideix vendre a la barra begudes i altres consumicions està en tot el seu dret, necessitant simplement notificar-ho en la sol·licitud. La sol·licitud d'aquesta la llicència s'haurà de realitzar amb dos mesos d'antelació a l'activitat.

- **Decoració de carrers:**

La modificació d'elements del paisatge urbà també estarà sota restricció jurídica doncs a aquests element se li atorguen un valor estètic i ambiental que acaben necessitant de la protecció jurídica de l'administració per tal de poder funcionar amb normalitat. Les activitats d'intervenció excepcional del paisatge urbà també estaran incloses a l'ordenança municipal dels usos del paisatge urbà. N'és exemple el cas de la festa major que es contempla la decoració de carrers i la instal·lació d'elements d'il·luminació de façanes i per aquest motiu es requerirà d'una llicència municipal per tal de poder actuar tal el planejat.

Aquesta llicència serà atorgada per l'ajuntament i necessitarà ser sol·licitada amb dos mesos d'antelació indicant el projecte d'actuació així com la durada que tindrà aquest doncs, a partir d'aquesta dada es crearà el període de vigència d'aquesta activitat. En

els casos de modificació estètica de carrers i places s'ha de tenir en compte que els titulars de la llicència tenen l'obligació de mantenir les instal·lacions en bon estat de conservació per tot el temps de la seva vigència doncs seran els responsables d'aquesta activitat.

- **Propaganda:**

Durant el desenvolupament del projecte, la publicitat de la festa major serà també un aspecte important doncs sense comunicació segurament tot els esforços que es fessin no arribarien a tenir molta repercussió en la ciutadania. Per aquest motiu, cal repassar un parell d'aspectes legals que s'han de tenir en compte quan es realitzi la comunicació.

Segons l'ordenança de mesures per la convivència ciutadana, la col·locació de cartells, pancartes, rètols o qualsevol altre tipus de propaganda s'ha d'efectuar únicament en els llocs expressament habilitats per a tal. Sense autorització expressa de l'ajuntament queda prohibida doncs la col·locació d'elements propagandístics a equipaments municipals o elements del paisatge i mobiliari urbà. També quedarà prohibit escampar per els espais públics fullets publicitaris.

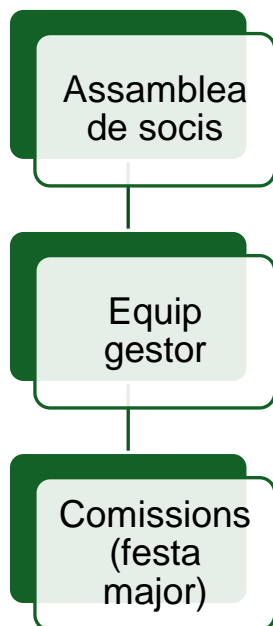
Si es considera necessària la cartellera al carrer, el que és normatiu és enganxar-la en la llinda de les porteries o els comerços. I si en tot cas el que es desitja és penjar una banderola o un rètol, en aquest aspecte doncs s'haurà de demanar un permís municipal per instal·lar banderoles i pancartes a qualsevol espai de la via pública. Tot i això hi ha espais habilitats per a realitzar actes de propaganda com en els espais publicitaris habilitats per l'eix comercial del barri, les columnes de lliure expressió o els panells informatius de casals i centres cívics .

L'equip que conformarà la comissió de festa major estarà format de tal manera que amb la seva estructura i naturalesa organitzacional es faciliti el funcionament del projecte des del primer moment que es posa en marxa.

Estructura de l'equip

La comissió de la festa major serà l'òrgan capacitat per gestionar i coordinar la gran majoria dels aspectes respectius a aquest projecte. La seva estructura serà molt similar a la de l'òrgan de la qual dependrà principalment: la Coordinadora d'entitats del Guinardó. Aquesta federació d'entitats ubicades al barri, es formarà a partir de la integració voluntària dels seus membres. Tots els socis democràticament s'agruparan en forma d'assemblea on cadascuna de les entitats que la formin tindrà veu i vot i serà sota aquell òrgan per on passin les grans decisions pel que respecta l'entitat. La coordinadora però restarà sota la direcció de l'equip gestor format per els propis socis que s'encarregarà de fer funcionar l'associació d'una forma més dinàmica, prenent sota la seva responsabilitat la presa de decisions que necessiten una major espontaneïtat per a la seva resolució. Aquest equip s'encarregarà de coordinar les diferents comissions que es formin durant el transcurs de la seva vida, una d'aquestes l'encarregada de gestionar la festa major del barri. L'equip de la comissió però no estarà format íntegrament per membres de la coordinadora d'entitats sinó que deixarà uns càrrecs concrets oberts a qui vulgui formar-hi part.

Per a la formació de l'equip de treball de la comissió de festa major es realitzarà una convocatòria general que es presentarà a final de mes de juliol, un cop s'hagi avaluat la festa anterior, a totes les veïnes del barri que voluntàriament es vulguin sumar al projecte. D'aquesta manera la comissió no tindrà la necessitat d'estar formada íntegrament per membres de la coordinadora sinó que deixarà uns càrrec oberts a qui vulgui formar-hi part. Passades les vacances, cap al mes d'octubre es formalitzarà oficialment aquesta comissió amb la corresponent estructuració de càrrecs entre les integrants sent el punt d'inici de les seves tasques i funcionament com a projecte propi.

Estructura Coordinadora d'entitats del Guinardó.

Copiant la naturalesa de l'entitat de la qual depèn, la comissió funcionarà democràticament entre un total de sis a deu integrants que adquiriran uns diferents càrrecs diferenciats que facilitin la divisió del treball i el funcionament de l'equip. Aquesta comissió estarà sota la coordinació d'una sola persona, enllaç i punt de convergència de totes les decisions entre la comissió de festa major i la coordinadora d'entitats. Les diferents naturaleses dels càrrecs faran necessària la compartició d'aquests entre integrants de la mateixa comissió en funció de les seves característiques. L'equip complet tindrà el costum de reunir-se mensualment en les reunions de seguiment en que es tractaran els temes més interns i de gestió del projecte així com també serviran de reunions de control de les tasques dels càrrecs. Aquestes reunions a partir del més d'abril es realitzaran cada setmana durant mes i mig fins al començament de la festa per qüestions de volum de feina.

El **cap de comissió** serà l'encarregat de dirigir les reunions mensuals de seguiment en que els membres integrants de la comissió es reuneixen per parlar sobre el desenvolupament de les seves tasques a més de ser l'enllaç directe entre el projecte i l'equip gestor de la coordinadora d'entitats. Com a dirigent del projecte aquest càrrec tindrà la característica que serà designat d'entre els socis de la coordinadora i no podrà ser adquirit per un voluntari membre de l'equip aliè a l'associació. La persona que es presenti per aquest càrrec ha d'haver tingut experiència prèvia en coordinar altres projectes de caràcter sociocultural tant a nivell professional com en un àmbit associatiu. Ha de tenir habilitats en la mediació i resolució de conflictes, ser una persona responsable i organitzada i ha de ser capaç de poder analitzar d'una forma òptima el projecte així com els seus processos i resultats. Per a poder desenvolupar el

càrrec haurà de dedicar diverses hores al mes per assistir a les reunions de seguiment de l'equip així com a la reunió mensual de la coordinadora d'entitats com a representant del projecte. Aquest càrrec, igual que tota la resta serà realitzat de forma voluntària.

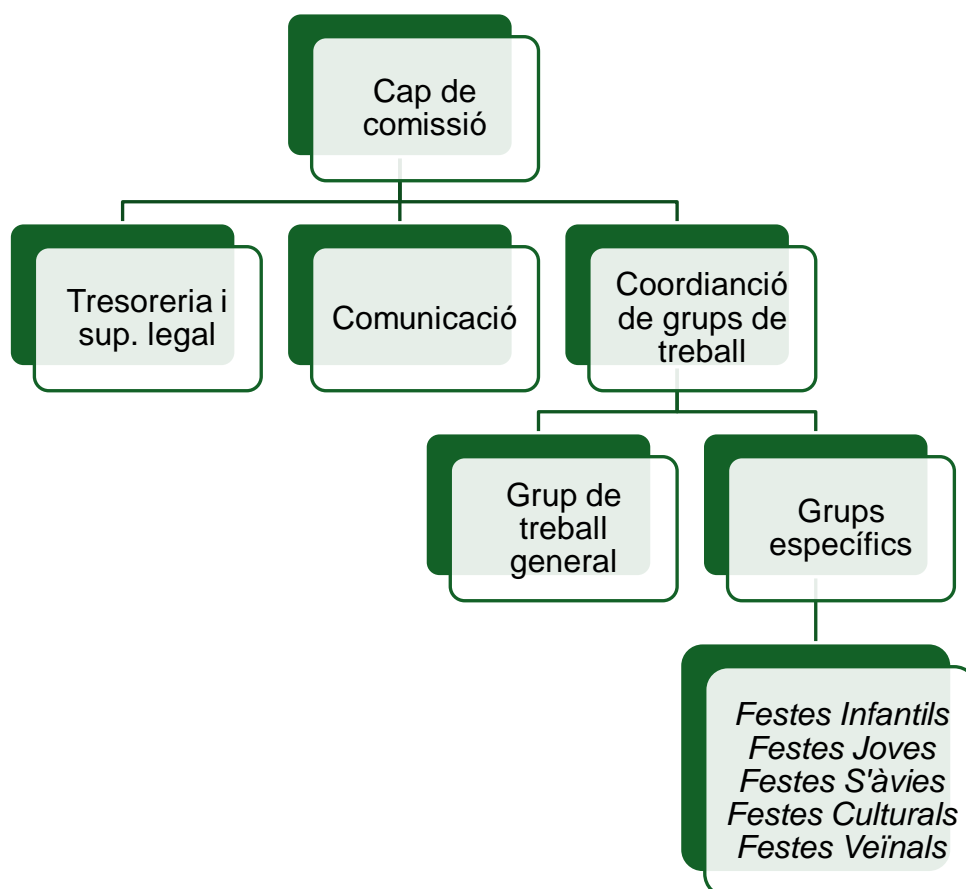
La **tresoreria i suport administratiu** (d'una a dues persones) serà l'encarregada de gestionar el caràcter més econòmic i legal d'aquest projecte a través del control pressupostari, la recerca de patrocinadors (establiments i comerços del barri), així com serà també l'encarregada de gestionar la petició de permisos i altres elements relacionats amb l'administració pública. Degut a la naturalesa peculiar de la caixa d'aquest projecte que requerirà de l'ajuda de la caixa general de la coordinadora, aquest càrrec també haurà de ser pres només per membres socis de l'associació vinculada al projecte. No podrà ser tresorera, doncs, la persona que s'inscriu en la realització del projecte al juliol i que no estigui vinculada amb cap entitat membre de la coordinadora. Es requerirà que les persones que ostentin a aquesta plaça hagin tingut prèvia a la gestió econòmica d'altres associacions o entitats i que tinguin coneixements dels càlculs bàsics en la realització del pressupost. A més també haurà de ser coneixedor de la legalitat vigent sobre el tema de festes en espais públics. Es valorarà que tingui sentit de la responsabilitat i organització en gestió i arxiu de documents a més facilitat per el càlcul i la comprensió dels aspectes legals. També es valorarà la capacitat mediatra i resolutiva de conflictes. Aquest càrrec haurà d'assistir a les reunions de control de la pròpia comissió així com a les diferents taules rodones dels equips de treball en el període de programació per estar al corrent dels termes econòmics i legals corresponents a les idees que se'n extraguin. També s'encarregarà de dur la gestió dels permisos així com tenir controlat tots els aspectes legals que hi estiguin relacionats, així com realitzar el balanç i la justificació econòmica del projecte un cop s'ha realitzat per a la seva avaluació.

L'equip de **comunicació** (de dues a tres persones) serà l'encarregat de gestionar tots els temes relacionats amb la possible promoció del projecte. Per aquest càrrec no fa falta ser membre de la coordinadora sinó que qualsevol de les persones que es presenti com a voluntari per a formar part de la comissió ho podrà ser. Les persones que conformin aquest càrrec han de poder dominar eines de disseny gràfic bàsiques com el photoshop doncs gran part de les seves tasques giraran al voltant d'aquest programa, a més de dominar la utilització de les xarxes socials en termes generals. Hauran de ser persones creatives i amb facilitat per a el seguiment de xarxes. A més hauran de tenir habilitats a l'hora de fer el seguiment per xarxes socials de poder coordinar diferents posts a la vegada de diferents actes que estiguin passant durant la

festa. Seran responsables de coordinar la confecció del cartell i el programa de la festa, realització de tot el material necessari per a la promoció del projecte (banderoles, cartells i cartel·les exteriors), la realització del merchandising necessari per la festa i la gestió de xarxes socials abans i durant les festes a més de l'assistència a les reunions mensuals de control i avaluació corresponents com a part de l'equip.

Per últim, els encarregats de la **coordinació dels grups de treball** (de tres a quatre integrants) serà l'equip que tindrà la responsabilitat de convocar i coordinar les diferents reunions en forma de grups de treball que agruparà a la gran majoria d'entitats involucrades activament en la creació de projecte i contingut de la festa major. Aquests grups, compostos per totes les associacions i entitats participants en la festa, dependran estructuralment d'aquest càrrec que s'encarregarà de dirigir i recollir els resultats extrets d'aquestes reunions per tal de poder-ho comunicar posteriorment a la resta de comissió. Per ser assignat a aquest càrrec no és necessari ser soci de la Coordinadora d'entitats sinó qualsevol voluntari que vulgui formar-hi part és benvingut. Han de ser persones, però, amb unes habilitats per a la mediació i gestió d'equips de persones excel·lents a més de saber resoldre conflictes i desencallar les situacions en benefici de tothom. També es valorarà el compromís cap a la seva tasca així com l'organització per poder dur al dia totes les actes que es realitzin durant les corresponents reunions de treball. Respecte al volum de feina serà el càrrec que en tindrà més doncs, per a la manera de funcionar hi haurà sis grups de treball diferents s'hauran de coordinar simultàniament durant un mateix període de temps. Aquests sis grups de treball es diferencien en dues categories, la primera és el grup de treball general on queden reunides automàticament totes les entitats participants en la festa i en la que es tractaran de recollir temes de caràcter estructural i necessitats generals de la festa com a l'inici del projecte detectar les mancances del barri així com les possibles idees que es posaran en marxa durant els processos de programació. Aquest grup també és el que s'utilitzarà durant el procés d'avaluació un cop es finalitzin les festes. Els grups de treball específic, per altra banda, corresponen directament als cinc eixos de programació que per equips es reuniran mensualment, durant quatre mesos, per tal de tractar els temes corresponents a les seves capacitats com a entitats i crear les diferents relacions de treball per tal de confeccionar unitàriament una programació conjunta. El càrrec de coordinació de grups serà l'indispensable per posar en valor el caràcter social d'aquest projecte doncs, involuntàriament, serà l'encarregat de crear i coordinar l'entramat social que tant s'han buscat durant l'etapa de la planificació estratègica del projecte. Aquestes persones seran les responsables de crear els vincles i esperit de cooperació entre les diferents

entitats socioculturals del barri per tal que aquestes relacions es continuïn duent a la pràctica fora dels propis grups de treball i siguin capaces de funcionar de forma cooperativa fora del projecte.

Estructura Comissió de festa major. Elaboració pròpia.

Estructura d'horaris de tasques i reunions dels càrrecs de la comissió (per mes)										
	10	11	12	01	02	03	04	05	06	Total
Cap de comissió	5h	5h	5h	5h	5h	5h	10h	10h	8h	58h
<i>Reunió seguiment</i>	3h	3h	3h	3h	3h	3h	8h	6h		
<i>Reunió coordinadora</i>	2h	2h	2h	2h	2h	2h	2h	2h	2h	
<i>Reunió avaluació</i>									6h	
Tresoreria	8h	3h	12h	11h	8h	18h	8h	6h	10h	84h

Reunió seguiment	3h	3h	3h	3h	3h	3h	8h	6h		
Reunió equips treball			5h	5h	5h	5h				
Reunió avaluació									6h	
Tasques pròpies	5h		4h	3h		10h			4h	
Comunicació	9h	5h	5h	6h	9h	8h	14h	20h	6h	82h
Reunió seguiment	3h	3h	3h	3h	3h	3h	8h	6h		
Reunió avaluació									6h	
Tasques pròpies	6h	2h	2h	3h	6h	5h	6h	14h		
Coordinació grups	4h	11h	18h	18h	18h	20h	16h	6h	10h	139h
Reunió seguiment	3h	3h	3h	3h	3h	3h	8h	6h		
Reunió equips treball		6h	10h	10h	10h	10h	5h			
Preparació reunions	1h	2h	5h	5h	5h	7h	3h			
Reunió avaluació									10h	

Estructura aproximada d'hores de feina de la comissió al mes. Elaboració pròpia.

Processos de programació

La programació de la festa estarà a càrrec dels diferents grups de treball específic que, a partir de les tasques d'identificació de mancances i necessitats socioculturals del barri a mans del grup de treball general, es coordinaran paral·lelament a la comissió de festa per anar treballant conjuntament tot el projecte entre totes les entitats que hi formin part. El teixit associatiu i d'entitats propi del barri del Guinardó serà el que formarà el gruix de recursos humans en aquest aspecte del projecte doncs, a partir d'aquestes reunions prèvies a la festa es plantejaran com les entitats, grups i associacions han de realitzar diferents tasques per tal d'omplir entre totes el programa. Aquests grups de treball es formaran a través d'un procés obert a totes les entitats del barri que tindran convocatòria després que es formi l'equip de la comissió.

El grup de treball general funcionarà durant un mes i d'aquest sortiran les necessitats de les entitats del barri per a poder crear la primera visió de l'estat del projecte. Aquestes reunions tindran forma de taules rodones en que els representants de cada

entitat treballaran de forma conjunta per detectar problemes, buscar propostes de millores així com començar a crear una xarxa social amb la intenció de fer-la créixer en endavant.

Els grups de treball específics entraran en funcionament just acabar aquest primer procés d'anàlisi i, durant quatre mesos, les diferents entitats unides per un eix específic de programació formaran petits grups de treball on debatran les necessitats, les opcions de solució i els recursos necessaris i disponibles amb que disposen elles mateixes per tal de fer funcionar el projecte. Durant quatre mesos, els cinc grups de treball es reuniran paral·lelament una vegada al mes per re-emprendre el projecte i crear el seu programa de festa major. Aquestes reunions estaran dinamitzades per el càrrec de coordinació dels grups de treball on, a part de gestionar i coordinar, també desenvoluparan una tasca de pedagogia d'equip per tal de crear una forta connexió entre els integrants del projecte. A més, en aquestes reunions específiques també tindrà cabuda el tresorer de la comissió que ajudarà als equips de treball amb les qüestions pressupostàries i legals dels continguts proposats.

Processos de control i avaluació

Els processos de control van sota el paraigües de la comissió de festa major que, a través de les tasques controlades per part dels diferents càrrecs, necessitarà una reunió mensual per tal d'analitzar el que fins ara s'ha estat fent tant a nivell individual com per part dels grups de treball, i prendre les decisions necessàries per tal de seguir endavant amb el projecte. Aquestes reunions de seguiment facilitaran la tasca de control i presa de decisions doncs serà la comissió la que tindrà el poder (com a comissió responsable del projecte) en gestionar de la manera que cregui corresponent per tal de desencallar el procés. Durant sis mesos aquestes reunions es faran mensualment però, a partir del mes i mig anterior a la festa, la freqüència d'aquestes augmentarà degut a que la densitat de tasques a realitzar també ho farà i correspondrà eventualment a una reunió per setmana. En aquest punt del projecte, una passada el període de festa, es recuperaran per última vegada els grups de treball que s'havien fet originàriament. El càrrec de coordinació dels grups tornarà a requerir de la presència dels equips de treball per avaluar tots els processos així com a l'execució de les activitats. Anterior a la reunió d'avaluació de la pròpia comissió de festa major, l'equip de treball en format general es tornarà a reunir per executar en una reunió dinàmica i efectiva l'avaluació de tot el treball realitzat per part de les entitats involucrades en la festa major. La comissió també efectuarà una reunió oberta a tot el barri on es voldrà detectar quin ha sigut l'impacte de la festa en el barri i com s'ha

valorat en general. Totes les conclusions que s'extreguin d'aquestes dues reunions diferents, s'utilitzaran en la reunió on només els integrants de la comissió avaluaran de forma general tot el projecte tant a nivell també estratègic com econòmic, posant punt i final doncs a la vida d'aquest.

SISTEMES D'AVALUACIÓ

Tan bon punt es posa en marxa el projecte, els processos que han de seguir els òrgans de la comissió així com els indicadors d'avaluació formaran ja part de la part estratègica d'aquesta festa.

Procés d'avaluació

Al llarg de tot el desenvolupament del projecte s'utilitzaran dues estructures d'avaluació diferents en funció del moment de l'any on es trobin els integrants de la comissió.

El primer tipus de procés d'avaluació serà en forma d'avaluació continuada a través de la reunió de seguiment integrada exclusivament per els membres de la comissió de festa major. En aquesta reunió mensual es posaran en debat els diferents aspectes que s'han de tenir en compte per a poder redirigir, si és el cas, el projecte i avaluar com estan funcionant els càrrecs i processos interns. L'avantatge d'utilitzar aquesta reunió de seguiment com a sistema d'avaluació continuada és que es poden detectar a temps els diferents errors que puguin succeir així com reforçar la comunicació interna de l'equip.

El segon procés d'avaluació tindrà lloc durant el mes posterior a la festa major i posarà punt i final al projecte. Aquest prendrà forma de tres reunions diferents on participaran diferents agents vinculats directa i indirectament a la festa per tal de fer un balanç global de l'esdeveniment i l'impacte sobre la ciutadania i avaluar el projecte tant operatiu com estratègicament.

La primera d'aquestes reunions estarà oberta al públic general doncs es plantejarà com a plataforma per a que les veïnes puguin dir la seva sobre el desenvolupament i l'impacte de la festa. En aquesta hi assistiran integrants de la comissió coordinadora de la festa major, dons seran ells qui dirigiran aquesta dinàmica de grup, així com també qualsevol persona o entitat que hagi participat de forma activa o passiva en el consum de la festa major. Com a un consell obert del barri es donarà veu a qualsevol veïna que de forma voluntària vulgui venir a participar en el procés d'avaluació de la festa. Realitzant aquest acte el primer de tot el que es pretén des de l'organització és detectar aquells problemes que d'altra forma són molt difícils de veure per vehicle dels propis ulls i que es posen a la llum gràcies persones alienes a l'organització. Aquestes reunions també seran element clau com a canal per avaluar la implicació i participació

ciutadana en la festa major. Quanta més gent tingui aspectes a comentar, més gent voldrà dir que haurà participat i que vol desenvolupar un paper actiu dins aquesta festa.

En el segon tipus de reunió participaran les entitats que han format part dels grups de treball durant el procés de creació i programació. En aquestes es posarà en rellevància l'avaluació del funcionament i planificació d'aquestes comissions de treball, així com analitzar a un nivell més bàsic elements com la preparació de les activitats, les dotacions pressupostàries atorgades, així com altres aspectes més operatius i no tant estratègics del projecte en general. Les conclusions que es treguin d'aquestes reunions dirigides per el propi càrrec de coordinació de grups de la comissió de festa major s'ajuntarà a les conclusions extretes de la primera reunió on s'avaluava solament l'impacte per part del públic.

L'última reunió avaluatòria que tindrà lloc serà la que estarà exclusivament composta per els membres de la pròpia comissió encarregada de coordinar la festa major i l'equip gestor de la coordinadora d'entitats. En aquesta s'analitzaran els elements estratègics de la festa utilitzant les conclusions extretes de les reunions amb les propis ciutadans i els grups de treball així com la realització del balanç econòmic global de l'activitat. D'aquesta reunió s'extrauran les decisions finals respecte a les millores dels processos, elements claus de la festa i la programació, i també els resultats estratègics necessaris per al proper any aplicar els canvis en l'estructura i replantejament del projecte que es necessitin.

	Qui la coordina?	Qui hi participa?	Què s'avalua?
1ª reunió: percepció de la festa major.	Cap de la comissió de Festa Major.	Veïnes del Guinardó, organitzadors de les activitats a títol personal i la comissió de festa major.	Percepció de la festa major a nivell general entre les veïnes, logística, serveis oferts...
2ª reunió: avaluació tàctica.	Càrrec de coordinació dels grups de treball de la comissió de festa major.	Organitzadores de les activitats integrants dels equips de treball i la comissió de festa major.	Funcionament dels grups de treball i les reunions, calendarització de la feina, organització de les activitats...
3ª reunió: avaluació estratègica.	Equip gestor de la Coordinadora d'entitats.	Comissió de festa major i Equip coordinador de la Coordinadora d'entitats del Guinardó.	Assoliment dels objectius, índexs d'impacte i participació, pressupost, organització interna...

Pla d'avaluació

Una part important en el pla de millora de la festa major és atribuir als objectius establerts en el pla estratègic un sistema adequat d'avaluació doncs, per falta de recursos, el que fins ara s'ha estat fent no ha sigut capaç d'explotar tota l'última fase tant important en qualsevol projecte. A l'establir un pla estratègic, automàticament la situació reclama crear un pla d'avaluació de totes aquelles expectatives que es generen just en la posada en marxa, i per això es fa important deixar clar què es mesurarà i com es farà durant el transcurs de l'activitat per tal que al final la comissió sigui capaç, amb dades sòlides, fonamentar les preses de decisions. Per tant, dels objectius operatius establerts se-n'extraurà primer el tipus de resultats que s'espera obtenir a través de l'execució de totes les activitats corresponents i això facilitarà per altra banda trobar l'indicador d'avaluació adequat. També caldrà definir la metodologia que es seguirà per part de la comissió i les entitats dels grups de treball per tal de mesurar de forma representativa i fiable aquest indicador.

Tot i que el projecte tingui durada només d'un any, per si sols els resultats extrets no seran suficientment sòlids com per indicar un resultat positiu o negatiu. Per això s'establirà aquest mateix pla d'avaluació durant un termini de tres anys per permetre contrastar resultats mesurats sota un mateix barem i definir una evolució positiva o negativa.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Integrar els símbols patrimonials del barri en la realització de la festa major.	Elements patrimonials utilitzats en la realització de les activitats de la festa.	Nº activitats integradores dels elements/Nº activitats totals. Percepció dels elements patrimonials entre les veïnes.

El projecte busca potenciar la identitat cultural de la població a través de posar en relleu els diferents símbols que caracteritzen el barri, i a través del seu ús constant i la integració en celebracions de caràcter popular, el que es busca és crear aquest lligam simbòlic que uneix ciutadà i territori. La integració dels elements patrimonial, té rellevància en la dimensió de l'exhibició del contingut. Durant la confecció de la programació, s'ha de potenciar aquestes figures arquitectòniques integrant-les en la realització d'activitats per part de terceres entitats. D'aquesta forma, l'existència d'un programa molt més extens i heterogeni farà més probable que l'existència d'activitats que integrin l'entorn cada vegada tinguin més presència. És a dir, que l'assoliment d'aquest objectiu es basarà, durant el procés de conceptualització de la idea, en la

consciència de les entitats en pensar activitats que s'integrin amb l'entorn de caràcter més cultural. Es prendrà com a indicador qualitatiu la percepció i el valor que li atorguen les veïnes a aquest elements que conformen el paisatge urbà comparant les seves respostes abans i després de la festa major. Per aquest motiu es realitzarà una enquesta dinamitzada per part de les integrants dels grups de treball que prendrà una mostra aleatòria suficientment gran per a ser representativa (cinc-centes persones aproximadament) per tal de realitzar una enquesta a la mateixa persona tant abans de la festa major com després per comparar així les percepcions sobre diferents temes que són d'interès.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Introduir una tasca formativa en la preparació de la festa per part de les escoles del barri.	Centres educatius més implicats en la creació del projecte de festa.	Nº de centres educatius involucrats en la comissió de festa major/Nº de centres educatius totals del barri.

La tasca formativa també s'ha definit com a un element clau en la consecució del propòsit general de potenciar la identitat cultural de la veïna vers el territori. I el paper de les escoles en aquest punt i conforma una peça clau. La vinculació des de ben joves cap al barri s'aconsegueix a través de la creixent implicació de les escoles cap al projecte sociocultural de barri. En l'escenari plantejat, el sinònim d'implicació és la participació activa en els grups de treball doncs així els centres educatius prenen part en la creació del projecte organitzant inclús les seves pròpies activitats. La feina formativa i plàstica prèvia pot anar implícites en aquesta participació en els grups de treball així com també la realització d'activitats en xarxa durant els dies de la festa major. Per una banda les activitats de formació oferiran un punt d'inici en la descoberta de l'alumna cap al seu barri, garantint l'obertura de la visió i per l'altra la confecció de la línia de programació de les Festes Infantils fa que les infants gaudeixin dels dies de festa. D'aquesta forma, a través de l'anàlisi de la quantitat de centres que participin al col·lectiu de treball, i la posterior avaluació de la seva tasca i realització d'activitats individuals, servirà a la comissió de festes encarregar-se d'analitzar l'assoliment de l'objectiu.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Constituir una estructura de projecte que asseguri la participació de les entitats en la preparació	Gran nombre d'activitats programades preparades de forma cooperativa.	Nº d'entitats que comparteixen una activitat amb més entitats/Nº total d'entitats dels grups de

de la festa major.

treball.

Treballar per constituir una estructura de funcionament que permeti posteriorment extreure el treball realitzat durant la festa i aplicar-ho en el funcionament de la xarxa associativa durant el dia a dia és un altre element de cabdal importància en el moment en que es comença a conceptualitzar l'estructura de funcionament del projecte. Les sinèrgies que es poden arribar a crear són un element de difícil mesura doncs és de vital importància que no només s'originin durant el procés de festa sinó que les relacions que es creïn siguin capaces de perdurar més enllà del procés de treball coordinat. Per aquest motiu el que s'estarà avaluant en tot moment són les relacions creades entre les entitats integrants dels grups de treball a través de l'anàlisi del nombre d'accions i activitats creades expressament durant el procés de conceptualització de la festa major que es desenvolupen mitjançant un treball compartit. Observant les entitats organitzadores com han interactuat entre elles a partir de la conjugació de tasques i treball serà la forma de contemplar el com d'útil ha servit la nova estructura per a deixar configurat un sistema de treball associatiu en forma de xarxa doncs quantes més entitats sobre el total de membres dels equips de treball hagin compartit activitats, hi ha major possibilitat de que aquestes relacions perdurin en el temps.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Augmentar el número d'entitats implicades en la programació un 50%.	Major participació de les entitats del barri en la preparació de la festa major.	Increment N° d'entitats involucrades en la festa major respecte l'any passat.

Tota la nova estructura de treball creada amb l'objectiu de dinamitzar les interrelacions d'entitats es veurà beneficiada amb la idea de quantes més entitats entrin a formar part de l'organització del projecte i s'empoderin de la pròpia festa major i es facin seus els continguts, més capaces seran de crear fortes relacions que serveixin com a punt de continuïtat del projecte vers el territori i la seva societat. Per aquest objectiu s'espera un major nombre d'entitats involucrades en la participació activa en la festa major respecte l'any anterior que això desemboqui en un major nivell de contingut i una major heterogènia d'activitats que fes possible la major implicació final de les veïnes i consumidores de la festa. L'indicador que resultarà més còmode per mesurar és l'increment del nombre d'entitats participants en els grups de treball respecte l'any anterior i es mesurarà durant les taules rodones coordinades per la comissió de festa.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
----------	--------------------	-----------------------

Obtenir una participació veïnal general del 25%.	Gran participació per part de les habitants del propi barri.	Increment respecte l'any anterior.	Nº veïnes en la festa
--	--	------------------------------------	-----------------------

El tercer element indispensable per aconseguir crear la desitjada xarxa interrelacional entre entitats i habitants del barri que permeti solidificar la base social del barri és augmentar la participació de les veïnes amb la festa i que això signifiqui la simultània identificació sociocultural amb el seu barri de residència. La participació veïnal en els actes de festa major és un element força difícil de mesurar doncs per una banda s'haurà de realitzar una mesura de públics en actes completament gratuïts i sense un element de comptatge tant útil com pot ser una entrada. En aquests actes se li afegeix una dificultat, doncs el que interessa per el projecte no és conèixer l'assistència global als actes de festa major sinó la participació de les pròpies veïnes del Guinardó en aquests. El que significa és que no valdrà conèixer la participació global en un actes sinó el percentatge de participació d'aquest total que equival a les residents del propi barri. En aquest aspecte, a més, se li suma el fet en que les mostres que se n'extraguessin no podrien tenir repeticions, doncs és molt probable que en diferents actes de festa es pugui trobar la mateixa veïna i depenent de la metodologia de comptatge se la podria comptar com a un participant diferent en cada acte. D'aquesta manera, el que realment es vol extreure és que quantes veïnes singulars, d'entre les 35.800 habitants del Guinardó, participen com a consumidores d'aquest contingut de festa. Com aquest aspecte és difícil de controlar *ex-ante* i difícil de comptar *ex-post*, la comissió de festa haurà de contemplar un mètode efectiu i alternatiu que permeti realitzar un comptatge clar. Durant el període de treball dels diferents grups d'entitats, una comissió es dedicarà a realitzar una enquesta entre una mostra significativa d'habitants del barri. Aquest mostreig serà el mateix en les dues proves que es realitzaran, abans i després de la festa, i el que se'ls hi preguntarà és sobre la seva participació en la festa i també els aspectes de caràcter més qualitatiu sobre la seva pròpia perspectiva. D'aquest manera es podrà contemplar una estimació de l'increment de la participació en la festa així com la participació veïnal en la festa. Aquest mètode permetrà a més realitzar una anàlisi de característiques de la festa major més qualitatives i en relació a les impressions de les veïnes del barri.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Crear moviment de públics entre els diferents espais de festa a través de l'estructura del	Barreja de públics en espais concrets de la festa major.	Nº d'espais de festa utilitzat per les activitats de cada grup de treball específic/ Nº d'espais totals.

programa.

Com a idea d'utilitzar el barri complet com a marc geogràfic de la festa se'n deriven tres objectius més per tal de poder valorar el desenvolupament del projecte en aquest aspecte concret. La barreja de públics és un element indispensable quan es tracta de la dinamització sociocultural d'un territori doncs no només és important ser capaç d'atraure a un segment específic de la població a través d'activitats concretes sinó que posteriorment realitzar voluntàriament aquesta barreja de públics per tal de crear trobades entre els diferents sectors demogràfics del Guinardó. Aquesta barreja de diferents públics en els espais es mesurarà a través de l'estudi previ de l'espai i les necessitats de cada acte durant les reunions dels grups de treball específic. De tot el llistat d'activitats que es defineixin per categoria es veurà quants espais diferents s'han utilitzat respecte el total d'espais utilitzats durant la festa major. Quant més descentralitzades estiguin les activitats, hi haurà una major invasió de l'espai per part dels diferents públics del barri.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Realitzar un mapa d'espais que tingui en consideració les característiques geomorfològiques del barri.	Activitats integrades en l'entorn.	Adequació activitats amb els espais de festa on s'han desenvolupat.

La integració de les característiques de l'espai en la conceptualització de la festa és un element clau que s'ha de treballar des del primer moment doncs és capaç d'afectar en la configuració dels elements festius de tal forma que influencii l'èxit o fracàs del projecte festiu. Per aquesta manera serà imprescindible realitzar un mapa dels diferents espais i estudiar quines són les activitats que millor s'hi adequen per tal després facilitar la feina a les entitats que preparin les activitats. S'analitzarà el programa i el treball previ dels grups de treball per tal de determinar l'èxit o fracàs que ha tingut el projecte en adequar totes les activitats a l'espai assignat. Aquest procés de recollida de dades serà efectuat durant les reunions d'avaluació dels diferents grups de treball i s'analitzarà en funció de com s'ha desenvolupat l'activitat.

Objectiu	Resultats esperats	Indicador d'avaluació
Donar als espais físics del barri una major implicació en la conceptualització de	Espais del barri amb major simbolisme dins de la idea de la festa major.	Nº d'espais públics decorats amb connotacions festives/Nº total d'espais del barri.

la festa.

La integració dels espais també vindrà donada en la utilització física d'aquests més enllà de la simbòlica que li otorguen les pròpies activitats de festa major. En ordre d'aconseguir aquest objectiu des de la comissió es realitzaran diferents activitats per animar a les entitats en participar en aquest empoderament. La idea és de traspasar aquestes accions i que siguin les pròpies veïnes, entitats i comerços qui també participin en la decoració dels espais convenients. Aquests resultats s'avaluaran a través del recompte d'espais públics del Guinardó decorats durant la festa major per part dels grups de treball.

Indicador	Mètode de mesura
Nº activitats integradores dels elements/Nº activitats totals.	Seguiment per part de la comissió de coordinació de les taules rodones durant i després del projecte.
Percepció dels elements patrimonials entre les veïnes.	Enquesta a una mateixa mostra significativa de veïnes del barri abans i després de la festa major. Es pot comparar l'impacte que ha tingut la festa sobre les seves impressions.
Nº de centres educatius involucrats en la comissió de festa major/Nº de centres educatius totals del barri.	Seguiment per part de la comissió de coordinació de les taules rodones durant i després del projecte.
Nº d'entitats que comparteixen una activitat amb més entitats/Nº total d'entitats dels grups de treball.	Seguiment per part de la comissió de coordinació de les taules rodones durant i després del projecte.
Increment Nº d'entitats involucrades en la festa major respecte l'any passat.	Comparant nombre d'entitats membres de les comissions de treball i la programació de la festa major.
Increment Nº veïnes participant en la festa respecte l'any anterior.	Enquesta a una mateixa mostra significativa de veïnes del barri abans i després de la festa major. Es pot comparar l'impacte que ha tingut la festa sobre els seus actes.
Nº d'espais de festa utilitzat per les activitats de cada grup de treball específic/ Nº d'espais totals.	Seguiment per part de la comissió de coordinació de les taules rodones durant i després del projecte..

Adequació activitats amb els espais de festa on s'han desenvolupat.	Es realitzarà durant el procés d'avaluació per part dels grups de treball valorant l'adequació de les seves decisions sobre la programació vers la utilització dels espais.
Nº d'espais públics decorats amb connotacions festives/Nº total d'espais del barri.	Seguiment per part dels grups de treball i la comissió gestora de la festa major durant el transcurs de la festa.

PLA ECONÒMIC I DE TRESORERIA

Totes aquestes activitats, els elements necessaris per a la realització de la comunicació, elements necessaris en l'avaluació del projecte entre altres necessiten també una planificació a nivell de recursos econòmics. Per tal que el projecte de la festa major es sostingui per si sol, necessita que la comissió encarregada pari en deteniment en la confecció del pla econòmic i de tresoreria per tal que tots els recursos necessaris estiguin contemplats en la previsió d'ingressos i despeses.

Pressupost

Deixar establertes des del principi la previsió d'ingressos i despeses que tindrà el projecte és un pas força important en la planificació d'aquest i et permet fer un primer cop d'ull a la seva viabilitat general doncs permetrà veure si és factible realitzar-lo de la manera com s'ha plantejat en la proposat operativa del projecte.

Previsió d'ingressos

El finançament de la festa major veurà la seva estructura d'ingressos diferenciada en tres punts diferents d'on se'n traurà la part dels ingressos per a poder desenvolupar tant les activitats com la promoció i a nivell d'infraestructura. La gran majoria d'aquest finançament es veurà realitzat a través d'ingrés d'efectiu tot i que també hi haurà partides de finançament que es realitzaran en forma d'espècie.

- **Recursos propis**

Els recursos propis del projecte són bàsicament les consumicions que es generin el mateix període de festa major a la barra del bar. Aquestes consumicions sustentaran gran part de les activitats i altres elements de la festa major i per això es fa imprescindible l'assistència de públic consumidor d'aquests productes a la festa. Es contemplen els espais on s'haurà habilitat una barra de bar com als punts on aquest ingrés tindrà lloc. La venda de marxandatge també és un element integrant dels recursos propis del projecte. La venda de camisetes i similars durant les festes també ajudarà a finançar part de les activitats que s'hagin de realitzar principalment. El tercer element que conforma aquest grup de finançament són els beneficis obtinguts en activitats passades fora de festa major amb l'objectiu d'aconseguir diners. La realització de concerts, àpats populars i similars per tal de recaptar fons per a la realització de la festa també és una peça clau en l'obtenció de recursos doncs

permetrà alhora desfocalitzar el punt d'ingrés al llarg de l'any i no només durant el període de festa.

- **Aportació municipal**

El districte d'Horta-Guinardó, en qualitat de l'ajuntament de Barcelona, també serà encarregat de participar en el finançament del projecte. D'una forma indirecta ho farà a través de la subvenció per el projecte que atorgarà a través del fons destinat a les festes majors del districte. Aquesta, tot i estar limitada per la subvenció de la festa major dels altres barris, serà l'única subvenció possible que l'entitat obtingui doncs, al ser una federació, la resta de subvencions quedaran anul·lades degut a que les entitats que conforma la coordinadora ja les demanen en els seu transcurs ordinari. L'aportació del districte però no es veurà limitada a la subvenció en efectiu del projecte sinó que a nivell directe amb la producció del projecte també es veurà inclosa. L'administració es farà càrrec en aquest cas de les nombroses infraestructures requerides durant el projecte com la instal·lació d'escenaris, els lavabos portàtils i per el seu propi interès, els elements d'il·luminació de les façanes durant les festes, així com també de les necessitats tècniques requerides en especial durant els concerts que conformen una part important del pressupost del projecte.

- **Aportació de patrocinadors privats**

Els patrocinadors privats seran la tercera font de finançament que tindrà el projecte. Empreses i comerços del barri efectuaran diferents donacions al projecte per tal de facilitar la seva realització. Aquestes aportacions seran completament a nivell del material requerit bàsicament per a realitzar la comunicació de l'esdeveniment. Comerços i altres empreses del barri s'encarregaran de patrocinar tot el material gràfic com banderoles o cartel·les i es faran càrrec completament de les despeses de comunicació. Aquestes aportacions no formen un a part elevada de l'estructura d'ingressos del projecte però serveix per tirar part dels processos de comunicació així com elements del programa d'activitats gràcies a la col·laboració dels comerços i empreses a títol privat.

	Escenari A Assist.: 50%	Escenari B Assist.: 75%	Escenari C Assist.: 100%
A. Recursos propis			
Venda a barra	9.957,02 €	14.935,54 €	19.914,05 €
Venda de marxandatge	1.487,60 €	1.487,60 €	1.487,60 €

Activitats fora de festa major	1.600,00 €	1.600,00 €	1.600,00 €
B. Aportació municipal			
Subvenció municipal	8.500,00 €	8.500,00 €	8.500,00 €
Aportació municipal en espècies	33.010,00 €	33.010,00 €	33.010,00 €
C. Aportació patrocinadors			
Aportació patrocinadors	4.000,00 €	4.000,00 €	4.000,00 €
TOTAL	58.554,63 €	63.533,14 €	68.511,65 €

Per a la realització del pla econòmic es contemplen tres escenaris diferents on l'element que hi varia és l'assistència als actes de festa major. En tres escenaris diferents es contempla la possibilitat que varii l'aforament aproximat dels diferents actes on està habilitada la barra de bar. Els tres escenaris contemplen només un 50% de l'assistència prevista, un 75% i un 100%.

Per al càlcul del consum s'ha realitzat una aproximació a partir de l'aforament aproximat per espai amb barra destinada per al consum dels particulars. Després d'aplicar les diferents ocupacions dels escenaris plantejats s'ha estimat que un 80% dels assistents seran persones adultes. D'aquestes, depenent de l'espai de festa i de les activitats que s'hi programin s'ha cregut com a adequada una variació des del 75% al 40% de persones adultes que consumiran a barra. I s'ha plantejat en funció també dels tipus d'actes que s'hi programin que un consumidor pren entre dues i tres consumicions de mitja a un preu de 1,5€. Aquest mètode ha servit per a calcular l'estimació del consum a barres.

Previsió de despeses

Tal com s'ha especificat en la identificació de l'estructura d'ingressos, aquests poden venir donats en dues naturaleses diferents: en efectiu o en espècies. Les qüestions d'infraestructures com la instal·lació dels escenaris o la gestió tècnica de llum i so durant les activitats correran completament a càrrec del districte en el moment en que es presenta la sol·licitud per a poder realitzar el projecte. També correrà a càrrec del districte la col·locació dels sanitaris necessaris per a complir amb els requisit de salubritat de les activitats al carrer. Per altra banda també està la instal·lació lumínica a les façanes dels edificis emblemàtics del barri que degut al seu interès general i el possible ús en benefici propi de l'administració, també correrà a càrrec seu per tal de decorar els diferents carrers del barri. Així doncs, el total de la partida d'infraestructures correspondrà íntegrament a l'aportació municipal en espècies.

Aquestes partides s'han calculat en funció de les necessitats dels espais en referència a les activitats que s'hi programen, les facilitats que ja venen donades (escenaris ja fixes o equipaments amb banys públics) i els dies que es planteja utilitzar els espais. Aquestes consideracions han resultat amb el càlcul aproximat d'infraestructura requerida per a la festa major.

	Import
A. Infraestructures	
Escenaris	11.900,00 €
Equips de so i il·luminació	14.230,00 €
Lavabos portàtils	6.380,00 €
Il·luminació de façanes	500,00 €
TOTAL	33.010,00 €

Les activitats i la dotació als grups de treball per a poder realitzar la seva tasca de programació són de la part més important de l'estructura de costos doncs serà d'on surten totes les propostes d'activitats. Del total destinat a la programació i ajuda als grups de treball es farà un repartiment proporcional entre equips en funció de les necessitats que cada tipologia de festa. Aquesta dotació serà la mateixa sense dependre dels escenaris doncs es realitzarà el pagament abans de saber a quina situació es trobarà la comissió. Entre les diferents línies de treball se'n destaca la de les Festes Joves doncs és en aquest context on la comissió de festa jove programarà els diferents concerts que tindran lloc durant les festes així doncs se'n destinarà un 45% del pressupost de la programació degut a l'alt cost de les seves activitats. Per altra banda les festes culturals també s'enfronten des d'un començament amb uns costos també diferent a la resta degut a l'elevat cost del material pirotècnic que es requerirà per al correfoc o altres aspectes similars a aquest concepte així que un 25% del pressupost es destinarà a aquest tipus de festa. La resta de línies de programació rebran la mateixa quantia de diners per part de l'organització així com també l'activitat prèvia a l'inici de les festes on es realitza la presentació del cartell i el programa i es realitzarà un dinar popular que serà del 7,50%. Per acabar, l'activitat de la decoració de places i carrers serà destí de material fungible per part dels comerços i altres empreses del barri que ajudaran amb la seva aportació a facilitar la feina dels centres educatius.

		Escenari C Assist.: 100%
B. Activitats		
Decoració de carrers	7,50%	250,00 €
Acte de presentació del cartell	7,50%	787,50 €
Festes Infantils	45%	787,50 €
Festes Joves	7,50%	4.725,00 €
Festes s'Àvies	25%	787,50 €
Festes Culturals	7,50%	2.625,00 €
Festes Veïnals	7,50%	787,50 €
TOTAL		10.750,00 €

El pressupost de comunicació per altra banda correrà a càrrec íntegrament per part de les entitats del barri col·laboradores i patrocinadores de la festa major. Aquestes empreses actuaran com a sponsors i es faran càrrec de la confecció de tots els elements de comunicació que es pressupostin per part de la comissió amb la condició de sortir representats en aquests com a entitats col·laboradores.

	Import
C. Comunicació	
Cartells i programes	1.300,00 €
Banderoles	2.000,00 €
Cartel·les	300,00 €
Promoció Xarxes Socials	150,00 €
TOTAL	3.750,00 €

Per acabar, part de les despeses seran les compres per part de la comissió del material necessari per realitzar aquesta festa major. Es tractarà de les despeses en el marxandatge i la beguda per a les barres. La compra de cervesa anirà vinculada als diferents escenaris d'assistència als actes. En funció de més consum a la barra, la despesa en barrils de cervesa també augmentarà. Aquest càlcul es pot realitzar *ex-post* doncs les empreses distribuïdores de cervesa, permeten el retorn d'aquells barrils

que s'han comprat però no s'han obert. Per això es fa fàcil la provisió de cervesa doncs anirà estretament lligada a la demanda real.

	Escenari A Assist.: 50%	Escenari B Assist.: 75%	Escenari C Assist.: 100%
D. Compres mercaderies			
Marxandatge	743,80 €	743,80 €	743,80 €
Begudes barra	5.890,13 €	8.835,20 €	11.780,27 €
TOTAL	6.633,93 €	9.579,00 €	12.524,07 €

Degut a que aquestes partides es destinen a la realització d'activitats econòmiques i no estan vinculades al que seria l'assoliment de l'objecte constitucional de la pròpia entitat que les realitza, serà en aquest cas on s'aplicarà la tributació especial sobre activitats econòmiques que feia referència l'Impost sobre Societats. Analitzant les tres activitats conjuntament amb les consideracions prèvies sobre la tributació d'aquest projecte, es pot determinar que només la compra-venda de les begudes a la barra suposarà la tributació de l'activitat doncs els ingressos del marxandatge són inferiors als 2.000€ per arribar a tributar. El règim fiscal que se li aplica és el reduït, amb un tribut del 25%.

	Escenari A Assist.: 50%	Escenari B Assist.: 75%	Escenari C Assist.: 100%
Ingressos de l'activitat econòmica	9.957,02 €	14.935,54 €	19.914,05 €
Despeses atribuïbles a l'activitat	- 5.890,13 €	- 8.835,20 €	- 11.780,27 €
Base Imposable (BAI)	4.066,89 €	6.100,34 €	8.133,78 €
Impost sobre Societats (25%)	- 1.016,72 €	- 1.525,08 €	- 2.033,45 €
Resultat després d'Impostos (Resultat Net)	3.050,17 €	4.575,26 €	6.100,33 €

El pressupost final doncs quedaria de la següent forma en els diferents escenaris plantejats, en qualsevol cas donant un resultat positiu que serà directament retornat a les arques associatives de la coordinadora i en cap cas repartits com a beneficis entre els socis.

- **Escenari A: Assistència als actes del 50% sobre el previst.**

INGRESSOS		DESPESES	
A. Recursos propis	13.044,63 €	A. Infraestructures	33.010,00 €
B. Aportació municipal	41.510,00 €	B. Activitats	10.750,00 €
C. Aportació patrocinadors	4.000,00 €	C. Comunicació	3.750,00 €
		D. Compres Mercaderies	6.633,93 €
		E. Impost Sobre Societats	1.016,72 €
		F. Imprevistos (10%)	5.414,39 €
TOTAL	58.554,63 €	TOTAL	60.575,05 €

En el primer dels escenaris, el projecte tindria unes suposades pèrdues d'aproximadament 2.000€ encara que s'hi ha comptat una partida destinada a imprevistos que és possible que no es gasti al final del projecte. Així que aquestes pèrdues són parcialment virtuals i vinculades al consum dels diners destinats als imprevistos.

Pel que fa a la diferència entre IVA repercutit i IVA suportat, la diferència entre el cobrat i el pagat és positiva, s'ha cobrat més IVA del que s'ha pagat. Així que aquest diferència és la que s'haurà de declarar a Hisenda Pública.

IVA repercutit	2.403,37 €
IVA suportat	1.393,13 €
IVA a pagar a Hisenda	1.010,25 €

- **Escenari B: Assistència als actes del 75% sobre el previst.**

INGRESSOS		DESPESES	
A. Recursos propis	18.023,14 €	A. Infraestructures	33.010,00 €
B. Aportació municipal	41.510,00 €	B. Activitats	10.750,00 €
C. Aportació patrocinadors	4.000,00 €	C. Comunicació	3.750,00 €
		D. Compres Mercaderies	9.579,00 €
		E. Impost Sobre Societats	1.525,08 €
		F. Imprevistos (10%)	5.708,90 €

TOTAL	63.533,14 €	TOTAL	63.222,98 €
--------------	--------------------	--------------	--------------------

IVA repercutit	3.448,86 €
IVA suportat	2.011,59 €
IVA a pagar a Hisenda	1.437,27 €

En aquest escenari les pèrdues es continuen mantenint tot i que a un nivell molt més reduït i d'un caràcter virtual doncs es continuarà depenent de la despesa en imprevistos si s'acaba convertint en pagaments d'efectiu o no.

- **Escenari C: Assistència als actes del 100% sobre el previst.**

INGRESSOS		DESPESES	
A. Recursos propis	23.001,65 €	A. Infraestructures	33.010,00 €
B. Aportació municipal	41.510,00 €	B. Activitats	10.750,00 €
C. Aportació patrocinadors	4.000,00 €	C. Comunicació	3.750,00 €
		D. Compres Mercaderies	12.524,07 €
		E. Impost Sobre Societats	2.033,45 €
		F. Imprevistos (10%)	6.003,41 €
TOTAL	68.511,65 €	TOTAL	68.070,92 €

IVA repercutit	4.494,35 €
IVA suportat	2.630,05 €
IVA a pagar a Hisenda	1.864,29 €

En aquest escenari ja no hi haurà pèrdues sinó un excedent de l'activitat que en qualsevol cas serà reinvertit en l'associació i no podrà ser repartit entre els socis d'aquesta en forma de dividends.

Pla de tresoreria

El flux d'efectiu del que disposarà tresoreria també és un element interessant a conèixer doncs ens permetrà observar el desenvolupament econòmic del projecte al llarg del període establert i reconèixer els punts on hi apareix el conflicte en forma de dèficit d'efectiu, fent a la tresoreria de la coordinadora la responsable en avançar els diners per tal de poder desenvolupar el projecte dins de l'establert. En aquest anàlisi també es contemplaran els tres escenaris i així poder estudiar què succeiria en cada cas.

ESCENARI A:	Oct.	Nov.	Des.	Gen.	Feb.	Mar.	Abr.	Mai.	Jun.	Jul.	TOTAL
COBRAMENTS	- €	482,64 €	- €	17,36 €	765,29 €	9.265,29 €	69,42 €	11.031,40 €	- €	2.316,59 €	23.947,99 €
Aportació activitats prèvies	- €	400,00 €	- €	- €	600,00 €	600,00 €	- €	- €	- €	- €	1.600,00 €
Venda a barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	9.957,02 €	- €	- €	9.957,02 €
Venda de marxandatge	- €	82,64 €	- €	- €	165,29 €	165,29 €	- €	1.074,38 €	- €	- €	1.487,60 €
Subvenció municipal	- €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €
IVA repercutit	- €	- €	- €	17,36 €	- €	- €	69,42 €	- €	- €	2.316,59 €	2.403,37 €
TOTAL ACUMULAT		- 261,16 €	- 261,16 €	- 243,80 €	365,29 €	9.630,58 €	4.843,75 €	11.018,90 €	4.341,27 €	6.657,87 €	
PAGAMENTS	- 743,80 €	- €	- €	- 156,20 €	- €	- 4.856,25 €	- 4.856,25 €	- 6.677,63 €	- €	- 3.263,89 €	- 20.554,02 €
Acte de presentació del cartell	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 787,50 €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Infantils	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Joves	- €	- €	- €	- €	- €	- 2.362,50 €	- 2.362,50 €	- €	- €	- €	- 4.725,00 €
Festes s'Àvies	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Culturals	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.312,50 €	- 1.312,50 €	- €	- €	- €	- 2.625,00 €
Festes Veïnals	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Marxandatge	- 743,80 €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 743,80 €
Begudes barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 5.890,13 €	- €	- €	- 5.890,13 €
IVA suportat	- €	- €	- €	- 156,20 €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.236,93 €	- 1.393,13 €
Declaració IVA	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.010,24 €	- 1.010,24 €
Impost sobre societats	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.016,72 €	- 1.016,72 €
TOTAL	- 743,80 €	- 261,16 €	- 261,16 €	- 400,00 €	365,29 €	4.774,33 €	- 12,50 €	4.341,27 €	4.341,27 €	3.393,98 €	3.393,98 €

ESCENARI B:	Oct.	Nov.	Des.	Gen.	Feb.	Mar.	Abr.	Mai.	Jun.	Jul.	TOTAL
COBRAMENTS	- €	482,64 €	- €	17,36 €	765,29 €	9.265,29 €	69,42 €	16.009,92 €	- €	3.362,08 €	29.972,00 €
Aportació activitats prèvies	- €	400,00 €	- €	- €	600,00 €	600,00 €	- €	- €	- €	- €	1.600,00 €
Venda a barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	14.935,54 €	- €	- €	14.935,54 €
Venda de marxandatge	- €	82,64 €	- €	- €	165,29 €	165,29 €	- €	1.074,38 €	- €	- €	1.487,60 €
Subvenció municipal	- €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €
IVA repercutit	- €	- €	- €	17,36 €	- €	- €	69,42 €	- €	- €	3.362,08 €	3.448,86 €
TOTAL ACUMULAT		- 261,16 €	- 261,16 €	- 243,80 €	365,29 €	9.630,58 €	4.843,75 €	15.997,42 €	6.374,72 €	9.736,81 €	
PAGAMENTS	- 743,80 €	- €	- €	- 156,20 €	- €	-4.856,25 €	-4.856,25 €	-9.622,70 €	- €	- 4.817,74 €	- 25.052,94 €
Acte de presentació del cartell	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 787,50 €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Infantils	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Joves	- €	- €	- €	- €	- €	-2.362,50 €	-2.362,50 €	- €	- €	- €	- 4.725,00 €
Festes s'Àvies	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Culturals	- €	- €	- €	- €	- €	-1.312,50 €	-1.312,50 €	- €	- €	- €	- 2.625,00 €
Festes Veïnals	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Marxandatge	- 743,80 €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 743,80 €
Begudes barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	-8.835,20 €	- €	- €	- 8.835,20 €
IVA suportat	- €	- €	- €	- 156,20 €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.855,39 €	- 2.011,59 €
Declaració IVA	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.437,27 €	- 1.437,27 €
Impost sobre societats	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 1.525,08 €	- 1.525,08 €
TOTAL	- 743,80 €	- 261,16 €	- 261,16 €	- 400,00 €	365,29 €	4.774,33 €	- 12,50 €	6.374,72 €	6.374,72 €	4.919,06 €	4.919,06 €

ESCENARI C:	Oct.	Nov	Des.	Gen.	Feb.	Mar.	Abr.	Mai.	Jun.	Jul.	TOTAL
COBRAMENTS	- €	482,64 €	- €	17,36 €	765,29 €	9.265,29 €	69,42 €	20.988,43 €	- €	4.407,57 €	35.996,00 €
Aportació activitats prèvies	- €	400,00 €	- €	- €	600,00 €	600,00 €	- €	- €	- €	- €	1.600,00 €
Venda a barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	19.914,05 €	- €	- €	19.914,05 €
Venda de marxandatge	- €	82,64 €	- €	- €	165,29 €	165,29 €	- €	1.074,38 €	- €	- €	1.487,60 €
Subvenció municipal	- €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €	- €	- €	- €	- €	8.500,00 €
IVA repercutit	- €	- €	- €	17,36 €	- €	- €	69,42 €	- €	- €	4.407,57 €	4.494,35 €
TOTAL ACUMULAT		- 261,16 €	- 261,16 €	- 243,80 €	365,29 €	9.630,58 €	4.843,75 €	20.975,93 €	8.408,16€	12.815,73€	
PAGAMENTS	- 743,80 €	- €	- €	- 156,20 €	- €	-4.856,25 €	-4.856,25 €	-12.567,77 €	- €	-6.371,60 €	-29.551,86 €
Acte de presentació del cartell	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 787,50 €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Infantils	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Joves	- €	- €	- €	- €	- €	-2.362,50 €	-2.362,50 €	- €	- €	- €	- 4.725,00 €
Festes s'Àvies	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Festes Culturals	- €	- €	- €	- €	- €	-1.312,50 €	-1.312,50 €	- €	- €	- €	- 2.625,00 €
Festes Veïnals	- €	- €	- €	- €	- €	- 393,75 €	- 393,75 €	- €	- €	- €	- 787,50 €
Marxandatge	- 743,80 €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- 743,80 €
Begudes barra	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	-11.780,27 €	- €	- €	-11.780,27 €
IVA suportat	- €	- €	- €	- 156,20 €	- €	- €	- €	- €	- €	-2.473,86 €	- 2.630,05 €
Declaració IVA	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	-1.864,29 €	-1.864,29 €
Impost sobre societats	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	- €	-2.033,45 €	-2.033,45 €
TOTAL	- 743,80 €	- 261,16 €	- 261,16 €	- 400,00 €	365,29 €	4.774,33 €	- 12,50 €	8.408,16 €	8.408,16€	6.444,14 €	6.444,14 €

En aquest anàlisi es pot veure com tot i variar els ingressos, en tots els escenaris hi ha més cobrament que pagaments. Això demostra que tot i no tenir gran valors d'assistència, el projecte pot continuar endavant. Com a mesos faltats de liquiditat s'identifica el primer període del projecte doncs es comencen a realitzar les primeres inversions en material i l'únic retorn que s'aconsegueix són els de les activitats prèvies a la festa major col·locades estratègicament per rebaixar aquesta falta de liquiditat però tot i així insuficients. És quan es comencen a realitzar més contínuament aquestes festes veïnals quan es pot recuperar la inversió inicial feta en el projecte. La idea està en desfocalitzar les fonts d'ingressos de l'època de la festa doncs, a part de reduir el risc a l'hora de dependre només en els quatre dies de festa per a l'estabilitat del projecte en general, també per dotar a la festa major una capacitat extra de poder fer-se càrrec de despeses necessàries que no es valoritzen durant la pròpia festa major sinó abans d'aquesta.

Així doncs es pot veure com els moviments d'efectiu fan de la festa major del Guinardó un projecte poc sostenible per si sol al principi del seu procés. La manca de liquiditat en el seu començament degut a que a inici del curs el projecte comença amb una caixa igual a zero, fa que les primeres despeses que hagi de fer front ho haurà de fer amb l'ajuda d'una altra caixa doncs el projecte per si sol no podrà fer front. En aquest cas degut a que la comissió de la festa major penja estructuralment de la coordinadora d'entitats, serà la caixa d'aquesta la que acostumarà a fer de coixí per tal que el projecte pugui funcionar malgrat les necessitats de liquiditat. Aquests diners cedits per la coordinadora seran retornats en el moment en que el projecte assumeixi els ingressos previstos en la planificació pressupostària tancant el deute amb la caixa comú de l'associació. Aquesta dependència vital farà que el projecte estigui fortament controlat per l'equip gestor de l'associació així com el tresorer associatiu.

DISSENY DE LA PRODUCCIÓ

	Oct.				Nov.				Des.				Gen.				Feb.				Mar.				Abr.				Mai.				Jun.				Jul.			
	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4
EQUIP DE TREBALL																																								
Formalització equip																																								
Reunions seguiment projecte																																								
Convocatòria grups de treball																																								
Consolidació Grup de treball general																																								
Reunions Grup de treball general																																								
Reunions Grups de treball específics																																								
Confecció enquestes																																								
Realització enquestes de control																																								
Tancar programació																																								
Reunions avaluació																																								
Realització enquestes d'avaluació																																								
Obertura convocatòria equip																																								
TRESORERIA-LEGAL																																								
Realització pressupost																																								
Recerca patrocinadors																																								

	Oct.				Nov.				Des.				Gen.				Feb.				Mar.				Abr.				Mai.				Jun.				Jul.			
	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4	S1	S2	S3	S4
Petició subvenció																																								
Atorgació subvenció																																								
Petició llicències																																								
Contractació de grups d'artistes																																								
Justificació econòmica del projecte																																								
COMUNICACIÓ																																								
Disseny marxandatge																																								
Compra marxandatge																																								
Concurs disseny del cartell																																								
Resolució concurs de cartell																																								
Disseny elements comunicació exterior																																								
Confecció elements comunicació																																								
Comunicació de la festa major																																								
Comunicació online																																								
ACTIVITATS																																								
Activitats fora de festa major																																								
Acte de presentació del cartell																																								
Festa major																																								

CONCLUSIONS

La professionalització d'un projecte de caràcter associatiu és una tasca que, tot i suposar-li un valor extra no sempre és fàcil d'aconseguir. Aquest és el cas de la festa major: un projecte cultural capaç de generar un gran impacte a escala comunitària però que està organitzat per entitats del tercer sector que passen per alt aspectes estratègics i que l'acaben, en molts casos, desaprofitant. Malgrat suposar una potent eina d'agitació social i dinamització cultural, aquest sector associatiu arriba mancat moltes vegades de recursos i coneixements que acaben devaluant uns projectes que, sota l'enfoc correcte, podrien suposar un gran canvi per a la comunitat. La tasca que en aquest sentit pot realitzar un gestor cultural fa trencar prejudicis i eixampla la visió sobre el rang d'actuació professional. La professionalització en la gestió cultural del tercer sector doncs, no suposa només un simple replantejament estratègic sinó elevar tota una tipologia de projectes a una categoria superior, compartint escenari amb equipaments culturals i polítiques públiques.

La intenció d'aquesta proposta de canvi és que, a través de la Coordinadora d'Entitats del Guinardó, es replantegi la festa major com a un projecte cultural amb veritable impacte social al barri. Atorgant-li un model festiu propi que busqui generar una xarxa associativa molt més forta i una base social molt més implicada en la vida de barri s'abandona la simple idea, per part de les entitats, d'utilitzar-la com a plataforma per a mostrar-se a la ciutadania.

El valor d'aquest projecte és que no només el pes del treball recaurà en la confecció del programa sinó en com s'han determinat prèviament tots els factors necessaris en la festa major. A l'estipular un pla estratègic, es professionalitza aquest projecte cultural i comporta una modificació de sistemes que fins aleshores no s'han utilitzat de cap forma especial. Apareixen canvis a l'hora de plantejar els objectius, els indicadors i nous mètodes d'avaluació així com en gran part dels processos i estructures utilitzats.

Des de la comissió de festa major es plantejarà una estructura dels recursos humans disponibles per tal que, a partir de la participació activa de les entitats voluntàries, es creï un sistema de forma democràtica i cooperativa amb el que tothom pugui participar en la confecció del programa de festa. En aquest procés serà important que la comissió efectui una tasca de pedagogia de barri per tal que surtin d'aquestes taules de treball bones relacions entre entitats que es mantinguin més enllà del propi projecte.

El pla de comunicació també s'utilitzarà a favor del projecte determinant una segmentació en funció de com les veïnes del barri estipulen el seu dia a dia i utilitzant eines de comunicació,

tant online com offline, específiques per a fer arribar la comunicació del missatge a cada habitant del barri.

Fins i tot la pròpia estructura de l'equip es reformarà de tal manera que amb la seva naturalesa organitzacional es faciliti des del primer moment el funcionament del projecte. Apareixerà l'òrgan de coordinació dels grups de treball que s'encarregarà de fer funcionar tots aquests processos de diàleg entre les entitats del barri volent posar més èmfasi en el pes atorgat a l'entramat associatiu d'ara endavant.

Aquesta base més participativa del projecte també es veurà reflectida en els processos d'avaluació. De no tenir cap element d'avaluació estricta, amb la realització del pla estratègic, la festa major del Guinardó passarà a realitzar-ne tres. Cadascun d'aquests tindrà objectius d'avaluació diferents i hi prendran joc diferents agents per tal de no deixar fora del procés a cap persona del barri.

El marc geogràfic en que s'ubica el projecte també és un element de vital importància. És necessari que es sumi al treball de plantejament estratègic la tasca d'anàlisi en profunditat de l'entorn. Tant s'ha de conèixer el territori que es vol treballar a nivell geogràfic i social com conèixer en profunditat la xarxa d'associacionisme. El rol dels actors dins de la dinàmica social de barri o l'estat de les relacions socials són uns elements difícils de conèixer, però que acabaran determinant l'èxit o fracàs del projecte. En la mateixa dimensió del marc geogràfic és imprescindible destacar-ne les seves particularitats com a territori i mantenir-les presents al llarg de tot el projecte. Això es deu a que cada model festiu és únic i diferent a l'entorn on s'ha anat modelant, així que serà impossible trobar l'èxit del projecte en una reproducció idèntica al model de festa major d'un altre barri. Copiar els models estratègics d'un altre projecte no faran triomfar la festa major sinó que ho farà la pròpia experiència i les millores que s'hi apliquin.

És important recordar també que realitzar una festa major no significa fer un projecte social de barri. A través de la gestió professionalitzada de la festa major es poden generar resultats molt positius que afectin al territori en concret degut a la pròpia naturalesa del projecte, i que acabin sent utilitzats com a vehicle per a crear un projecte comú de barri amb una vessant més social que cultural i amb un rang d'actuació comunitari molt més elevat que el de la pròpia festa. Les dinàmiques de treball plantejades a partir d'aquest projecte així com les sinèrgies comunitàries generades i la xarxa teixida, poden servir a l'administració pública per utilitzar-les com a catalitzador d'un projecte molt més general.

El marc en que es configura aquest treball però, es veu limitat en el moment en que s'aplica a la realitat. El caràcter democràtic atorga valor a projectes pensats per sortir des d'una base

comunitària, però dificulta la introducció d'idees i projectes per part de persones singulars. En aquest cas, el projecte de replantejament de la festa major ha de ser aprovat per majoria entre els membres d'una comissió, amb el seu propi pensament i voluntat. A l' equiparar el paper del gestor cultural a la de resta de membres de l'equip de treball, s'està reduint la capacitat de plantejament individual del projecte al de la resta de persones. El fet que aquest projecte s'accepti vindrà determinat, no per la validesa de la idea sinó per el consens democràtic en aplicar-ho a la festa major del barri. Així que aquest canvi de paradigma entre l'escenari acadèmic i el món professional fa que totes les teoritzacions plantejades anteriorment s'hagin de tornar a construir justament de la mateixa manera però basades en el treball en equip, no la validesa acadèmica dels conceptes.

En conclusió, la professionalització d'un projecte comunitari dirigit des del sector associatiu pot arribar a ser una eina de canvi social molt més poderosa que qualsevol altre projecte imposat des d'una entitat superior. El poder de la dinamització sociocultural per i per a la comunitat s'ha de començar a posar en rellevància i a ser considerats com a camp de treball des de la gestió cultural. Així, amb el plantejament d'una festa major amb projecte propi, es poden aconseguir aspectes tant importants com la dinamització sociocultural de l'espai físic, la integració social, la creació d'un teixit associatiu de base i el foment del sentiment unitari com a comunitat.

BIBLIOGRAFIA

Llibres

Alberch i Fugueras, R. and Chifoni, C. (1997). *Els barris de Barcelona*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

Consell Nacional de la cultura i les Arts (CoNCA) (2015). *Avaluació estratègica per als equipaments culturals. Guia d'aplicació*. Barcelona: Consell Nacional de la cultura i les Arts (CoNCA).

Consell Plenari de Barcelona. (19 de juny del 1999). *Ordenança dels usos del paisatge urbà de la ciutat de Barcelona*. BOPB 146

Consell Plenari de Barcelona. (23 de desembre del 2005). *Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona*. BOPB 20

Contreras, J., Prat, J. (1987). *Les festes populars*. 2a ed. Sant Cugat del Vallès: Els llibres de la frontera.

Cruz, N., Faura, R., Garcés, M., Gual, J., Lijtmaer, L. I Rendueles, C. (2016) *Cultura en tensió*. Barcelona: Raig Verd.

Darbra, M. (2015). *El Guinardó i el Baix Guinardó*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.

Delgado, M. (2011). *El espacio público como ideología*. 2a ed. Madrid: Catarata.

Departament d'Interior, Relacions institucionals i Participació. (31 d'agost del 2010). *Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives*. [Decret 112/2010]. DOGC 5709

Departament de Presidència. (6 de juliol del 2009). *Regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives* [Llei 11/2009]. DOGC 5419

Efadós. (2016) *L'abans de Barcelona. El Guinardó-Can Baró*. Barcelona: Efadós

Jefatura de Estado. (28 de novembre del 2014) *Impost sobre societats* [Llei 27/2014]. BOE 288

Lisón, C. (1980) *Invitación a la antropología cultural de España*. 3a ed. Madrid: Ediciones Akal.

Parlament de Catalunya. (31 d'agost del 1999). *Regulació de les actuacions dels grups de foc en les celebracions populars i tradicionals* [Decret 252/1999]. DOGC 2974

Roselló Cerezuela, D. (2006). *Diseño y evaluación de proyectos culturales*. Barcelona: Ariel.

Universitat de Barcelona (2004). *Grans esdeveniments festius: Anàlisi i experiències per a la sostenibilitat*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.

VVAA (1998). *Fòrum Barcelona Tradició: festa i ciutat*. Barcelona: El Mèdol.

VVAA (1999). *Fòrum Barcelona Tradició: festa i ciutat: Europa*. Barcelona: El Mèdol.

VVAA (2000). *Fòrum Barcelona Tradició: festa i ciutat: la festa a Barcelona*. Barcelona: El Mèdol.

VVAA (2001). *Fòrum Barcelona Tradició: festa i ciutat: noves tradicions*. Barcelona: El Mèdol.

VVAA (2009). *Catalunya. Tota la nostra cultura, 4: Música, Cultura Popular i Gastronomia*. Barcelona: Edicions 62

Yúdice, G. (2002). *El recurso de la cultura: usos de la cultura en la era global*. Barcelona: Gedisa.

Pàgines web

Ajuntament de Barcelona. (2017). *Casal d'Entitats Mas Guinardó*. [online]. Disponible a: <http://www.casalsdebarrihg.cat/cemasquinardo/> [10 de juny del 2017].

Ajuntament de Barcelona (2017). *Cultura Popular*. [online] Disponible a: <http://lameva.barcelona.cat/culturapopular/ca> [22 d'abril del 2017].

Ajuntament de Barcelona (2017). *Festa major de Gràcia* [online] Disponible a: <http://lameva.barcelona.cat/fmgracia/ca/content/benvinguda> [26 d'abril del 2017].

Ajuntament de Barcelona (2017). *Guia Barcelona*. [online] Disponible a: <http://guia.barcelona.cat/ca> [13 de gener del 2017].

Avvsagradafamilia.net. (2017). *XXXVIII festa major Baix Guinardó* [online] Disponible a: <https://www.avvsagradafamilia.net/content/xxxviii-festa-major-baix-guinard%C3%B3> [30 d'abril del 2017].

Comissió de Festes de Sant Andreu de Palomar. (2017). *Festa Major Sant Andreu de Palomar*. [online] Disponible a: <http://www.festessantandreu.cat/> [28 d'abril del 2017].

CRAJ. (2017). *Fitxes temàtiques*. [online] Disponible a: <http://crajbcn.cat/fitxes-tematiques/> [19 de juny del 2017].

Descobrir.cat. (2017). *Festa Major de la Barceloneta*. [online] Disponible a: <http://www.descobrir.cat/ca/agenda/festa-major-de-la-barceloneta-156088.php> [29 d'abril del 2017].

Districte d'Horta - Guinardó. (2017). *El barri del Guinardó*. [online] Disponible a: <http://lameva.barcelona.cat/horta-guinardo/ca/home/el-barri-del-guinardo> [13 de gener del 2017].

Districte d'Horta - Guinardó. (2017). *Mesures de govern*. [online] Disponible a: <http://ajuntament.barcelona.cat/horta-guinardo/ca/mesures-de-govern> [16 de gener del 2017].

Districte de Sarrià - Sant Gervasi. (2017). *Viu la Festa Major de Sarrià*. [online] Disponible a: <http://ajuntament.barcelona.cat/sarria-santgervasi/ca/noticia/viu-la-festa-major-de-sarrià> [29 d'abril del 2017].

Festa Major de Gràcia. (2017). *Festa Major de Gràcia*. [online] Disponible a: <http://www.festamajordegracia.cat/> [26 de juny del 2017].

Festa Major del Guinardó. (2017). *Festa Major del Guinardó*. [online] Disponible a: <https://festamajorquinardo.wordpress.com/> [26 d'abril del 2017].

Festa Major de Sants (2017). *Festa Major de Sants 2016*. [online] Disponible a: <https://www.festamajordesants.net/> [26 d'abril del 2017].

Memòria dels barris. (Blogspot) (2017). *Memòria dels barris*. [online] Disponible a: <http://memoriadelsbarris.blogspot.com.es/> [20 de gener del 2017].

TOT Gràcia. (2017). *La Festa Major de Gràcia tindrà 18 carrers guarnits*. [online] Disponible a: <http://totgracia.com/la-festa-major-de-gracia-tindra-18-carrers-guarnits/> [28 d'abril del 2017].

Xarxanet.org (2014). Com hem de definir els objectius d'un projecte? [online] Disponible a: <http://xarxanet.org/projectes/noticies/com-hem-de-definir-els-objectius-d-un-projecte> [19 de maig del 2017]